உ

கணபதிதுணை.

திருத்துறையூர்ச்

சாந்தலிங்க சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

வைராக்கியதீபம்.

இஃது

திருப்போரூர்ச்

சிதம்பரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த உரையுடன்

ஊ. புஷ்பரதசெட்டியாரால்

தமது

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னபட்டணம்:

1885.

கணபதி துணை.

வை ரா க் கி ய தீ ப ம்

மூலமும் உரையும்.

பா யி ர ம்.

கணபதிவணக்கம்.

ஆரணமுகம்புகழ் - வாரணந்துதிசெயக்
காரணசுகபரி - பூரணம்வருமே.

சுப்பிரமண்ணியர்வணக்கம்.

போரூரிறைவன் - சீரூர்தாளை
யேரூர்தரநினை - நேரூர்நெஞ்சே.

நூலாசிரியர்வணக்கம்.

ஆய்ந்தவின்பம் - வாய்ந்துளநிறையச்
சாந்தையன்பதம் - யாந்தொழுவோமே.

குருவணக்கம்.

தாயினு மிரங்கியென் றனைவந் தாண்டரு
ளேயவன் சரணமே சுமக்க வென்றலை
வாய்துதி செயக்கர மலர்க ளேய்த்தொழ
நேயமோ டதுதின நினைக நெஞ்சமே.

கடவுள்வணக்கம்.

திருவளர் கமலத் தயன்செயிப் புவிமுன்
றிகழ்தரு முலகெலாந் தன்பான்
மருவுசிற் சத்தி யெனுங் கிரணத்தால்
வந்தெழு கானனீ ராக
விருமையா மதிமாய்த் தறிஞராங் காந்தத்
திடையருட் சுட*ருமிழ்ந் திலங்கு
மொருசிவா தித்தன் றனைநம திருள்போ
யொழியநா டொறுமிறைஞ் சிடுவாம்.

எ-து. அழகு வளராநின்ற தாமரைமலரின்கண் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற பிரமனாலே சிருட்டிக்கப்பட்ட இந்தப் பிருதிவி தத்துவ முதலாக நாதத்துவ மீறாக விளங்காநின்ற பிரபஞ்சமெல்லாம் தன்கட்பொருந்திய சிற்சத்தியாகிய கிரணத்தினாலே வந்துதோன்றின கானற்சலமாக அறிஞர்களது தவிதபுத்தியாகிய சந்திரனொளியை மறைத்து அவர்களாகிய காந்தக் கற்களிடத்துக் கிருபையாகிய அக்கினியைத் தோன்றச்செய்து விளங்காநின்ற ஒப்பற்ற சிவ சூரியனை நமது அஞ்ஞானமாகிய விருள்போய் நீங்கும்படி எக்காலமும் வணங்குவாம், எ-று.

சூரியனைவிட்டு நீங்காதகிரணமும், அக்கிரணத்தைவிட்டு நீங்காது பொய்பாய்த் தோன்றுகின்ற கானற்சலமும், அச்சூரியனது மிகுந்த பிரகாசத்தினாலே சந்திரப் பிரகாசமறைதலும், காந்தக்கல்லினிடத்து அக்கினிதோன்றுதலும், அவனது சந்நிதியி லியல்பா யுண்டாவது போல் சிவனைவிட்டு நீங்காத அபின்னசத்தியும், அச்சத்

* உமிழ்ந்து - பிறவினைப் பொருளில்வந்தது.

தியைவிட்டு நீங்காது பொய்யாய்த் தோன்றுகின்ற பின்னுசத்தியும், அச் சிவனது ஞானத்திறுமேலே அறிஞாது துவிதபுத்தி மறைதலும், அவரிடத்து அருள் தோன்றுதலும், இவனது சந்நிதியி லியப்பா யுண்டாமென்பதும், ஜீவனுமீசுவரனும் பின்னுசத்தியி லிருத்தலினுலும், அப் பின்னுசத்தி பொய்யாய்த் தோன்றுதலினுலும், அபின்னுசத்தி சிவனது பிரகாசமாதலினுலும், இச்சிவனுகிய சத்திமானை விட அச்சத்திகள் வேறல்லாமையாலும் பொருளொன்றென்பதும் கண்டுகொள்க. சூரியனைக் கண்டபோர்க்குப் பூதவிருள் நீங்குதல்போற் சிவனை யெக்காலமும் வணங்குவோர்க்கு அஞ்ஞானம் நீங்குமாதலின் 'நமதிருள்போயொழிய நாடொறு மிறைஞ்சிடுவாம்' என்றுர். (௪)

துன்னியா ணவப்பாம் பெமதறி வெனுமோர்
சுடர்கெழு பூரண மதியை
முன்னமே தீண்டிற் றுளிவெளிப் படலான்
மோசன காலமெய் தியதாற்
றன்னிடத் தீசன் முதற்புவி முடிவெண்
டருநுனை யாதிவந் தொடுங்கப்
பின்னைய பினையாந் திரைகள் வீசிடுமோர்
பிரமமே லையிலினிப் படிவாம்.

எ - து. ஆணவமாகிய பாம்பு செறிந்து எமது அறிவாகிய ஒப்பற்ற ஞானப்பிரகாசம் பொருந்திய பரிபூரண சந்திரனை அநாதியே மறைத்தது. இப்போது ஞானப்பிரகாசம் விளங்குதலின் விடுதலைக்காலம் வந்து பொருந்தியதாகையால் தனதிடத்து நாததத்துவ முதலும் பிருதிவி தத்துவ மீறுமாக வெண்ணப்பட்ட துனை திவலை குமிழி

கள் தோன்றி ஒடுங்கும்படி பின்னுசத்தி அபின்னுசத்திக ளாகிய விரண்டலைகளை வீசாநின்ற ஒப்பற்ற பிரமசாகர த்திலே இனி மூழ்குவாம், எ-று.

உயிரினது இச்சா ஞானக் கிரியையாகிய சந்திரனை அநா தியிலே மறைத்த ஆணவமாகிய பாம்பு இப்போது விடு தலையாக ஞானப்பிரகாசம் விளங்குதலின், இனிப்பிர மத்தை அடையலாமென்பது துணிந்து 'பிரமவேலையி லினிப்படிவாம்' என்றார். பின்னுசத்தியால் அநேகமாகக் காண்குதல், அபின்னுசத்தியால் ஏகமாகக் காண்குதல். இங்ஙனம் ஏகமாகக் காண்குதலும் ஓரசைவாகலின் இச் சத்தியையும் அலையாகக் கூறினுரென்க. நுரை திவலை குமிழிகளென்றது தத்துவங்களையும், நாளுவாகிய தேகங் களையும், அண்டங்களையும் எனக்கொள்க. (உ)

அருளிறைவணக்கம்.

எப்பொருள் களுமா யொப்புயர் வின்றி
யிருந்ததன் னுருவிறை குறையா
தப்படி யிருக்க வாலியா நீரி
னருளிறை யாயெமக் கேம
வைப்பென வன்னை யெனப்பிதா வெனக்கண்
மணியெனத் தவப்பய னெனவுட்
செப்புயி ரெனவந் தாண்ட காளத்தி
தேசிகன் றிருவடி பணிவாம்.

எ - து. எவ்வேறுவகைப்பட்ட பொருள்களெல்லாம் தாளுய்ச் சமாளுதிகமின்றியிருந்த தனது சொரூபத்திலே சிறிதுமாத்திரமாயினும் குறைவுபடாமல் இருந்தபடியே

யிருக்க, நீர் ஆலாங்கட்டியாய்த் தடித்ததுபோற் பூரண மாகிய தான் தடித்துக் கிருபாமூர்த்தியாகிய எம்போல் வார்க்கு இன்பம்பொருந்திய நிக்ஷேபம்போலவும், தாய் போலவும், தந்தைபோலவும், கண்ணின்மணிபோலவும், தபோபலம்போலவும், உடலுக்குள் உயிர்போலவும்வந்து ஆட்கொண்டருளிய காளத்திதேவனென்னு நாமதேயத் தையுடைய ஆசாரியனது அழகிய பாதங்களை வணங்கு வாம், எ-று.

நிக்ஷேபத்தை நினைக்குந்தோறும் மனப்பூரிப்பு வரு தல்போல் ஆசாரியனை நினைக்குந்தோறும் மனப்பூரிப்பு வருதலின் 'வைப்பு' என்றும், தாய் அமுதூட்டி உடம் பை வளர்த்தல்போல் உபதேசமொழிகளை அநுக்கிரகி த்து அறிவை வளர்த்தலின் 'அன்னை' என்றும், தந்தை தவிர்காரியத்திற் செல்லுதலைத் தடுத்துச் செய்காரியத் திற் செலுத்துதல்போல் அசாஸ்திரப் பிரபஞ்சத்தின் வழிசெல்லாது தடுத்துச் சாஸ்திரப்பிரபஞ்சத்தின் வழி செலுத்துதலிற் 'பிதா' என்றும், கண்மணியானது நன் று இது தீது இது என்று அறிவித்தல்போற் பந்தந் துன் பமென்றும், மோக்ஷம் இன்பமென்றும் அறிவித்தலிற் 'கண்மணி' என்றும், தவப்பயன் எங்கேயிருந்தாலும் அங்கேவந்து உதவி யின்பத்தைக் கொடுத்தல்போல் எங் கேயிருந்தாலும் தமது பூரணசொரூபத்தை விளக்கி யின் பத்தைக்கொடுத்தலின் 'தவப்பயன்' என்றும் உடலுக்கு ளுயிர் அந்தவுடலை அபிமானித்து அதன்கண் வருந் துன் பத்தைத் துடைத்தல்போல் உயிருக்குயிராயிருந்து அவ் வுயிருக்குத் துன்பந்தருகிற மும்மலங்களைத் துடைத்த லின் 'உடலுட்செப்புயிர்' என்றும் கூறினானெனக்கொ ள்க. (௩)

அருந்திய காலத் தற்பமாப் பிற்பே
ரௌடத முடலினின் றடலே
வருந்தல் * செய் பிணியெல் லாமகற்றுதலின்
வஞ்சனே னெஞ்சின்மாற் றரிதா
யிருந்தவெப் பற்றும் பிற்றைநாள் களின்விட்
டேகவன் றேகடைக் கணித்தல்
புரிந்தநங்குரவ னருளிருந்தமை யெப்பொழுது
முன்னினைந்து வாழ்த் திடுவாம்.

எ - து. ஒருவியாதிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெரியமருந்தை உட்கொண்டகாலத்தில் அம்மருந்து முன்னர் வியாதியைச் சிறிதாக நீக்கிப் பின்னர்த் தனதுசாரம் உடலிலே நின்றூறி அந்தவுடலை வருத்துதல் செய்கிற வியாதிகளையெல்லாம் ஒருங்கே நீக்குதல்போல் வஞ்சகனுகிய வெனது மனத்தின்கண் நீங்குதற்கு அரிதாயிருந்துள்ள எவ்வகைப்பட்ட பற்றுக்களும் பின்பு சில நாள்களிலே விட்டு நீங்கத் திருவடியை அடைந்தவன்றே கிருபாநோக்கஞ்செய்த நமது ஆசாரியனது கிருபையிருந்த தன்மையை எக்காலத்தும் மனத்தினுலே நினைத்து வாக்கினுலே தோத்திரம் பண்ணுவாம், எ-று.

வைத்தியன் கொடுத்த மருந்தை ஒருவன் உட்கொண்ட காலத்தில் அம்மருந்து முன்பு சிறிது வியாதியைப் போக்கி அவன்சொன்ன பத்திய பாகப்படியே நிற்க அஃது உடலிலேநின்று ஊறிப் பின்பு மற்றைவியாதிகளை யெல்லாம் ஒருங்கே நீக்குதல்போல் ஆசாரியர் கிருபாநோக்

* வருத்தல் தொடைநோக்கி மெலிந்தது.

கம் வைத்தகாலத்தில் அத்திருப்போகம் முன்பு சில பற்றுக்களை நீக்கி அவர் அருளிச்செய்த நன்மார்க்கத்தின் படியே நிற்க அத்திருடைய மனத்தின்கண் மாறுதாகின்று மற்றைப்பற்றுக்களையும் போக்கிற்றென்பது கண்டுகொள்க. (௪)

வேதாகமச்சிறப்பு.

ஆணையன்வா யுரைகள் வரைதரு முடங்க
லதுவரக் காணின்மற் றவனு
டனையின்வாழ் பவருன் னைடுங்கியோர்ந் ததன்
வாய்ச் சாற்றிய முறைசெய்வா ரென்றுற்*
கனையில்பே ரின்பந் தரவெமக் கிறைசொல்
கட்டுரை யென்னின்வே றென்னை
யுரையுள வேதா கமமவ னெனக்கண்
டுரைத்தவா புரிகுவ தல்லால்.

எ - து. இராசாவினது வாய்மொழிகள் எழுதப்பட்ட திருமுகமானது வரக்கண்டபோது அந்த இராசாவினால் ஆளப்பட்ட பூமியின்கண் வாழாநின்றோர் மனநடுக்குற்று அந்தத் திருமுகவாசகத்தை யெல்லாம் விசாரித்து அதன் கண் சொன்னபிரகாரமே செய்து முடிப்பாராகுல் மட்டில்லாத பேரானந்தத்தைத் தருதற்பொருட்டு எமக்கு இறைவனால் கூறப்பட்ட உறுதிமொழிகளானல் வேறே யும் வார்த்தைகள் என்னையுள்ளன? வேதாகமங்களை அவ் விறைவனெனவே கண்டு அவற்றின்கண்ணே சொல்லப் பட்ட முறையேசெய்து முடிப்பதல்லாமல், எ-று.

இராசாவினது திருமுகத்திற் சொன்னபடியே செய் தோர்க்கு இன்பமும், அதற்கு மாறுபாடாகச் செய்தோர்

க்குத் துன்பமும், இம்மைக்கண் வருதல்போல் இறைவனது வேதாகமங்களிலே சொன்னபடியே செய்தோர்க்கு வீட்டின்பமும், அதற்கு மாறுபாடாகச் செய்தோர்க்குப் பிறவித்துன்பமும், மறுமைக்கண் வருமென்பது கண்டு கொள்க. இராசாவைக் காணுதவிடத்தும் அவன் வாய்மொழி வரைந்த திருமுகத்தை அவனெனக் காண்குதல் போல் இறைவனைக் காணுதவிடத்தும் அவன் வாய்மொழிகளாகிய வேதாகமங்களை அவ்விறைவனெனக் காணல் வேண்டுமென்று 'வேதாகம மவனெனக் கண்டு' என்றார்.

முதனூல்.

கற்பழ மாகப் புரிதலிற் பெரிதென்
    கருத்தினைத் திருத்திவந் தாண்ட
சிற்பர னருளாந் தொற்பொரு ளறியா
    தேனும்வே தாகம வழியின்
றிற்பவ மாதித் துயரைமுற் றவத்தா
    னுணர்ந்தவர் துறவெனும் வாளா
லிற்பொருந் துதலை * முதலவா வறுத்தோ
    ரின்பவீ டுறல்சொலத் தியைந்தேன்.

எ-று. கல்லைக் கனியாகச் செய்ததுபோல் மிகவும் எனது மனத்தினைச் செப்பஞ்செய்து வலியவந்து ஆட்கொண்டருளிய ஞானாசாரியனது திருவடியினாலே சொல்லியல்பு பொருளியல்புகளை அறியாத யானும் வேதாகமங்களிற் கூறப்பட்ட மார்க்கத்தின்படியே இந்நூலின்கண் உற்பத்தி திதி லயங்களினால் வருந்துன்பங்களை முற்பிறவிகளிலே

* ஐ - சாரியை.

செய்யப்பட்ட நிட்காமிய தவத்திஞலே இப்பிறவியிலே அறிந்தோர்கள் துறவாகிய வாளிஞலே இவ்வாழ்க்கையைப் பொருந்துதல் முதலிய அவாக்களைச் சேதித்து ஒப்பற்ற ஆனந்தமோக்ஷத்தை அடைதலைச் சொல்லுதற்குச் சம்மதித்தேன், எ-று.

சொற்பொருளிலக்கணந் தெரியாதிருந்தாலும் குருவினது கிருபையிஞலே எல்லாம் விளங்குமாகலிற் 'சிற்பரனருளால்' என்றும், இந்நூலைக் கற்பித்துச் சொல்லாமல் வேதாகமத்திற் சொன்ன மார்க்கத்தின்படியே சொல்லுகையிஞல் 'வேதாகமவழி' என்றும், முற்சனனங்களிலே தவம் புரிந்தவர்க்கல்லது பிறவி நின்பமென்று தோன்ருது ஆகையால் 'உற்பவமாதித் துயரைமுற்றவத்தா னுணர்ந்தவர்' என்றும், முன் பெரியோர்கள் வீடடைந்த மார்க்கத்தின்படியே இனிமேல் அடைவாரும் செல்லவேண்டுதலின் அவரது நடையை இவர்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டி முற்றவத்தா லுணர்ந்தவர் 'இன்படைமிறல் சொலத்தியைந்தேன்' என்றும் கூறிஞர். (சா)

அவையடக்கம்.

துணையில்பே ராசைக் கடலுளோர் கரையாந்
துறவுந் துறவுந் ததற்கோர்
புணையெனப் பெரியோர் வகுத்த நூல்களின்மு
ற் போதமி லேனுமீ துரைத்த
லுணையமெய் வருந்த வயனொடு மாலன்
றுயர்ந்துதாழ்ந் தோடியுங் காணு
விணையிலி நடித்தல் செயமருங் கலைகை
யிளமசைந் திடுதலி னன்றே.

எ-து. உவமை சொல்லக்கூடாத பெரிய ஆசையாகிய கடலின்கண் ஆழ்ந்துளோர்க்கு அதற்குக் கரையாகிய துறவுவந்து பொருந்தும்படி விருப்பமுற்று அக்கடலை நீந்துதற்கு ஒரு தெப்பமாகப் பெரியோர்கள் வகுத்துச்சொல்லிய நூல்களின்முன்னர் அறிவிலாதயானும் இந்நூலைச் சொல்லுதல் உள்ளம் நைய உடலம் வருந்த நான்முகனும் திருமாலும் அக்காலத்தில் அன்னரூபமாய் ஆகாசத்திலே பறந்து உயர்ந்தோடியும், பன்றிரூபமாய்ப் பூமியைக்கிண்டித் தாழ்ந்தோடியும், காணாத ஒப்பற்ற சிவன் நடனம் பண்ணுதல்செய்ய அவனது பக்கங்களில் நின்று பேய்க்கணங்கள் கூத்தாடுதல் போலும், எ-று.

ஆசையாகிய கடற்குக் கரை துறவென்பதும், அக்கடலை நீந்தி இக்கரையில் ஏறுதற்குத் தெப்பம் பெரியோர் வாக்கியமென்பதுங் காண்க. பேய்க்கணங்கள் கூத்தாடுதல் சிவன் அனுஞ்ஞைகொண் டாகையாலும், அவனுக்குத் திருவுளப்பாங் காகையாலும், மாறுபாடாகாமை போல் இந்நூல் சொல்லியது பெரியோர் அனுஞ்ஞைகொண்டாகையாலும், அவர்க்குத் திருவுளப்பாங் காகையாலும் இது மாறுபாடாகா தெனக்கொள்க. அன்று, ஏ - இரண்டும் அசைநிலைகள். (எ)

கயல்விழி மனைவி யனைமுத லியவாங்
கட்டது தனையெனை தெனவு
மியல்பதா மசுத்த மாதியா ருடற்கட்
டிதனையா னெனவும்வைத் தெணுமோர்
மயலதா மிருளைத் துறவெனு மொளியான்
மாற்றிநெஞ் சகத்தினை விளக்கஞ்

செயலி னிந்நூற்குப் பெயர்வயி ராக
தீபமென் றுரைத்திடப் படுமால்.

எ - து. பெண்டிர் தாய் முதலிய போகபந்தத்தினை என்னதெனவும், அசுத்த துக்காதித்தியங்களோ சகசமாயுள்ள தேக பந்தத்தினை யானெனவும், மனத்தின்கண் வைத்துக் கருதும் ஒப்பற்ற மயக்கமாகிய விருளைத் துறவாகிய ஒளியினாலே நீக்கி மனமாகிய வீட்டினை விளக்கஞ் செய்தலினால் இந்தச் சாத்திரத்துக்குப் பெயர் **வைராக்கியதீபம்** என்று சொல்லப்படும், எ-று.

போகதேகங்களாகிய இருவகைப்பற்றையும் என்னது, யான் என்று கருதவைக்கு மயக்கமாகிய விருளைத்துறவாகிய ஒளியினாலே மாற்றி மனமாகிய வீட்டினை விளக்கஞ் செய்தலின், இந்நூற்குக் காரணப்பெயராக வைராக்கியதீபமென்று சொல்லப்பட்ட தெனக்கொள்க. (அ)

நூலாசிரியர்பெயர்.

உருட்கறங் கூசன் மனமொடுங் கிடவென்
னுணர்வுநேத் திரக்கியா னெனதா
மிருட்கெடுத் தெலாமாம் பொருட்டிகழ்த் திடு
மோ ரொழில்வயி ராகதீபத்தை
மருட்கொடும் பாசக் குழிக்கண்யாம் வீழா
வகையரு ளினன்மறை முடிவின்
றெருட்கமை வீர சைவனெஞ் சாந்த
லிங்கதே சிகன்றெருட் சுடரோ.

எ - து. தேருருளையும் காற்றுடியும் ஊசலும்போல் உழல்கின்ற மனது ஒடுங்கும்படி எனது உணர்வாகிய கண்

னுக்கு யானென்னும் அகங்காரமும், எனதென்னுமமகார மும் ஆகிய மயக்கவிருளைக் கெடுத்துச் சகஜீவபர மூன்றுந் தானாய் விளங்காநின்ற பரமசிவமாகிய பொருளை விளங் காநின்ற ஒப்பற்ற வைராக்கியதீபத்தை யாங்கள் மருட் சியினாலே கொடிய பாசமாகிய குழியினுள்ளே வீழா மல் உய்யும்படிக்குத் தந்தருளினான், வேதமுடிவாகிய தத்துவஞானத்துக்கு அமைந்த வீரசைவ மாகேசுவரனா கிய எம்முடைய சாந்தலிங்க தேசிகனென்னு ஞானசூரி யன், எ-று.

வையிராகதீப மென்னு நூற்பெயர்க்கியைய உணர்வை நேத்திரமாகவும், அகங்கார மமகாரமயக்கத்தை இருளா கவும், பாசத்தைக் குழியாகவும், பரமசிவத்தைப் பொரு ளாகவும், நூலாசிரியரை ஞானசூரியனாகவுஞ் சொல்ல லாயிற்று. சூரியன் தனதொளியைத் தீபத்தினிடத்திலே வைத்து விளக்குஞ்செய்கின்ற னென்பது நூல்வழக்கமா தலால், இந்த ஞானசூரியன் வைராகதீபத்தைத் தந்தா னென்றற்குப் பொருத்தமுடைமை யறிக. நேத்திரத்துக் கு எனற்பாலது 'நேத்திரக்கு' என விகாரமாயிற்று. (௬)

பாயிரமுற்றிற்று.

நூல்.

தோன்றிநின் றழியப் படுங்கொடும் பிறப்பிற்
றுன்பமே யன்றியெட் டுணையு
மூன்றிநெஞ் சகத்தோர்ந் திடிற்பிறி திலையா
லுண்டுபோற் றிரித்துயிர்க் கெல்லாங்

தான்றிகழ்த் திடுமோர் வகற்றிரு ளிருளுந்
தவிர்ந்து மற்றதுமுள படியே
யான்றவீ டுறமுற் பவந்தவம் புரிந்தோ
ரகத்தினுட் டெரிதரு மன்றே.

எ—து. உற்பத்தி திதி லயங்களை உடைய கொடிய பிறப்பின்கண்ணே துன்பமே யல்லாமல் எள்ளி னளவாயினும் மனத்தின்கண் அறிவை ஊன்றி விசாரணை பண்ணுமிடத்துச் சுகமே இல்லை. அங்ஙனம் சுகமில்லாதிருந்தும் உண்டுபோல் மாறுபடுத்தி உயிர்களுக்கெல்லாம் விளக்கும் விசாரணையை மாற்றுகின்ற அஞ்ஞானவிருள். அந்த விருளும் நீங்கி அப்பிறப்புத் துன்பமென்பதும், உள்ளமுறையே மாட்சிமைப்பட்ட மோக்ஷத்தை அடைதற்கு முற் சனனங்களிலே தவம்பண்ணின பெரியோர்களது மனத்தின்கண்ணே தோன்றும், எ-று.

அஞ்ஞானவிருள் நீங்கினோர்க்குப் பிறப்புத் துன்பமாகத் தோன்றுதலின் அவ்விருளுடையோர்க்கு அத்துன்பத்தை இன்பமாக மாறுபடுத்தி விளக்குகின்றதெனக் கொள்க. (௧0)

உடலிதுற் பவத்தோ ரைம்பெருந் துயர்மாய்ந்
துறுகணத் துயரினெண் மடங்கா
லிடையுளா திதிக்கட் டுயரமூப் பறிவோங்
கிளமையிற் பிணியுறு விடத்தும்
விடலரும் பசிநோய் காமநோய் தணிப்பான்
மிகுபொரு டேடுத றுயரீண்

டடையினு மதனைக் காக்குத றுயர்வேந்
தாயினு மிகுநராற் றுயரே.

எ - து. இந்தவுடலானது மாதாவினது கருப்பத்தின்கண் உற்பவியாநின்ற காலத்தில் ஐந்து பெரிய துன்பங்கள். அது லயமாகின்ற காலத்தில் அவ்வுற்பத்தித் துன்பத்துக்கு எட்டுப்பங் கதிகம். அவ்வுற்பத்தி காலத்தும் லயகாலத்தும் துன்பமானால் அவற்றிற்கு இடையாயுள்ள திதி காலத்திலே தான் இன்பமில்லையோ வெனின் அக்காலத்தும் நரை திரை மூப்புகளினாற் றுன்பம். அம்மூப்பின்றிய வாலப்பருவத்தின்கண் இன்பமில்லையோவெனின் அப்பருவத்திலும் அறியாமையினாற் றுன்பம். அறிவுதயமாகிய குமாரப்பருவத்திற்றான் இன்பமில்லையோவெனின் அப்பருவத்தின்கண்ணும் வாத பித்த சிலேஷ்மங்களி னாறுவியாதிகளினாற் றுன்பம்; அவ்வியாதியின்றிய விடத்துத்தான் இன்பமில்லையோ வெனின் விட்டுநீங்காது மாறிமாறிவருகிற பசிவியாதி காமவியாதிகளினாற் றுன்பம். அவ்வியாதிகள் வருந்தோறும் அருந்தல் பொருந்தலாகிய மருந்தினைப் புசித்துத் தணித்துக்கொண்டாற்றான் இன்பமில்லையோவெனின் அம்மருந்தினால் அவ்வியாதியைத் தணித்தற்பொருட்டு அதற்கு ஏதுவாகிய மிகுந்த திரவியந் தேடுதலினாற் றுன்பம். அத்திரவியம் வந்து பொருந்திய காலத்துத்தான் இன்பமில்லையோவெனின் அதனை இராசசோராக்கினிகளினாற் சேதம் வாராதபடி பாதுகாத்தலினாற் றுன்பம். அதனைப் பாதுகாக்க வல்லமையுடைய இராசாவுக்குத்தான் இன்பமில்லையோவெனின் அவனுக்கு மேலாகிய மகாராசாவினாற் றுன்பமாம், எ-று.

உற்பவத்தில் ஐம்பெருந்துயரென்றது கருப்பாசயப்
பை உறுத்தலினாலும், அதிற்சலம் பூரித்தலினாலும், உத
ராக்கினி சுடுதலினாலும், பிரசூதவாயு மூரித்துத் தள்ளுத
லினாலும், யோனித்துவார நெருக்கத்தினாலும், மலையி
ருந்திக் கொண்டதுபோலவும், கடலின்கண் வீழ்த்தி மிதி
த்தல்போலவும், இருப்புக்கடத்தி லடைத்து நெருப்பாற்
சுடுதல்போலவும், மலைமேல் நின்றானைத் தலைகீழாகத்
தள்ளுதல்போலவும், ஆலையிலிட்ட கரும்பு நெருக்குண்
டல் போலவும் வருந் துன்பங்களை லயகாலத்தின்கண்
வருந் துன்பங்களைக் கடவுளே அறிய வல்லவராகையால்
உவமை கூறப்படாமையின், அத்துன்பத்தில் எண்மடங்
கென்று ஓராளவை கூறினார். அவற்றிற்கு இடையாயுள்ள
திதி காலத்தின்கண் வரும் பாலகுமார விருத்தமாகிய
மூவகையிடத்தும் அறியாமையினாலும், வியாதிகளினா
லும், பசிநோய்களினாலும், அந்நோய் தணித்தற்கு ஏது
வாகத் திரவியந்தேடுதலினாலும், அதனைப் பாதுகாத்தலி
னாலும், நரை திரை மூப்புக்களினாலும் துன்பங்கள் உளவா
கையால் உற்பத்தி திதி லயமென்று கூறிய காலத்திரயங்
களிலும் துன்பமேயன்றி இன்பமில்லையென்பது கண்டு
கொள்க. கருப்பாசயமுதல் யோனித்துவார மீறாகிய
வைந்தும் பஞ்சபூத காரியமாதலின் அவ்வைந்தினாலும்
வருந்துன்பங்க ளென்றுமாம். 'அறிவோங்களமை' யெ
னவே அறிவின்றிய பாலப்பருவம் வருவிக்கப்பட்டது.
பசிவியாதி காமவியாதிகள் மற்றைவியாதிகள்போல் மரு
ந்துண்டால் ஒருங்கே நீங்காது குன்மவியாதிக்கு உவர்
மண்ணீர் குடித்தால் அப்போது அடங்கிநின்று மீண்டுந்
தோன்றுதல்போல் அருந்தல் பொருந்தலாகிய மருந்தி
னைப் புசித்தால் அப்போது அடங்கிநின்று மீண்டும்

தோன்றுதலால் 'விடலரும்' என்றும், பசியும் காமமும் உதரவெரியும் குய்யத்தினவும் ஆகலின் 'நோய்' என்றும் கூறினர். உற்பவத் தைம்பெருந்துயரொன்றாதற் குதாரணம். சிவதருமோத்தரம், "என்றெண்ணி யிருக்குமுயிரிடர்ப்பட்டழியு மெழிலவளைக்கே, யொன்றுமொருவன் றனைப்போலக் கருப்பாசயப்பை யுறுத்துதலான், மன்ற வுதரி மழிந்தாழ்வான் வருத்தமென்ன வருந்தியிடு, நின்றகருப்பா சயவுதக வெள்ளங்கொள்ள நிறையழிந்தே" எ-ம். "அங்கியதனிற் றங்கியிடு மயோமயத்த கும்பத்திற், றங்குமொருவன் றடனம்போற் றடனமெய்துந் தாயுதரத், தங்கிடவே யழலனைய குசியதரு லாகத்தைப், பங்கித்திடவே படுமிடரி னிருநாற்குணிதம்பட்டழுங்கும்" எ-ம், "கருப்பாசயமே கட்டமதா மதனினிகங் கடுங்காலு, முரிக்க மிகவு மோகமுற முன்னையுணர்வுமங் கிலையே, மரிக்கவாலைக் கரும்பெனவே யோனிவழியின் வலிதொலைய, நெருக்கப்பட்டு நிலமிசையே தோன்றுமுயிரு னிலையுடனே." எ-ம். வரும். மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க. 'மாய்ந்துறுகணைத்துயரி னெண்மடங்கு' என்றதற்கு உதாரணம். குறுந்திரட்டு. "பரணமாகிய பெண்டிருஞ்சுற்றமும் பண்டுதங் கையிற்றந்த, விரணமானவைகொண்டிடவிவனைவிட்டியம்பிடாதியவணைகு, மரணவேதனை யாவராலறியலா மயங்கியைம் புலனைந்தக், கரணம் யாவையுங் கலங்கிடவருந்துயர் கடவுளே யறிகிற்பான்." எ-ம். சிவதருமோத்தரம். "தனத்தினை மனைதனைத் தானியந்தனை, நினைத்தினி யெவராறு பவிப்பர் நீங்குநா, ளெனக்கிவை யன்னிய மாகுமேயென, மனத்துயர் மலியவே மாயுமாவியே." எ-ம். மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம். "வந்திடுமரணத் துன்பமறித்துணா செய்யப் போமோ,

வுந்திமே லையும்பிந்து முணர்வொடு பொறிகலங்கி, நந்திடா விருளே மூடி நாவுலர்ந் தலமந் தென்னே, யிந்தமா விறப்பிற் றுன்பம் பவத்துன்பத் தென்மடங்கே'' எ-ம். திருக்கடைக்காப்பு. "புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறி மயங்கி யறிவழிந்திட் டைம் மேலுந்தி, யலமந்த போதாவி யஞ்சேலென் றருள்செய்வா னமருங்கோயில், வலம்வந்து மடவார்க ணடமாட முழவதிர மழையென் றஞ்சிச், சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி முகில்பார்க்குந் திருவையாறே'' எ-ம். 'திதிக்கட்டுயரம்' என்றதற் குதாரணம். மெஞ்ஞானவிளக்கம் "நலமிலா மூப்புத்துன்ப நடைதளர்ந் துணைதழுத்துச், சலமதே மிகவுந்தோன்றித் தீண்டு கண்ணுகிச் சிந்தக், கலனமே பிறந்துகண்டார் கார்ச்சித்தங் குமிழும் வண்ண, மலைவெலாஞ் செய்யுமூப்பின் வருந்துய ரந்தோபாராய்.'' எ-ம். "பிணியிருல் வலியுங் கேடாம் பிணியிரு ளுழகும்போகுந், துணிவெலாம் பிணியாற்குன்றுந் தொலைவில்வே தனையைச்செய்யுந், தணிவிலா துன்ளேநின்று சாலவுமொறுக்கும் பொல்லாப், பிணியதே யொக்குந்துன்பம் பேசிடிற் பிறிதுமுண்டோ'' எ-ம். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (கக)

இளமையிற் பிணியற் றொருகுடை நிழற்கீ
ழிருநில முழுவதும் புரக்கும்
வளமைபெற் றுடைய மகற்குமெய் பெழுது
வருங்கொல்கூற் றெனும்பயத் தானு
முளமிகப் பறைநின் றறையுமேற் புவியீ
துடையரோ மற்றைய ரின்பங்

களிமிகுத் திருப்பர் தெளிவிலா மையின்மேற்
காரியங் கருதாரு நரரே.

எ - து. அறிவு உதயமாகிய குமாரப்பருவத்தின்கண் வியாதியின்றித் திடகாத்திரமுடையத் தனது ஒரு வெண் கொற்றக்குடை நிழற்கண்ணே பெருமைபொருந்திய இராச்சியபாரத்தையெல்லாம் காக்கின்ற செல்வத்தினை அடைந்ததனால் மஹாசந்தோஷத்தினை உடைய மகா ராஜாவுக்குத்தான் இன்பமில்லையோவெனின், அவனுக்கும் எந்தக் கணப்போதிலே யமன்வந்து தேகநாசம் பண்ணுவனோவென்னும் பயத்தினாலும், சனங்கள் செய்தபாவம் இராசாவை வந்துசாரும், அப்பாவமிகுதியால் மறுமைக்கண் நிரயத்துன்பம் வருமென்று மேல்வருங் காரியவிசாரணையினால் வரும் பயத்தினாலும், மிகவும் உள்ளந் திடுக்குத்திடுக்கென்று மாறாதுநின்று பறையறையுமாதலால் அவனொழிந்த மற்றையர் பூமியின்கண் இன்பமுமுளரோ? இலர். அற்பச்செல்வத்தினையுடையோரும் மனக்களிப்பு மிகுத்திருப்பராகலின் மகா செல்வத்தினையுடைய அந்த ராஜாவுக்கு அப்பயங்களும் அவற்றால் வருந்துன்பங்களும் இல்லை. மகாபோகங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு மனக்களிப்பு மிகுத்திருப்பனென்று நீ சொல்வாயாதலால், விவேகம் இன்மையால் மேல்வருங் காரியவிசாரணை பண்ணாத மானுடர்க்கு மனக்களிப்பல்லது விவேகமும் விசாரணையுமுடையோர்க்குத் துன்பமேயன்றி இன்பம் இன்றென்று அறிவாயாக எ-று.

‘கூற்றெனும் பயத்தானும்’ என்ற வும்மையால் விசாரணையினால் வரும்பயம் வருவிக்கப்பட்டது. உள்ளம் பறையறைதல் மிகுந்த பயமெனக்கொள்க. யாவர்க்காயினும்

விவேகமுள்ளபொழுது தேகபோகம் துன்பமாய்த்தோன்றுமென்பதும் அஃது இல்லாதபோது அவை யின்பமாய்த்தோன்றுமென்பதுங் கண்டுகொள்க. 'உளமிகப் பறைகின் றதையும்' என்பதற்கு உதாரணம்: குறுந்திரட்டு. "பிறந்தவ ரிறந்தும் பிறையாதென வறிந்தா, முறுந்துயரொழிந்தினிய வுன்னை நினைவாரோ, மறந்துவிடயத்துமயலுற்றிடுதல்வாய்மீ, திறந்தவரையுச்சி விழுவோனிடைகொளின்பம்" எ-ம். திருவள்ளுவநாயனார், "நன் றறிவா-ரிற் கயவர் திருவுடையார், நெஞ்சத் தவல மிலர்." எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கஉ)

இம்மானுடப்பிறப்பின்கண் இன்பமில்லையாதலும் இப்பிறப்பிற்கு மேலாய தேவப்பிறப்பிற்றான் இன்பமில்லையாவென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

பிறப்பிறப் புடைய ராயிடை யினும்பல்
பிணிபயந் தணிவில்கா மாதி
யுறப்படு தலின்வா னவர்க்குமற் றென்னை
யுளசுகந் தேவின்மா னுடத்திற்
சிறப்பிவை யென்றற் குறுக்கியோ னிகளின்
றீமையுங் கொடியர்வீழ் நிரயத்
தறப்பெருந் துயரு முளைப்பதென் பிறப்பூ
டாதலாற் றீதலா திலையே.

எ-து. இந்த மானுடர்போல உற்பத்திலயங்களை உடையோராய், அவற்றுக்கு இடையாகிய திதிக்கண்ணும் பலவியாதிகளையும் சத்துருக்களினும் பயங்களையும் அடங்காத காமக்குரோதாதிகளையும் அடையப்படுதலின் தேவர்களுக்கும் இன்பமென்னையுள? ஊர்த்தயோனிக

ளாகிய தேவகதி மானுடகதிக்கண்வருஞ் சிறப்பு இவைக ளாகுல் குறுக்கியோனிகளாகிய மிருக கதியினது துன்பங் களையும் மகாபாவிகள் வீழுமுற்ற நரக கதியினது மிகுந்த பெரிய துன்பங்களையும் சொல்வதென்ன ? ஆகையால் பிற ப்பின்கண் துன்பமேயல்லது இல்லை எ-று.

நாற்கதியுள்ளும் அதிகமாயுள்ள தேவகதிக்கண்ணும் இங்ஙனந்துன்பமே வருமாகலின் வீடொன்றுமே இன்ப மென்பதுங் கண்டுகொள்க. 'குறுக்கியோனி' என்றமை யால் ஊர்ந்துயோனி வருவிக்கப்பட்டது. எல்லாத் துன் பங்களினு நிரயத்துன்பம் அதிகமாதலின் 'அறப்பெருந்து யர்' என்றார். 'வானவர்க்கு மற்றெனையாசகம்' என்ற தற்கு உதாரணம் : பெருந்திரட்டு. "தியவசுரர் பகையு ண்டு செற்றவார்வ மிகவுண்டு, நோயுண்டனங்க னுருண்டு நோய்கட்கெல்லாந் தாயான, காயமுண்டு கைதொழவே ண்டுநருமுண்டு கற்பத்தே, மாயுந்தன்மை யுண்டாகுல் வானோர்க்கென்னை வளனுண்டே" எ-ம். "குருடன்புக ராமார்த்தாண்டன் குட்டரோகியாமெஞ்ஞு, புருடன்றலை நோய்பாக்தரற்குப் புயத்தில்வாதந் தக்கற்குச், சுரநோ யுண்டு கயரோகஞ் சோமனுக்கு கீரிழிவு, வருணற்கிவ்வா றமரர்க்கு நோயுண் டுண்டே. மருத்துவரும்" எ-ம், மற் றும் வருவனவற்றாற்காண்க. (கந)

அரிதுபெற் றிடினும் பெற்றதின் விருப்ப
மறப்பெறு தனவிரும் புயிர்க.
டெரியகிற் கிலமீ தெனைமுன மடையாச்
செல்வமாய்ச் சொல்பவித் திரமா

யுரியசிற் சுகமாய் நித்தமா யொருவீ
டுளதெனக் கேட்டுமற் றதனிற்
பிரியமற் றினமு முனமுறும் பொல்லாப்
பிறவியே பெறவிரும் புதலே.

எ-து. யாவர்க்குங் கிடைத்தற்கரிய பொருளைப் பெற்ற காலத்தும் தாம் பெற்ற அப்பொருளை எளிதாகக்கருதி அதன்கண் விருப்பமற்றுப் பெறுதற்கரிய பொருள்கள் எளியவாயினும் அவற்றை அரியவாகக்கருதி விரும்பாநின்ற உயிர்கள் இது என்னையோ யாமறிகிலேம். தாம் முன்னர் அடையாதசெல்வமாகச் சொல்லப்பட்ட நின்மலமாய்த் தமக்கு உரிய ஞானானந்தமாய் அழியாததாய் ஒப்பற்றமோக்ஷம் உண்டென்று கேட்டிருந்தும் அதன்கண் விருப்பமற்று முன்னர்த்தாம் அடைந்ததாய் அசுத்தமாய்த் துக்கமாய் அநித்தமாயுள்ள பொல்லாத பிறவியையே இன்னமும் அடைய விரும்புதல் எ-று.

பெற்றதைச் சிறிதாக்கிப் பெறாததின்மேல் இச்சையை விரிப்பது உயிர்களுக்கு இயற்கைக் குணமாயிருக்கவும், தாம் அடைந்த பிறப்பு அசுத்தம், துக்கம், அநித்தியமென்பது கண்டிருந்தும், தாம் அடையாத வீடு சுத்தம் சுகம் நித்தியமென்பது கேட்டிருந்தும், அதனை நீங்கி இதனை அடைய விரும்புதலின்றி அதனையே உயிர்கள் விரும்புதலின் 'தெரியகிற்கிலமீதெனை' என்றார். வீட்டின்பமுயிர்க்கு அநன்னியமாகலின் 'உரிய சிற்சுகம்' என்றார். 'முனமடையாச் செல்வமாய்' என்றதற்கு உதாரணம்: தேவிகாலோத்தரம். "ஒருபொருளெக்காலத்து முளதாகிச் சிறப்புடைத்தா, யிருவினையின்றிமேலா மின்பத்தை யளிப்பதாகும், பொருவிலாவிதன்மேலன்பு பொ

ருந்திடாதாருமுண்டே, திருவுடாவகன்றகல்விச் சிறந்த சான்றோர்கட்காமே" எ-ம். மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க. (கச)

துன்பமெவம் பிறப்பி னிழிவையு மழியாச்
 சுகபர வீட்டுயர் வினையும்
பின்பவை தொலைத்தெய் தருங்கரு வியதாப்
 பெற்றவிப் பிறப்பையு மிதனின்
மின்புரை நிலையா மையையுமோர்ந் தன்னோர்
 விவேகியு மெனிற்பினும் விடயத்
தன்புறு வீடு புகமிக வினையா
 தரைக்கணாந் தரைக்கணுற் றிடுமே.

எ-து. அநித்தியமாய்த் துக்கமாயுள்ள வெவ்விய பிறப்பினது தாழ்ச்சியினையும், நித்தியமாய் ஆனந்தமாயுள்ள மேலாகிய வீட்டினது உயர்ச்சியினையும், நெடுங்காலத்தின் பின்பு அந்த இழிந்த பிறப்பினை நீக்கி உயர்ந்த வீட்டினை அடைதற்கு அரிய ஏதுவாகப்பெற்ற பெறுதற்கரிய இந்த மானுடப்பிறப்பினையும் அங்ஙனம் பெறுதற்கரிய பிறவியாயினும் மின்போலுந் தோன்றி அழிகின்ற இக்காயத்தினது அறிதற்கரிய அவதியினையும் விசாரணைபண்ணினேன் ஓர் விவேகியுமாநற் பின்னரும் பிறப்பிற்கு ஏதுவாய விஷயசுகத்தின்மேல் அன்புவைத்து வீடு அடைதற்கு ஏதுவாய துறவினை அடைந்து தவநெறிக்கண் அதிசீக்கிரமாய்ச் செல்லாது அரைக்கணப்போதாயினும் உலக வாழ்க்கையைப் பொருந்தி நிற்பனோ எ-று.

'பின்பவை தொலைத்தெய்த' என்றதைப் பிறப்பை நீக்கி வீடடையவென்று பிரித்துக்கூட்டுக. (கரு)

விணைப்பிறப் பொருவன் றுயரமென் றுணரின்
 விடயபோ கங்கணச் சுதலுந்
தனக்குட லனிய முணர்தரின் மரணஞ்
 சார்குறிக் குளநடுங் குதலு
நினைத்திடி னிதன்பேற் றருமைமா தவங்க
 ணீங்கிநாள் கழித்தலுந் துணிவி
லனித்தமோர்ந் திடினோர் கணமெதிர் காலத்
 தவதிகூ றிடுதலு மிலையே.

எ-து. இருவினைக்கு ஈடாய்வரும் பிறப்பினை ஒருவன் துன்பமென்று அறிந்தானேயாகில், அத்துன்பத்துக்கு ஏதுவாகிய விஷயபோகங்களை இச்சித்தலும் இல்லை; தனக்குக் காயம் வேறென்பது அறிந்தால், மரணக்குறி கண்ட காலத்தில் காய நீங்குமென்னும் பயத்தினால் மன நடுங்குதலும் இல்லை; இம்மானுடப்பிறவி பெறுதற்கு அருமையென்று அறிந்தால், இப்பிறவிக்குப்பயனாய மோக்ஷத்தை அடைதற்கு ஏதுவாய மகத்தாகிய தவங்களைச்செய்தல் ஒழிந்து வாழ்நாள்களை வீணாகப் போக்குதலும் இல்லை; எந்தக்கணம் இருக்குமோ எந்தக்கணம் போகுமோவென்று தெளியக்கூடாத தேக அநித்தியத்துவத்தை அறிந்தால், ஒருகணப்போதாயினும் இன்னகாலத்தில் இன்னது செய்வோமென்னுமளவு சொல்லுதலும் இல்லை, எ-று.

'இல்லை' என்னும் வினைக்குறிப்புமொழியைக் கடைநிலைத்தீபகமாக்கி எல்லாவற்றோடுங் கூட்டிக்கொள்க. 'மரணஞ் சார்குறிக்கு ளநடுங்குதலு மில்லை' என்றதற்கு உதாரணம்: பெருந்திரட்டு. "வில்விளங்கிய விண்ணவர் மிகுத்தவாழ்நாளு, மல்லரும்பகலென்னுமீர் வாளினு லரி

ந்து, கொல்லும் வெங்கொடுங் கூற்றையார் குலேவுறுர் குறுகி, எல்விருந்தென வுவந்தெதிர் கொள்ளுவான் ஞானி.'' மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கரு)

கருமமொன் றியற்றப் பிறர்கையிற் கருவி
கவர்ந்துளோன் பினுமவர் கொளுமுன்
வினைவினெண் ணியசெய் யாதுமற் றதையே
மிகச்சிறப் பித்துநோக் குதல்போற்
புனையில்வீட் டின்ப மடைகுவா னதற்குப்
பொருந்திய வருந்தவம் புரியா
தொருகண மேனு நிலையிலிவ் வுடல்வைத்
தொப்பனை செய்துநோக் குதலே.

எ-து. தனக்கான ஒரு தொழிலைச் செய்து முடிக்க அதனைச் செய்து முடித்தற்குரிய கருவியை அயலார்கையில் இரவல் வாங்கிவந்தவன் அக்கருவியைப் பின்னருங் கொடுத்தோர் வாங்கிக் கொள்ளுமுன்னர்த் தான் கருதிய தொழிலைச் சீக்கிரத்திற் செய்துமுடியாது வைத்து அதனைத் தனதாகப் பாவித்து மிகவுஞ் சிறப்பித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருத்தல் போலும், குற்றமற்ற மோக்ஷானந்தத்தை அடையும் பொருட்டு அதற்குப் பொருந்திய அரிய தவத்தினைச் செய்யாமல் ஒரு கணப்போதாயினும் நிலையில்லாத இக்காயத்தைத் தனதாகப் பாவித்துவைத்துச் செப்பஞ் செய்து பார்த்துக்கொண்டிருத்தல், எ-று.

தனக்குரிய தொழிலைச் செய்தற்குப் பிறர்கையிற்கருவி வாங்கினேன்போல் தனக்குரிய தவத்தினைச் செய்தற்குக் கருவியாக இக்காயத்தைச் சிவன் கையில் வாங்கிக்கொண்டதென வறிக. (கஎ)

இல்வாழ்க்கையிலிருந்து தானங்களைக் கொடுத்துப் பிறப்பினை நீக்கக்கூடாதோ வென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்றார்:—

பவத்தனிப் பரவைக் குரவையைத் தானப்
படுவையைக் கொடுகடப் பரிதா
லுவப்பொடு தவப்பா தையினிவர்ந் தன்றி
யுண்மையித் தகவிகந் துலகோ
ரவப்பொழு தகல விருப்பதென் விருப்போ
வகன்றவர்க் கருத்தலா திகளாற்
றவத்தினை மறந்தார் கொல்லெனுஞ் சொல்லைத்
தமதுளத் துணர்கலார் போலும்.

எ-து. பிறவியாகிய ஒப்பற்ற விசாலம் பொருந்திய கடலினை இல்வாழ்க்கையிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட தானமாகிய தெப்பத்தினாலே கடத்தற் கரிதாம், விருப்பத்துடனே துறவின்கணின்று செய்யப்பட்ட தவமாகிய கப்பலின் மேலேறினாலல்லது; இது சத்தியம். இந்தத்தகைமையை விட்டு நீங்கி இவ்வுலகத்தார் வீணிலே பொழுது போக இருப்பது என்ன விருப்பமோ! துறந்தோர்க்குப் பசி, நோய், குளிர் முதலியவற்றிற்கு உண்டி மருந்து உறையுள் முதலிய வுதவி அவர் தவத்திற்கு விக்கினம் வாராதபடி பாதுகாத்தற் பொருட்டுத் தமக்கு உரிய தவத்தினை மறந்தார் கொல்லோ, இல்லறத்தாரென்று திருவள்ளுவநாயனார் கூறியசொல்லைத் தமது உள்ளத்தின்கண்ணே விசாரணை பண்ணாதவர் போலும், எ-று.

இல்லற முற்றும் வழுவாது நடக்கவே குடும்பங் குற்றமாய்த் தோன்றும், இதனாற் புறத்துறவு வரும், இத்துற

விருல் தவத்தைப் பண்ண வரும், இத்தவத்தால் உட்டுறவுவரும், இவ்வுட்டுறவால் மெய்யுணர்வு பிறக்கும், இம்மெய்யுணர்வால் பிறப்பு நீங்கும், ஆதலின் 'தானப்படுவையைக் கொடுகெடப்பரிது' என்றார். (கஅ)

“இல்வாழ்க்கையே அறமெனப்பட்டது” என்றும், துறவினை “அஃதும்பிறன்பழிப்பதில்லாயினன்று” என்றுந் திருவள்ளுவநாயனார் இல்வாழ்க்கையை அதிகமாகக் கூறியிருக்க, நீர் அதனை மறுத்துத் துறவினை அதிகமென்றும் இதன்கணின்று வீட்டை அடைய வேண்டுமென்றுங் கூறியதென்னையென்று கேட்ட சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்:—

ஈதலே யறமு மநித்தமா மனைத்து
மிகழ்ந்துகை விடுதலே வீடு
மாதலாற் றானக் குரியவில் வாழ்க்கை
யதனையே யறமெனக் கூறிக்
கோதிலா வீட்டி னிலக்கண மிருத்தல்
குறித்துமெய் யுணர்வையுந் துறவு
டோதினார் வேதந் தனைத்தமி ழுருவத்
தொளித்தெமக் களித்த வள்ளுவரே.

எ-து. யாவர்க்குங் கொடுக்குதலே தருமமும், அநித்தியமாகிய வெல்லாவற்றினையுந் துன்பமென் றிகழ்ந்து கைவிட்டு நீங்குதலே வீடும், ஆகலின் தானங் கொடுத்தற்குரிய இல்வாழ்க்கையையே அறமெனக் கூறித் துறவின்கட் குற்றமற்ற மோக்ஷலக்ஷணம் இருத்தலை நோக்கி மெய்ப்பொருளை யறிதற்கு ஏதுவாய ஞானங் கூறிய மெய்யுணர்வென்னும் அதிகாரத்தையும் துறவதிகாரத்

தோடு சேர்த்திக் கூறினார் ; வேதார்த்தங்களைத் தமிழ் மொழி ரூபத்திலே மறைத்து எமக்கருளிச்செய்த திருவள்ளுவநாயனார், எ-று.

மொழிகளுணள் அருத்தமிருத்தலின் 'ஒளித்து' என்றும், சத்தத்திற்கு உயிர் அருத்தமாகலின் 'உருவத்து' என்றும் கூறினார் ; 'வேதம்' என்பதும் 'தமிழ்' என்பதும் ஆகு பெயர். 'வேதத்தனைத் தமிழுருவத் தொளித்து' என்றதற்கு உதாரணம் : திருவள்ளுவமாலை "ஆரியமுஞ் செந் தமிழுமாராய்ந் திதனினிது, சீரியதென் றொன்றைச் செப் பரிதா-லாரியம், வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளு வனு, ரோது குறட்பா வுடைத்து" எ-ம், "செய்யாமொ ழிக்குந் திருவள்ளுவர் மொழிந்த, பொய்யாமொழிக்கும் பொருளொன்றே-செய்யா, வதற்குரியா ரந்தணரே யா ராயி னேனை, யிதற்குரியா ரல்லாதாரில்" எ-ம்., மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கக)

நிறந்தருந் தெய்வப் புலமைவள் ளுவனார்
நீத்தவர் பெருமைநூன் முகப்பாற்
சிறந்திட வமைத்தாங் கதுகொடில் வாழ்கைச்
சிறுமைதூற் றினராது தெரியார்க்
கறந்தவா றியற்றி னவனினுங் கோடி
யதிகமா மெனமன மருது
துறந்துளோ னையும்பட் டணத்தெம தடிக
டொகுத்தகட் டுளைதிகழ்த் திடுமே.

எ-து. அறிஞராற் புகழப்படுகின்ற தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் துறந்தோரது பெருமையைச் சாத்

திர முகத்திற்கு அணியாக வைத்து, அவரது பெருமையைப் பொருளாகக் கொண்டு, அதன் பின்னர் இல்வாழ்க்கைச்சிறுமையைப் புகழ்ந்தது போன்று இகழ்ந்தார். அந்நூற்பட்டம் தெரியாதார்க்கு முப்பத்திரண்டறமும் வழுவாதுசெய்யும் இல்வாழ்க்கை யுடையோனிலும் கோடிபங்கு அதிகமாமெனை உட்பிறவு இல்லாத புறந்துறவோனையும் பட்டனத்துப்பிள்ளையாகிய எமது சுவாமிகள் தொகுத்துக்கூறிய உறுதிமொழி தானே விளக்கும், எ-று.

துறந்தோர் பெருமையெனவே துறவாதார்க்குச் சிறுமையென்பதும் அவ்வதிகாரத்திலுளதைக் காண்க; கட்டுரையாற் சிறுமை பெருமை அறியப்படுதலிற் ‘ கட்டுரைதிகழ்த்தும்’ என்றார். (உ0)

ஆனால் நீர்கூறிய துறவிலக்கணம் என்னையென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

பிறப்பெனு முவரிச் சுழியதா மெழிலார்
பெண்டிரா தியவுயிர்ச் சார்வுஞ்
சிறப்புறு புவியா தியபொருட் சார்வுந்
தீரநீக் குதறுற வவற்றா
லுறப்படு மெவைநீப் பினுமறி வுடையோ
ரொருதப தனைபிதா வினையுந்
துறப்பரோ’ றுறப்போர்க் கருகர கெனநீ
சொற்றசொற் சத்திய மாமால்.

எ - து. பிறவியாகிய கடலுக்குச் சுழியாகிய அழகுபொருந்திய பெண்டீர் முதலிய உயிர்ச் சார்வினையும், சிறப்பினையுடைய காணி முதலிய பொருட் சார்வினையும் ஒரு

ங்கே விட்டு நீங்குதல் துறவு. ஆனால் நீர் கூறிய இருவகை ச் சார்வான அவற்றுட் பொருந்தியிருக்கிற எவற்றினைத்து றந்தாலும் அறிவினையுடையோர் ஒப்பற்ற தமது மாதா வினையும் பிதாவினையும் துறப்பரோ? துறந்தால் என்னை யோ? எனின், துறந்தோர்க்கு அரிய நரகமென்று நீ சொன்னாய், நீ சொன்னசொல் உண்மையே யாம், எ-று.

மாதாபிதாக்களை நீ இன்னொன்று அறியாயென்று கூறி, மேல் மாதாபிதாக்களாவார் இன்னொன்று கூறு கின்றார். 'பெண்டிராதிய' எனவே மாதா பிதா புத்திரர் சகோதரர் முதலிய பந்துக்களையும், 'புவியாதிய' என வே தனம், தானியம், வஸ்திரம், ஆபரணம், மாடு, ஆடு, அடிமை முதலியவற்றையும் வருவித்துக்கொள்க. (உக)

விடையது ரிறையே தாதைமற் றவன்பான்
மின்னெனு தன்னையன் னவனைக்
கடையரோ மறந்து துறந்துதா னன்றே
கடும்பவ விடும்பையுற் றனமிவ்
வடைவுணர்ந் திலேபோன் றுடலிதற் கேது
வாய்வரத் தாய்பிதா வெனநெஞ்
சுடைவுற நின்றாய் பவங்கெடா திவ் வணமுற்
றளவுயிர்க் களவியா துளையே.

எ-து. இடபத்திலேறி நடத்துகின்ற கடவுளே எமது பிதா, அவனது பாகம் பிரியாதிருந்த மின்போல்வாளே எமது மாதா, அந்தப் பிதாவையும் மாதாவையும் கடைய ராகிய யாம் மறந்து துறந்தல்லவோ அளவில் காலங் கடிய பிறவித் துன்பத்தை அடைந்தனம். இந்த முறைமையை அறியாய்போன்று. உடம்பு தோன்றற்கு ஏதுவாய் வரு

கின்ற பேர்களை மாதா பிதாக்களென்று மனங்கலங்குறு கின்றாய். சனனந்தோறும் இந்த முறையே மாதாபிதாக்களென்று வந்த சீவர்களுக்கு மட்டு யாது? நீ சொல்வாயாக, எ-று.

உயிர்க்கு மாதாவும் பிதாவும் சத்தியும் சிவனுமென்பதும், உயிரும் நித்தியம், அவரும் நித்தியமென்பதும், அவரை மறந்து நீங்கினோர்க்குப் பிறவித்துன்பம் வருமென்பதும், சோணித சுக்கிலங்களினுல் தேகம் உண்டாகையால் இவ்வுடம்பிற்கே மாதாபிதாக்கள் இவரென்பதும், இவ்வுடம்பும் அநித்தியம், இதற்கு ஏதுவாய் வந்தோரும் அநித்தியமென்பதும், இவர் சனனந்தோறும் வேறு வேறாய் மாறிவருதலின் இவரைத் துறந்து தவம்புரிவோர்க்கு நிரயந்துன்ப மில்லையென்பதும் கண்டுகொள்க; 'உடலிதற் கேதுவாய் வரத் தாய் பிதா' வென்றதற்கு உதாரணம்: "அத்தநெ டன்னைக் கன்பு செய்கின்றாளவில் பிறப்புற்றவை யவைதோறு, மெத்தனை தாயுந்தந்தையு முற்றா ரித்தனை யன்றோவிவர்களு மிங்கே". மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (உஉ)

உயிர்க்குத் தாய்தந்தை வேறேயிருத்தலின் உடற்குத் தாய் தந்தைகளைத் துறந்தாலும் தன்னை நம்பியிருந்த மனைவி புத்திரரைத் துறக்கலாமோவென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

தனதகத் தகலா திருந்துபே ரின்பந்
தருதலான் மனைவியுந் தன்பா
லினிதுதித் தொருதன் வினையொழித் தசையா
திருத்திவீட் டுமுதருத் துதலா

லுனலருஞ் சுதனு மொருவனுக் கவனா
டுதயமா யெழுந்தமெய் யுணர்வே
பினையிஃ தன்றி மனைசுத னெனயாம்
பேணிநாட் கழிப்பதும் பிழையே.

எ-து. தனது மனையாகிய வீட்டின்கண் இறையவளவாயினும் விட்டு நீங்காமலிருந்து பேரின்பத்தைத் தருதலினாற் பெண்டிரும், தன திடத்தில் இனிதாய்த் தோன்றி ஒப்பற்ற தனது தொழில்களை மாற்றி முத்தியாகிய வீட்டின்கண் அசைவற வைத்து அம்முத்தி யின்பமாகிய அமுதினைப் புசிப்பித்தலின் நினைத்தற் கரிய புத்திரனும், ஒருபுருடனுக்கு அவனுள்ளே உதயமாய்த் தோன்றிய மெய்ஞ்ஞானமே. பின்னர் இந்த மெய்ஞ்ஞானத்தை அன்றிப் பெண்டிர் புத்திரரென்று அபிமானித்துக்கொண்டு வீணிலே வாழ்நாள்களைப் போக்குதலும் குற்றமாம், எ-று.

மனை சுதரால் வரும் இன்பம் அநித்தியமும் அற்பமுமாகலானும், மெய்யுணர்வால் வரும் இன்பம் நித்தியமும் பூரணமு மாகலானும், இதற்கு அஃது ஒப்பன்றாயினும், ஒருபுடை ஒப்பாகக் கூறினாரென்றறிக. ஆனால் இந்த இளமைப் பருவத்திலே இல்வாழ்க்கையோடிருந்து இம்மையின்பத்தை அநுபவித்து முதிர்ந்த பருவத்தில் துறந்து தவத்தைப் பண்ணி வீட்டின்பத்தை மறுமைக்கண் அடையக் கூடாதோவென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார். ()

வேண்டினுண் டாகத் துறக்கவென் றமையால்
விருத்தனாய்க் கருத்தழிந் துருவங்
காண்டல்செய் விழிபஞ் சடைந்துட னடுக்குங்
காலம்வந் தடைவதன் முன்னர்

மாண்டகற் பதனுற் சாலியைப் போலு
  மனைவியா தியசமா தியினுற்
றீண்டுமா னந்தம் பலவடைந் திடுதற்
  கெண்ணிநீத் திடுவர்புண் ணியரே.

எ-து. முத்தியின்பம் வேண்டிற் கால மூண்டாகத் துறக்க வேண்டுமென்று திருவள்ளுவநாயனுர் அருளிச்செய்தமையால், யாத்திகளுடு மனத் தடுமாறி உருவங்களைக் காணுதல் செய்யாநின்ற கண்கள் பஞ்சடைந்து உடல் நடுக்குறும் அக்காலம் வந்து பொருந்து முன்னரே மாட்சிமைப்பட்ட கற்பினுல் அருந்ததியைப் போன்ற பெண்டிர் முதலாகிய சார்வுகளைச் சமாதி நிஷ்டையைப் பொருந்தி இக்காயத்தின்கட் பலவின்பங்களை அடைதற்குக் கருதித் துறப்பார் புண்ணியர், எ-று.

முதுமைக்காலத்தில் உள்ளம் தடுமாறுதலின் ஆசாரியன் உபதேசித்த மொழிகளை விசாரணை பண்ணக்கூடாது, விழி பஞ்சடைதலின் ஞானசாத்திரங்களைப் பார்க்கக்கூடாது, உடல் நடுக்குறுதலின் அசைவற நிஷ்டையில் இருக்கக்கூடாது, ஆகையால் 'நடுக்குங்காலம் வந்தடைவதன் முன்னர்' என்றார். நிஷ்டைகூடி அவத்தைகள் நீங்குந்தோறும் இன்பம்வருதலின் 'ஈண்டுமானந்தம் பலவடைந் திடுதற்கு' என்றார். உடல் பொருளாவி மூன்றனையும் ஆசாரியன்கையில் சத்தியமாகக் கொடுத்தலிற் 'புண்ணியர்' என்றார். இம் மூன்றனையும் கொடுத்தலாவது, உடல் தானென்று அபிமானித்த லின்மையும், விட்டபொருள்களின்மேற் பற்றுதலின்மையும், சிவமன்றி ஒன்றைச் சுட்டுத லின்மையும் எனக்கொள்க. 'விருத்தனைக் கருத்தழிந்து' என்றதற்கு உதாரணம்: திவ்யப்பிரபந்தம் "மு

துரு பற்றிக் கைத்தலத்தாள் முன்னொரு கோலூன்றி,
விதிர் விதிர்த்துக் கண்சுழன்று மெற்கிளையொன் டிருமி,
யிதுவென் னெப்பர்மூத்த வாறென் றிளையவ ரேசாமுன்,
மதுவுண் வண்டுபாடுஞ் சோலை வதிரி வணங்குதுமே”
எ-ம்., “பண்டுகுமரான வாறும் பாவையர் வாயமுத,
முண்டவாறும் வாழ்ந்தவாறு மொக்க வுரைத்திருமித்,
தண்டுகாலாவூன்றி மெள்ளத்துள்ளி நடவாமுன், வண்டு
பாடுஞ்சோலை சூழ்ந்த வதிரி வணங்குதுமே” எ-ம் வரும்.
மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க. (உ௪)

நீர் துறக்க வேண்டுமென்று கூறிய மனைவியை முதிர்ந்த வயதில் துறப்பதன்றி இளமைவயதில் துறந்தால் பாவமென்ற சிஷயனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

இளமையின் மனையைத் துறத்தறீ தெனிற்று
    னிறத்தலிற் றுறத்த லீடலவா
லளவிறீ தஃதாங் குயிர்ச்செய லன்றே
    லாபற்சன் னியாசந்தீ ததுமெய்
விளிதலாற் பழுதின் றேற்பினு மிருப்பார்
    விடுதறீ தடுபிணி குறித்தே
லுளையுநோ யிலரு மிறப்பதென் பிறப்போர்ந்
    தொழித்திடிற் பழித்திடா துலகே.

எ-து. இளமை வயதினை உடைய மனைவியைத் துறக்குதல் பாவமென்பையானால் தான் அவளை அவ்விளமைக்கண்விட்டு இறந்துபோகின்ற பாவத்தோடு துறந்து போகின்ற பாவம் சமானமன்று. ஆகையால் அங்ஙனம் விட்டு இறந்துபோதல் அளவிலாதபாவம். இறந்துபோதல் சிவச்

செயலே யன்றிச் சிவச்செயலன்றாகையால் பாவம் இன்றென்பையாறல் ஆபத்சன்னியாசம் சிவச்செயலாகலின் அதற்குப் பாவம் உண்டாகவேண்டும். அச்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொண்டவுடனே தேகநாசமாகலின் அது பாவம் இன்றென்பையாகில் அச்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொண்ட பின்பும் தேகநாசமின்றி யிருப்பார் விட்டுத்துறந்திருத்தல் பாவம். அத்தேகநாசம் பண்ணுகின்ற வியாதியைக் குறித்துத் துறந்தமையால் பாவம் இன்றென்பையாகில் உடலை வருத்துதல் செய்யும் நோயில்லாதாரும் இறந்துபோவதென்னை? ஆகையால் பிறப்பினது அநித்தியத்துவத்தை விசாரித்துத் துறந்தால் உயர்ந்தோர் பழியார், எ-று.

விட்டிறந்தோன் மனைவிக்கு மங்களகாலத்துப் பந்திபாவாடைக்கு வரக்கூடாமையினாலும், நல்ல வஸ்திராபரணங் கந்த புட்பமுதலியவை தரிக்கக் கூடாமையினாலும், மங்கலத்தின்கண் அவளைக் கண்டபோது மங்கலியப்பெண்கள் இகழ்தலினாலும், துன்பம் வருதலின் விட்டுத்துறந்தோன் மனைவிக்கு அம்மங்கலத்திற் சிறப்புச் செய்கையாலும், நற்புடைவை முதலியவை தரித்துக் கொள்கையாலும், அவள் புருஷனைப் புகழுந்தோறும் அவளையும் புகழ்தலினாலும், இன்பம் வருதலின் 'இறத்தலிற் றுறத்தலீடல' என்றார். அநித்திய விவேகந் தோன்றித் துறந்தோனை இம்மைக்கண் உயர்ந்தோர் பழியாமையின் அவனுக்கு மறுமைக்கண் பிறவித்துன்பம் இன்றென்பதும், உயர்ந்தோர் பழியாரெனவே இழிந்தோர் பழிப்பாராயினும் அதனால் அவனுக்கு ஒருகுற்றம் இன்றென்பதும், காண்க. 'உலகம்' என்றது உயர்ந்தோரை. (௨௫)

புதல்வரைக் குடும்பம் தாங்கும் பருவம் வந்தகாலத்தில் அதற்குத் துணையாக வைத்துத் துறத்தல் நன்று; அவர்க்கு அதனைத் தாங்கும் பருவம் வருதற்கு இடையே சுனவியாதி வந்த காலத்தில் ஆபற்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொள்ளுதல் நன்று; அங்ஙனம் துறத்தலன்றிச் சும்மா விட்டுத் துறத்தல் தீதென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்றார்:

இக்கணத் திருந்த தினிவரும் கணத்தா
டிருக்குமோ மரிக்குமோ வுடலென்
றக்கண மனையா திகட்கரன் றுணையா
மன்றெனவெளித்துற வறஞ்சார்
மிக்கவ ஞபற் சன்னியா சியுஞ்சார்
வினுக்குரஞ் சேர்த்திவிட் டவனுந்
துக்கமே வலிற்பின் பவரிவன் போலுந்
துறவரன் றென்பதும் துணிவே.

எ-து. இந்தக்கணப்பொழுது இருந்தவுடல் இனிமேல் வரும் கணப்பொழுதிலே இருக்குமோ நாசமாமோ வென்று அநித்தியவிவேகம் தோன்றிய அந்தக் கணப்போதிலே தானே பெண்டிராதிய சார்வினுக்குச் சிவனே துணை, நாம் துணை அன்றென்றுகருதித் துறவறத்தை அடைந்த உயர்ந்தோனே ஆபற்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொண்டவனும், மனைவி யாதிய சார்விலுக்கு வலிய துணை சேர்த்திலேனும், ஆவன். இவனல்லாமல் வியாதியைக் குறித்து அநித்தியம் தோன்றி ஆபற்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொண்டவனும், மனைவியாதிய சார்வினுக்குப் புதல்வராதி சிலர்களைத் துணையாகச் சேர்த்திலேனும், பின்பு துன்பத்

தை அடைதலினுல் அவர்களை இவன்போலும் துறவரொன்று சொல்லுவது தெளிவன்று, எ-று.

இவ்வநித்திய விவேகம் கண்டபோதாயினு மாருது உடையனுகையாலும் சார்விலுக்கு அழிவிலாத சிவனே துணையாகச்சேர்த்திரு குகையாலும் இவனே 'ஆத்சன்னியாசி' என்றும், 'சார்விலுக்கு உரஞ்சேர்த்தி விட்டவன்' என்றும், வியாதியைக்குறித்து ஆபத்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொண்டவன் தேகநாசமின்றி இருந்தகாலத்து மனைவிமுதலியோரை விடுத்தேனேயென்று பின்பு துன்பம் அடைதலினுலும், சார்விலுக்குச் சீவரைத் துணையாகச் சேர்த்திருேன் அச்சீவர்கட்கு இடையூறு வந்தகாலத்தில் அங்ஙனம் வரலாமோவென்று பின்பு துன்பம் அடைதலினுலும், அவர்களை 'இவன்போலும் துறவரன்றென்பது துணிவே' என்றுங் கூறிஞர். அநித்திய விவேகந் தோன்றித் துறக்கின்ற துறவே சிறப்பென்பதும், சீவர்களுக்குச் சிவனே துணையன்றிச் சீவர்கள் துணையன்றென்பது ங் கண்டுகொள்க. (உ௬)

வேதம் எழுபத்தைந்து வயதுக்குமேற் சன்னியாசம் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூற, நீர் அதனை மறுத்து இளமை வயதிலே துறக்கலாமென்று கூறியது என்னையென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்ருர்.

பிறந்தவப் பொழுதே யினியொரு தலையாப்
பிறப்பறுத் திடுவமென் றெணியே
யுறைந்தனை வயிற்றிற் பினையதுற் பவத்தா
டுறுபெருந் துயரிறு லுயிர்கண்

மறந்துறு முறையுஞ் சுகரகன் றமையு
மதித்துநெஞ் சழிவினம் போலவார்க்
கறைந்திடு மலது பிறப்புணர்ந் தகல்வார்க்
கவதியு மறையுமோ மறையே.

எ-து. கருப்பத்தின் நீங்கிப் பூமியின்கட் பிறந்த அந்தக் கணப்போதிலே முன்னெடுங்காலம் இத்துன்பத்தை மறந்து மறந்து மோசம் போனேனும்; அங்ஙனம் மோசம் போகாதபடி இனியொரு நியமமாகத் துறந்து ஞானசாரியனை அடைந்து வேதாகமங்களைத் தேர்ந்து தவத்தினைச்செய்து பிறப்பினை மாற்றிக்கொள்வோமென்று மாதாவினது கருப்பத்தின்கண் நினைத்துக் கொண்டிருந்து பின்னர் அந்தவிவேகத்தை உற்பவிக்குங் காலத்து வருமிகுந்த பெரிய துன்பங்களினாலே யிவர்கள் மறந்திருக்கின்ற முறைமையினையும் பிண்டஞானம் அண்டத்தின் கண்ணும் மறவாதுவந்து சுகரென்னும் பிதாமுதலிய சார்பினைத் துறந்து தவத்தினைப் பண்ணிப் பிறப்பைமாற்றிய முறைமையினையும் சுருதியும் குருவும் கூறக்கேட்டு அறிந்திருந்தும் மனத்தின்கண் விசாரமில்லாத எம்போலிகளுக்கு இன்ன வயதிலே துறக்கவேண்டுமென்று மட்டுக்கூறு மல்லது பிறப்பினது அநித்தியத்துவத்தை விசாரித்துத் துறப்போர்க்கு மட்டும் கூறுமோ வேதம், எ-று.

'உற்பவத்துறு பெருந்துயர்' என்றது பிரசூதவாயு முரித்துத் தள்ளுதலினாலும் யோனித்துவார நெருக்கத்தினாலும் வருந் துன்பங்களை. 'பிறந்தவப்பொழுதே யினியொருதலையா' என்றதற்கு உதாரணம்: சிவதருமோத்தரம், "இறந்தேமுனமே யினிப் பிறப்போமென்று மிந்

தமுறையினியாம், பிறந்தபொழுதே பிறவாத பெருமை யுடைய பிஞ்ஞகனை, யறிந்தே யவலப் பிறப்பிறப்பை யறுத்து விடுவோ மவனருளாற், செறிந்தேகுரவன் திருவடியைத் திகழ்ந்தவேதாகமந் தெருண்டே" எ-ம். கூர்மபுராணம். "ஈங்கிவை பிறழ்ந்துவரு மியாவையவை யென்னிற், கோங்கமுலைமாதரொடு கூடுவதன் முன்னே, மோங்கிய சன்னுசியென வுற்றிடலுமாகுந், தீங்கெறி மெய்ஞ்ஞானநெறி சிந்தைநிலை பெற்றால்" எ-ம். "இல்லற முயன்றுகடன் மூன்றுமினி தீந்தா, லல்லலற மேவுமெதி யாகியமர் கிற்பார், முல்லைநகைமாதர்கடி முற்றியதினத்தி, ளெல்லையெதியாகியுணர் வுற்றிடலுமாமால்" எ-ம். வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (உஎ)

கருப்பமா ருயிரத் துயர்பெயர்த் திடுதல்
காரண பூரண ஞானம்
விருப்பமா யடையக் கடவமென் றிருக்கும்
வியாசர்சே யடைந்தது மதுவே
திருப்பியீண் டதனைத் துறவின்மீ தேற்றிச்
செப்பலென் னினிற்றுற வினைவிட்
டிருப்பதோர் ஞான மெவன்கொனீத் தவமொன்
றிசைப்பதென் பெயர்மெய்ஞ்ஞானிகட்கே.

எ-து. மாதாவினது கருப்பத்தின்கண் உறைந்துள்ள உயிர்கள் அந்தத்துன்பத்தை இனிமேல் அடையாதபடி நீக்கிக்கொள்ளுதற்கு ஏதுவாகிய பரிபூரணஞானத்தைச் சந்தோஷமாகி அடையக்கடவோமென் றிருக்கும் வியாசபுத்திரராகிய சுகர் பிண்டத்தின்கண் நினைத்துக்கொண் டிருந்து அண்டத்தின்கண் வந்து அடைந்ததும் அந்த ஞா

னமே ; நீர் அந்த ஞானத்தைத் திரும்பி இங்கே துறவின் மேல் வைத்துச்சொல்வ தென்னையென்று கேட்பாயாகு ல் துறவினை விட வேறுயிருப்பதொரு ஞானம் யாது? மெய்ஞ்ஞானிகளுக்குத் துறந்தோரென்று பெயர் சொல்வது என்னை? நீ சொல்வாயாக எ-று.

உட்பற்றுப் புறப்பற்றெல்லாம் துறந்த விடத்தின் ஞானமாகலின் 'துறவினை விட்டிருப்பதோர் ஞானமெவன்கொல்' என்றார். (உஅ)

ஞானியஞ் ஞானங் கெடுத்தலாற் றுறவோ
னெனப்படு நவிற்றினஞ் ஞானந்
தானுடலினைநா னெனுமக விருளென்
றனையிஃ தெமக்குமொத் ததுவா
லூனமின் மறைதேர்ந் தொருசிவ நானென்
றுளத்துணிச் சயித்தவக் கணமே
யானென றவிர்ந்தவ் விருளுமாய்ந் திடுமென்
றிசைத்தனை யிதுபழு தன்றே.

எ-து. ஞானியானவன் அஞ்ஞானநாசம் பண்ணுதலால் அவன் துறவோனென்று சொல்லப்படுவன். சொல்லுமிடத்தில் அஞ்ஞானத்தின் இலக்கணந்தான் எங்ஙனமெனின் தானல்லாத உடம்பைத் தானெனக் கருதப்பண்ணும் உள்ளிருளென்றாய். இஃது எமக்குஞ் சம்மதமாயது. குற்றமற்ற சுருதி விசாரணைபண்ணிச் சர்வமும் மித்தை, ஒப்பற்ற சிவமொன்றுமே சத்தியம், அந்தச் சிவம் நானென்று உள்ளத்தின்கண் நிச்சயம் பண்ணின் அந்தக் கணப்போதிலே உடம்பினை யானென்று கருதும் அகங்காரமும்

நீங்கி அவ்வகங்காரம் கருதற்கு ஏதுவாய அஞ்ஞானவிருளும் நாசமாமென்று கூறினை. இங்ஙனம் கூறியது குற்றம் எ-று.

அஞ்ஞானவிருள் தானல்லாத உடலைத் தானெனக் கருதுச்செய்தல் சுபாவமாகையால் 'எமக்கும் ஒத்தது' என்றார். நிச்சயஞானத்தால் அவ்விருள் போகாதாகலின், 'இது பழுது' என்றார். (உகூ)

திரிவித வுலகத் தரிதொரு ஞானி
தேர்விடத் தென்றுமோ ரொன்றை
யுரைசெயிற் பிரம வித்தையொத் தரிதோ
வென்றுமிவ் வுலகுரைப் பதனு
லரிசொல்கீ தையிலும் பிரமசா தகரி
ஞர்க்குள வருத்தமென் பதனுற்
பெரியதோர் வருத்த மெனமறை துணிந்தப்
பிரமநா னெனவிருத் தலினே.

எ-து. சொர்க்க மத்திய பாதாளமென்று மூன்றுவிதமாயுள்ள உலகத்தின்கண்ணும் விசாரிக்கு மிடத்தில் ஒரு ஞானிகிடைத்தல் அரிதென்றும், ஓரோர் அரிய வித்தையினைப்பார்த்துச் சொல்லுமிடத்துப் பிரமவித்தைபோல் ஈதரிதோவென்றும் இவ்வுலகத்தார் வழக்கமாகச் சொல்வதனுலும், அரி கூறிய பகவற் கீதையின்கண்ணும் பிரமசாதகரினும் யாவருக்கு உள்ளன வருத்தங்க ளென்பதனுலும், அவ்வித்தைபோல் அரிதும் பெரியதோர் வருத்தமும் என்னையுள? வேதத்தை ஆராய்ந்து இரண்டென்பது இன்று, பிரமம் ஒன்றேயென்று நிச்சயம் பண்ணி அந்தப் பிரமம் நானென்று இருத்தலினுல், எ-று.

எவ்வகைப்பட்ட அரியவித்தைகளும் மாயாகாரியங்களுள் அடக்கம், பிரமவித்தையொன்றுமே மாயாகாரிய காரணங்களை யெல்லாம் கடந்த வித்தையாகலின் இதனது பெருமையினையும் இதனை அடைந்த ஞானியினது பெருமையினையும் வேதாகமங்கள் கூறுதலன்றி யுலகத்தாரும் வழக்கமாவெடுத்துக் கூறுதலின் 'உலகுரைப்பதனால்' என்றார். முன்னர் வேதாகம நிச்சயார்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு பின்னர்ச் சமாதி நிட்டைகூடிப் பெரிய வருத்தத்துடனே மாயாகாரிய காரணங்களை யெல்லாம் நீத்து அரிதாகிய பிரமவித்தையை அடைந்தவனே மூவுலகத்தும் அரியன், அவனே பரஞானி யென்பதும் வேதநிச்சயார்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு பிரம நானென்று இருத்தற்குப் பெரியவருத்தம் இன்மையானும், அங்ஙனம் இருத்தல் யாவர்க்கும் எளிதிற் கூடுமாகலினும் இந்நிச்சயம் மாயாகாரிய மாகிய மனத்தைக் கொண்டாகையாலும் இது பிரமவித்தை அன்றென்பதும், இந்நிச்சயமுடையார் அபரஞானிகளென்பதும் கண்டுகொள்க. 'இரிவிதவுலகத்தரிதொரு ஞானி' என்றதற்கு உதாரணம்: பரமார்த்த தரிசனம். "காரண மிறந்தொன் றிற்குங் காட்சியிற் படாதவொன்றைச், சேர்பவர் வருத்தம் வேறு செப்பிடலாவதன்று, லோர்வரிதிதுதான் வாழுமுயிர்களா லாவதன்றே, வாரவர்பெருமை தன்னை யளவறுப்பவர்களையா" மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௩௦)

வருத்தமொன் றின்றிச் சாரலாம் பிரம
மென்றயன் வகுத்தகீ தையினு
டுரைத்த தெற்றினுக்கா யெனிற்பர ஞான
முணர்பவர்க் குன்னுத லுரைத்த

னினைத்திடு தொழில்க ளொன்றும் வேண்டா
நீத்துவா ளாவிருத் தலினு [து
லருத்தமற் றதனுக் கோர்ந்துநா றெளித
லாகநீ துணிந்தனை போலும்.

எ-து. ஒரு வருத்தமும் இன்றிப் பிரமத்தை அடைய லாமென்று பிரமன் வகுத்துக்கூறிய பிரமகீதையின்கட் சொல்லியது என்னதுக்காக வென்று கேட்பாயாகுல் பரஞானத்தை அறிவோர்க்கு மனத்தால் நினைத்தலும் வாக்காற் சொல்லுதலும் முறைவழுவாது காயத்தாற் செய்யுந் தொழில்களு மாகிய இவற்றுள் ஒன்றுயினும் விரும்பாது விட்டுச் சும்மாவிருத்தலினுல். அங்ஙனம் அருத்தமிருக்க அதனை அறியாது நீ இச்செய்யுளுக்கு அரு த்தம் வேதத்தை ஆராய்ந்து நிச்சயம் பண்ணிக்கொள் ளுதலாக இங்ஙனம் அறிந்தாய் போலும், எ-று.

மனத்தால் நினைத்தல்=கிரியாயோகம். வாக்காற்சொ ல்லுதல்=வேதாகமங்களை யோதி நிச்சயம் பண்ணப்ப ட்ட அபரஞானம். காயத்தால் செய்தல்=சரியை கிரி யைகள். இச்சரியை கிரியை யோகங்களையும் அபர ஞான த்தினையுங் கடந்தது பரஞான மாகலின் அப்பரஞான முணர்வோர்க்கு அம்முக்கரணங்களும் அசைவின்றி யிரு க்க வேண்டு மாகலின் 'ஒன்றும் வேண்டாது வாளாவி ருத்தலினுல்' என்றூர். வாக்கு மனம் மாயா காரியம், இவற்றுல் நிச்சயம் பண்ணின ஞானம் ஞானமன்றுகலின் இப்பாட்டிற்கு அருத்தம் ஈதன்றென்று கூறவேண்டி 'நீ துணிந்தனைபோலும்' என்றூர். முக்கரணங்களும் அசைந் தவிடத்து வருத்தமென்பதும், அவை அசையாது நின்ற

விடத்து வருத்தம் இன்றென்பதும், கண்டுகொள்க. 'வருத்தமொன்றின்றிச் சாரலாம்' என்றதற்கு உதாரணம். சொரூபானந்த சித்தியார். "ஆதலாலறிபு மறிவெலாங் கைவிட் டறிவினுக்கறிவதாய் நின்ற, போதமில் பிரமமொன்றுமே காண்பான் பெறும்பெறி னின்பமாய்ப் பிறத்தல், சாதலற்றிருக்கு மநஜனயோர் வருத்தமின்றியே சாரலாயிருக்க, வாதரித் தறியா ரப்படமேவிரும்பி யனந்தநுக் கத்திலே யமைவார்." (௩௧)

சிறியவர் மணற்சோ றுண்டுதேக் கிடல்போற்
றேர்ந்துநா றெளிந்தமாத் திரத்தி
னறிதரிற் சிவமும் விடயமா மெனநீத்
தகத்திரு ளுறுதுவைத் தந்தோ
வுறுமகம் பிரம மெனவுரைத் திறுமாந்
துறைதலோ ஞானமஞ் ஞானந்
துறவினை யுறுது மாயுமே வாயாற்
சுடரொளி னிருடுமிந் திடுமே.

எ-து. சிற்றிலிழைக்கின்ற சிறுபெண்கள் மணலாகிய சோற்றினை வயிறு நிறையவுண்டதுபோலுண்டு ஏப்பமிடுகின்றதுபோல் வேதத்தினை ஆராய்ந்து நிச்சயம் பண்ணிக்கொண்ட மாத்திரத்திலே அறிவினால் அறியப்படுவனவெல்லாம் விடயமாகலிற் சிவத்தினை அறியத்தொடங்கில் இதுவும் விடயமாமென்று இதனை அறியும் அறிவை விட்டு உள்ளிருளாகிய அவித்தையை நீங்காது வைத்துக்கொண்டு அந்தோ அவ்விடத்துப் பொருந்தாநின்ற நான் பிரமமென்று சொல்லி இறுமாந்து கொண்டிருக்குதலோ ஞானம்? அஞ் ஞானமானது துறவினை அடைந்தாலன்றி

நாசமாமோ? இருள் வீட்டினிடத்து இருந்துகொண்டு வாயினால் விளக்கென்றால் அவ்விருள் நாசமாமோ நீ சொல்வாயாக, எ-று.

சிறியவர் சோறல்லாத மணலைச் சோறாகப் பாவித்துத் தாம் உண்ணாதிருந்தும் உண்டதுபோல் பாவித்துப் பிறர் காண ஏப்பமிடுகின்றதுபோல் இவரும் அபர ஞானத்தைப் பரஞானமாகப் பாவித்துப் பிரமானந்தம் லபியாதிருந்தும் லபித்ததுபோல் பாவித்துப் பிறர்க்குச் சொல்கின்றாரெனக் கொள்க. மாயாகாரியங்களாகிய எல்லாவற்றையும் துறந்து அஞ்ஞானத்தைக்கெடுக்க வேண்டுதலின் 'துறவினையுறாது மாயுமே' என்றார். (௯௨)

ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுப்பதன்றித் துறவினால் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கலாமோ வென்ற சீடனை நோக்கித் துறவுதானே ஞானமென்று மேற் கூறுகின்றார்.

ஞானியே யெவரும் வணங்குதற் குரியோ
னவிலுமா சௌசமில் பெரியோன்
மானிலத் தவன்றா னுடல்விடிற் குகைப்பால்
வைக்கவென் மறைப்படி புரித
ருனும்வே தாந்தப் பொருடுணிந் திடினுஞ்
சாற்றினில் வாழுமந் தணர்க்கின்
ருனதாற் றுறவு பெற்றநற் றவரோ
யமலவீ டடையுஞா னிகளே.

எ-து. துறவியாகிய ஞானியே யாவராலும் வணங்குதற்கு உரியோன், அவனே அசுத்தமில்லாத பெரியோன். அவன் பூமியின்கண் காயத்தைவிட்டு நீங்கிய காலத்தில்

அதனைக் குகைக்கண் வைக்கவேண்டுமென்று வேதஞ் சொன்னபடியே செய்குதலும் வேதமுடிவிலே விளங்காநின்ற மெய்ப்பொருளை உணர்ந்த பரஞானிகளாயினும் இல்வாழ்க்கையினை யுடைய அந்தணருக்கு இல்லையான படியினாலே துறவினை அடைந்த நல்ல தவத்தினை உடையோரே நின்மலமாகிய வீட்டினை அடையும் ஞானிகள், எ-று.

துறவினேன் ஞானியல்லனாயினும் இல்வாழ்க்கையுடையோன் ஞானியாயினும் இவன் அவனை வணங்கவேண்டுதலின் 'எவரும் வணங்குதற் குரியோன்' என்றும், அவன் இறந்தகாலத்தில் அவனது காயத்தைக் குகைக்கண் வைத்து அதனது தலையில் தேங்காய் உடைத்துப் புசித்துப் பின்பு மூழ்காமல் வீடு புகுதலின் 'ஆசௌசமில் பெரியோன்' என்றும், கூறினார். இல்வாழ்க்கையில் ஞானம் வருதல் ஏகதேசமாகையாலும், துறவின்கண் ஞானம் வருதல் வெகுவாகையாலும், துறவினை ஞானமென்றார். 'ஞானியே யெவரும் வணங்குதற் குரியோன்' என்றதற்கு உதாரணம். சமாதி "ஒழுக்கமே புரிந்தோனுதலதனைவிட் டொழிந்தோனுத, விழுக்கஞ்செய் மூர்க்கனுதல் பண்டித னுதலெண்ணில், பழிப்பருஞானந்தன்னின் முயல்பவன் பணியத் தக்கோன், ஒருழத்தகு ஞானியென்று சொல்லவேண்டுவது முண்டோ." 'பெரியோன்' என்றதற் குதாரணம் "பலன்கள்வேண்டிய பரிசெலாம் பலித்திடும் பரமதத்துவஞானி, நலங்கொணுமமா மந்திரஞ் செபித்திட நயந்தவனீராடுஞ், சலங்கொடீர்த்தமாமவன்றிருமேனியே சகலதெய்வமுஞ் செவ்வாய், மலர்ந்தவாசக மறுபிறப்பென வருமயற்பிணி மருந்தாகும்." 'குகைப்பால் வைக்க' என்றதற் குதாரணம். மெய்ஞ்

ஞானவிளக்கம். "பிறிவி லாத பிரமபீ சனுட, லிறுதியா வனற் றீண்டிடிலெய்கணு, மறுகிவிற்கிடை கோடியனல தாய்ச், செறுவு செய்யுமத் தேசமென்றேதிஞர்" எ-ம்., "முன்னமே பாகமா மூரல் செய்யுமாட், பின்னது வேவ வேண் டுமோ பேசிடா, யன்னதே யிவ்வுட லறிவா லட்டது, பின்னினிச் சுடுவது பிழையே யாகுமால்" எ-ம். வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௩௩)

ஞானத்திலக்கணம் யாதென்றுகேட்ட சீடனை நோக் கிக் கூறுகின்றார்.

தேர்ந்திடி னபரம் பரமென விரண்டாய்த்
திகழ்தரு ஞானமாங் கவற்று
ளோர்ந்திடு மறையா தியகலை யபர
முயிர்பர னுடுவிர வயிக்கங்
கூர்ந்துண ருணர்வே பரமதைத் தெளியக்
கூறன்மாத் திரங்கலை ஞானஞ்
சார்ந்துணர் வரிதப் பரனையோர்ந் தன்றிச்
சாற்றினவ் வயிக்கமாந் தலமே.

எ-து. விசாரிக்கு மிடத்தில் ஞானந்தான், அபரஞான மென்றும் பரஞானமென்றும் இரண்டு பிரகாரமாய் விள ங்கா நிற்கும். அந்த அபரஞான பரஞானங்களின் இலக் கணம் யாதென்னின் அவ்விரண்டி னுள்ளும் ஆராயப் பட்ட வேதாகமமுதலிய கலைகளை யோதியுணர்ந்து பொ ருணிச்சயம் பண்ணுதல் அபரஞானம். ஆனுல் அபரஞா னத்திற் பயனில்லையோவென்னின் பரஞானத்தைத் தெ ளிவுபடச் சொல்லுதன் மாத்திரமே யாம். ஆனுல் அவ்

வைக்கியத்தை அறியும் நெறி யாதென்னின் பொருந்தி அறிதற்கரிது மேற் கூறிய பரனை அறிந்தாலன்றிச் சொல் லுமிடத்தில் அந்த ஐக்கியமாகிய நலம், எ-று.

'ஆங்கு' என்பது அசைநிலை. (கூச)

ஆனால் அந்தப்பரனை அறியுநெறிதான் எங்ஙனமென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

அடுத்தவிச் சீவன் றன்மையோர்ந் தன்றி
யறியொணாப் பரனையஞ் ஞானங்
கெடுத்தலாற் சீவன் றனையுமோர்ந் தொருவர்
கிட்டொணா நனவினிற் சுழுத்தி
யுடைத்துமற் றெவனுக் கவனவஞ் ஞான
முடைக்குமுட் கரணவா தனைக
டுடைத்திடி னபாவ மெனப்படு நனவிற்
சுழுத்தியு மெளிவந்து தோன்றும்.

எ-து. இந்த வுடம்பின் கண்ணே பொருந்தியிருக்கின்ற இச்சீவனது இயல்பை அறிந்தாலன்றி அப்பரனை அறியக் கூடாது. ஆனால் அச்சீவனை அறியுமுறைமை எங்ஙனமென் னின் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுத்தாலன்றிச் சீவனையும் அறி ந்தொருவரும் கிட்டக்கூடாது. ஆனால் இந்த அஞ்ஞானத் தைக் கெடுக்கு முறைமை எங்ஙனமென்னின் நனவிற்சு ழுத்தி எவனுக்கு உடையது அவன் அவ்வஞ்ஞானத்தைக் கெடுப்பன். ஆனால் அந்நனவிற் சுழுத்திவருநெறி எங்ஙன மென்னின் அந்தக்கரண வாதனைகளை ஒழித்தால் அபாவ மென்று சொல்லப்படும் நனவிற்சுழுத்தியும் எளிதில் வந் து உதயமாம் எ-று. (கூரு)

ஆனால் அந்தக்கரணவாதனை யொழிக்குநெறி எங்ஙன மென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

யோகசா தனையால் வாதனை கரணக்
கொழியுமவ் வியோகமு மிருமைத்
தாகுமே கிரியை ஞானமென் பேதத்
தாதனு தியதொழில் யோக
மேகமாம் பொருடேர்ந் ததுவிது வெனுஞ்சுட்
டிறத்தன்மற் றையதிரு வகைக்கும்
போகவேண் டுமைம் புலன்களு மிறந்தப்
புலனவா வொழித்தலாற் போமே.

எ-து. யோக சாதனையினால் அந்தக்கரணங்களுக்கு வாதனையொழியும். ஆனால் அவ்வியோகத்தின் இலக்கணம் யாதென்னின் அந்தயோகமும் கிரியை ஞானமென்னும் இரண்டுபேதத்தால் கிரியாயோகமென்றும் ஞானயோக மென்றும் இரண்டு பிரகாரமாயிருக்கும். அந்தக்கிரியா யோக ஞானயோக விலக்கணங்க ளியாவையெனின் கிரியாயோகம் இயமம் நியமம் ஆதனம் பிராணயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரனை தியானம் சமாதி என எண்வகையாய் இருக்கும். ஞானயோகம் ஏகமாயுள்ள மெய்ப்பொருளை வேதாகமங்களை ஆராய்ந்து நிச்சயம் பண்ணிக்கொண்டு பின்னர் ஞான நிட்டைகூடி அதுவென்றும் இதுவென்றும் சுட்டி அறியும் சுட்டறிவெல்லாம் இறந்து கரணம் அசைவறநிற்றல். ஆனால் இவ்வியோகத்தை அடையுமாறு எங்ஙனமென்னின் அந்த இருவகை யோகத்தினை அடைதற்கும் ஐம்புலன்களும் இறந்து போகவேண்டும். ஆனால் இவ்வைம்புலன்களும் இறந்துபோம்படி செய்த

ற்கு உபாயம் எங்ஙனமென்னின் ஐந்தவாவினையும் ஒழித்தலினால் அப்புலன்களைந்தும் இறந்துபோம் எ-று.

'ஆதனுதிய' எனவே இயமாதி வருவிக்கப்பட்டது. புலன்கள் ஐந்தாகையால் அவற்றின்கட் செல்லும் அவாவும் ஐந்தாயிற்று. 'யோகசாதனையால் வாதனை கரணக்கொழியும்' என்றதற்கு உதாரணம்: குறுந்திரட்டு "அண்டமெண் டிக்கெங்கண்ணு மடங்கச்சூனியமதாகக், கண்டுகொண் டிருக்கக்கண்ட கருத்தையு மறவே விட்டா, லண்டமெண் டிக்கெங்கண்ணு மாய்நின்ற வானந் தத்தைக், கண்டுகொண் டிருக்கும்வண்ண மங் கணத்திலேவந் துதிக்குமன்றே." மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க. ()

அந்தவவாவினை அறுக்குமாறு எங்ஙனமென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

ஐம்புல னடல்வேண் டும்விடல் வேண்டு
மொருங்குவேண் டியவனைத் தையுமென்
றும்பரும் பரவு மொருதமிழ் வேத
முனைத்தலா னேரிரு வகையா
நம்புறச் சார்பை வெறுத்தவா வறுத்தைம்
புலனொழித் தொழுங்கினு டருமச்
செம்பொருள் காண்ப தறிவறி யாமை
சிதைத்தல்வீ டெனத்திகழ் தருமால்.

எ - து. வீட்டையக் கருதினேன் ஐம்புலன்களையும் அடல் வேண்டுமென்றும், அவ்வைந்தினையும் அடுதற்கு அவற்றால் அனுபவிக்க விரும்பி வைத்த பொருள்கள்

அனைத்தினையும் ஒருங்கே விடல்வேண்டு மென்றும், தேவர்களும் தோத்திரம் பண்ணுகின்ற ஒப்பற்ற தமிழ்வேதமாகிய திருவள்ளுவப் பயன் கூறுதலின், உயிர்ச் சார்பு பொருட்சார்பு என்றிருவகையாயுள்ள நமது புறச்சார்பினை முன்னர் வெறுத்துத் துறந்து பின்பு அதன்கண் வைத்த அவாவினை அறுத்துப் பின்பு பஞ்சேந்திரியங்களையும் விடயங்களைக் காணுந்தோறும் எழுந்து செல்லவொட்டாது உள்ளடக்கி இந்த முறையே ஒவ்வொன்றாக நீத்துச் சென்று யாவராலும் அறிதற்கரிய அந்தச் செவ்விய மெய்ப்பொருளை அறிவது ஞானமெனவும், அந்த ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுப்பது வீடெனவும் விளங்காநிற்கு மாகலின் ஞானமும் வீடும் இவைகளென்று அறிவாயாக எ-று.

முன்பிருவகைச் சார்பாகிய புறப்பற்றினை ஒழித்து அதற்குமேல் அதன்கண் வைத்த அவாவினை அறுத்து அதற்குமேல் காணப்பட்ட விடயங்களில் எழாமல் இந்திரிய நிக்கிரகம்பண்ணி அதற்குமேல் முன்னர் ஏறியிருந்த கரணவாதனையை ஒழித்து அதற்குமேல் நனவிற் சுழுத்தியைப்பெற்று அதற்குமேல் அஞ்ஞான நிவிருத்தி பண்ணி அதற்குமேல் சீவதரிசனம் பண்ணி அதற்குமேல் பரதரிசனம் பண்ணி அதற்குமேல் சிவதரிசனம் பண்ணி அதற்குமேல் ஐக்கியம் கூடவேண்டுதலின், 'ஒழுங்கிருடருமச் செம்பொருள் காண்ப தறிவு' என்றார். 'விடல்வேண்டு மொருங்குவேண்டிய தனைத்தும்' என்றதற்கு உதாரணம்: தேவிகாலோத்தரம். "துக்கசுக மாசைவெறுப் பென்றுகூட்டுந் துவந்துவங்க ளிரண்டவைபோற் சொல்லப்பட்ட, மிக்கதெய்வ மடவார்க டன்மாதன்ம மெய்

ப்பலன்கள் வேறு வேறுளவாமன்றே, தொக்கவுளமதுவா க்கும் பிறப்பையாக்குந் தொடர் பெனவே துணிந்தந்தத் தொடர்பையாக்குந், தக்கபொருட் சார்புயிர்ச்சார்டடை ய நீக்குந் தவத்தார் பாற் சிவம் வந்து சாருங்காணே." மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௩எ)

அரம்பையுள் ளூறுதண் டெடுத்தலி னொருவ
னனுபவ மாஞ்சிவ முணர்த
லிரம்புமெய் யுணர்வத் தண்டின்மீ தொன்றி
நின்றநா ரனைத்துநீக் குதல்போல்
விரும்பிரு வகைப்பற் றையுந்துறந் திருளை
வீட்டல்வீ டிவற்றையே யன்றி
வரும்பர வுரனும் வீடும்வே றறியேம்
வார்த்தைமாத் திரத்தியாம் பெறவே.

எ-து. வாழையினது மட்டைகட்கெல்லாம் உள்ளே சேஷமாயிருக்கின்ற தண்டினை எடுத்தல்போல் ஒருவன் அனுபவமாய் மாயாகாரிய காரணங்கட்கெல்லாம் சேஷமாய் உள்ளீடாய் விளங்காநின்ற சிவத்தினை அறிதலே எங்கும் பரிபூரணமாகிய பரஞானம்; அந்த வாழைத் தண்டின்மேலே பொருந்திநின்ற மட்டைகள் அனைத்தினையும் ஒவ்வொன்றாக நீக்குதல்போலத் தம்மால் விரும்பப்பட்ட உட்பற்றுப் புறப்பற்றாகிய இருவகைப் பற்றினையும் துறந்து அஞ்ஞானவிருளைக் கெடுத்தலே மோக்ஷம். இந்தப்பரஞானத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அன்றி வார்த்தை மாத்திரத்தால் பெறவரும் பரஞானத்தினையும் மோக்ஷத்தினையும் வேறேயாம் அறிகிலேம் எ-று.

'வார்த்தை மாத்திரத்தால் பெறவரும் ஞானம் மோக்ஷம்' என்றது சர்வத்தையும் பிரமமென்று அறியாதிருந்ததே அஞ்ஞானமென்றும், சர்வத்தையும் பிரமமென்று அறிந்ததே ஞானமென்றும், இங்ஙன மறிந்தபோதே அஞ்ஞானங் கெடுமென்றும், கூறிக்கொண்டிருத்தலை. ()

இருவகைச் சார்பா மொருபுறப் பற்று
மிடையதாங் கடையுடற் பற்றும்
விரிகர ணங்க ளாகுமுட் பற்று
மெனத்திரி விதம்விளங் கிடுமித்
திரிவிதத் தினையுங் காத்திரங் கரணஞ்
சேர்த்தியொன் றாக்கொடுட் பற்றும்
வருபுறப் பற்று மெனவிரண் டாக
மதிப்பரவ் வணந்துற வையுமே.

எ-து. உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பு என்னும் இருவகைச்சார்பாகிய ஒரு புறப்பற்றெனவும், இடைப்பற்றாகிய கடையாகிய உடற்பற்றெனவும், விரிந்த கரணங்களாகிய உட்பற்றெனவும், இங்ஙனம் பற்றுக்கள் மூன்றுவிதமாய் விளங்காநிற்கும். இம் மூவகைப் பற்றினையும் காயத்துடனே கரணத்தைச்சேர்த்து ஒன்றாகக்கொண்டு உட்பற்றெனவும் இங்ஙனம் புறப்பற்றெனவும் அந்த முறைமையே துறவினையும் உட்டுறவெனவும் புறத்துறவெனவும் இரண்டாகக் கருதிச் சொல்வர் பெரியோர் எ-று.

காயத்தோடு கரணம் ஒற்றுமையாகலிற் 'காத்திரங் கரணஞ்சேர்த்தி' என்றார். 'இரண்டாக மதிப்பர்' என்றதை இருதலையுங் கூட்டுக. பற்றுக்கள் 'திரிவிதமாய் விள

ங்கும்' என்றதற்கு உதாரணம்: சமயாசாரம். "புத்தி ரர் மனையாளாதிப் புறச்சுற்றப் பற்று நீக்கி, யித்திரண் மலவுடம்பா மிடைச்சுற்றப் பற்றும் விட்டே, யொத்து யிர் விடாதபாச கரணவுட் சுற்றுமோய்த்துத், தத்துவ மாயிருத்த றவத்தவர் சரிதை யையா" மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க. (ருக)

இருவகைப் பற்றி லொருவனே ஞானி
யெனப்படிற் புறப்பற்ற தேனு
மொருவுத லிலரு மெவணமப் பெயருக்
குரியர்வே ரொன்றுமில் கொடியுந்
தருமிலை மலர்கா யெனினகப் பற்றி
றவர்புறப் பற்றையுந் தணவார்
மருவினு மஃதோ ரொருவர்வே ரன்றீர்
மலர்க்கொடி வாடுறு வகையே.

எ-து. உட்பற்றுப் புறப்பற்ருகிய இருவகைப் பற்றுக் களும் இல்லாத ஒரு புருஷனை ஞானியென்று சொல்லப் படுமானுல் புறப்பற்றுயினும் நீங்குதல் இல்லாதாரும் எந்த முறைமையால் அந்த ஞானியென்னும் பேருக்கு உரியராவார். ஆனுல் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றை யொ ழித்தோர் ஞானிகள் அலரோவென்னில் ஒரு வேராயினும் இல்லாத கொடியும் இலை மலர் காய்களைத் தருமானுல் அகப்பற்றில்லாத தவத்தோர் புறப்பற்றினையும் விட்டு நீங்கார். ஆனுல் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றெழித்தோர் இல்லையோவென்னில் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றெழிதலை ஓரொருவர் அடைந்தாராயினும் வேரினை அன்று அறுக் கப்பட்ட மலர்க்கொடி சிறிதுபோது வாடாதிருக்கு மு

றைமைபோல் அகப்பற்றெழித்தோர்க்கும் புறப்பற்றுச் சிலநாள் இருக்கும் எ-று.

வேரொன்று மில்கொடி இலை மலர் காய்களைக் கொடாததுபோல் காரணமாகிய அகப்பற்றொழித்தால் அதனது காரியமாகிய புறப்பற்று இராதென்று குறிப்பாற் கூறி 'வேரொன்று மில்கொடியுந் தருமிலை மலர்காயெனி னகப்பற்றிறவர் புறப்பற்றையுந் தணவார்' என்று அவரைப் பரிகாசம் பண்ணினார். வேரன்றீர் மலர்கொடி அறுந்த தருணத்திற் பச்சென்று சிறிதுபோது வாடாததுபோல் தோன்றிப் பின்பு உலர்ந்து போகின்றதுபோல் அகப்பற்றொழித்த தருணத்திற் புறப்பற்றுச் சிலநாள் இருத்தல் போலத் தோன்றி நீங்குமென்பதறிக. அகப்பற்றொழித்தோர்க்குப் புறப்பற்றின்மேல் பிரவிருத்தி இல்லாமையால் அவர்க்கு அஃதின்றெனக் கொள்க. (௪௦)

வேரறக் கொடிவா டுதலினுட் பற்றை
விடுக்கின்மற் றையபற் றுநேரே
சோருத லியல்பா மதனையே முன்னர்த்
தொலைக்கவேண் டுவதெனிற் கடுமுட்
சாருமோர் கொடியின் கிளையனைத் தையுமுன்
றறித்தொழித் தலதத னிடையா
ரோர்தனி வேர்கொள் ளரிதரி தகப்பற்
றொழித்தலும் புறப்பற்ற துறவே.

எ-து. காரணமாகிய வேரற அதன் காரியமாகிய கொடி உலர்ந்து போதல்போல் காரணமாகிய அகப்பற்றினை முன்பொழித்தால் அதனது காரியமாகிய புறப்பற்றும்

உடனே நீங்குதல் சுபாவமாகலின் அந்த உட்பற்றினையே முன்பு ஒழிக்க வேண்டுமென்பையாகுல் கடியமுட்கள் பொருந்திய ஒரு கொடியினது கிளைக ளனைத்தையும் முன்னர் வெட்டி நீக்கினுலன்றி அதனடுவே பொருந்திய ஒப்பற்ற முதல் வேரினைப் பிடுங்கிக் கொள்ளுதல் அரிது; அதுபோல் முன்பு புறப்பற்றை ஒழித்து அகப்பற்றை ஒழிப்பதன்றிப் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றினை முன்பு ஒழித்தலும் அரிது, எ-று.

ஆனுல் நீர் முட்கொடியைத் திருட்டாந்தம் கூறியது என்னை? அஃது இல்லாத கொடியினது வேரினை முன்பு பிடுங்கிக் கொள்ளுதல்போல் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றை ஒழிக்கக்கூடாதோ வென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்ருர். (சக)

முள்ளில்சில் கொடிவேர் கொளலின்முற் சனக
ன் முதலவோ ரொருவர்மற் றெருத
முள்ளமா சணுகா வியல்பினு னகப்பற்
றெழிப்பினு முளமெனே யுறமூங்
கள்ளநெருஞ் சினர்பற் பலரும்வீ டடையுங்
கதியதன் மையிற்றுற வமர்ந்த
தெள்ளியோர் புறப்பற் றெழித்தலே முதற்கட்
செடயின மாவர்க்குமொப் புறவே.

எ-து. முள்ளில்லாத சில கொடியினது வேரினை முன்னர்க் கொடிதறித் தொழியாது பிடுங்கிக் கொள்ளுதல் போல் சனகராஜா முதலிய ஓரொருவர் ஒப்பற்ற தமது உள்ளத்தின்கட் காமம் வெகுளி மயக்கமென்னு முக்குற்றங்களும் பொருந்தாத இயல்பினுல் புறப்பற்றிருக்க அக

ப்பற்றினை முன்னர் ஒழித்தாராயினும் என்னைப்போலும் முக்குற்றங்களையுமுடைய மனத்தினர் பலரும் வீட்டினை அடையுமார்க்கம் அஃதன்றாகலின் துறவினது இலக்கணங்களை யெல்லாம் அறிந்து அளவிட்ட தெளிந்த அறிவினையுடைய திருவள்ளுவநாயனார் புறப்பற்றொழிந்தே அகப்பற்றொழிக்க வேண்டுமென்று புறப்பற்றொழித்தலை அகப்பற்றொழித்தற்கு முதற்கட் கூறினார் யாவருக்கும் சம்மதமாக, எ-று.

'உள்ளமாசணுகா' என்றதனால் நின்மலசித்த ரென்றும், 'கள்ளநெஞ்சினர்' என்றதன்மையால் மலினசித்தரென்றும் அறிந்துகொள்க. நின்மலசித்தர்கள் ஏகதேசிகராய் எவ்வகைப்பட்ட பற்றுக்களிருந்தாலும் அவற்றின்கண் அவாவின்றித் தெய்வகதியாய் வீட்டைதலினாலும் மலினசித்தர்கள் அநேகராகலாலும் விட்டபற்றுக்களின் மேலும் ஓரோர்கால் அவாவுதலினாலும் அவர் வீடடையுமார்க்கம் யாவர்க்கும் மார்க்கமன்றென்றார். அறம் பொருளின்பம் வீடென்னும் நான்கினையும் தெளிந்தவராகலின் 'தெள்ளியோர்' என்றார். புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றொழிந்தோர்க்கும் சம்மதமாகலின் 'எவர்க்கு மொட்புறவு' என்றார். மற்று என்ப தசைநிலை. 'உள்ளமாசணுகாவியல்பினான்' என்றதற்கும், 'கள்ளநெஞ்சினர்' என்றதற்கும் உதாரணம்: வாசிட்டம். "வெம்புதல்போய்த் தண்ணென்ற வுன்மனதுக் கிவ்வுலக வியாபாரங்கள், செம்புகர்வே ழத்தினுக்கான் குளப்படிபோற் றோன்றுமாற் றீநெஞ்சுக், கம்புவியிற் றொழில்சிறிதே யாயினுநீந் தரிதாகுமாவின்பாதட், டைம்புலனாலுங் கிழக்கொதுகுக் கெல்லை கரை காணாத பரவையன்றோ" எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (சஉ)

விடத்தகு மகப்பற் றினைமுனம் புறப்பற்
றொழிப்பதெற் றினுக்கென விளம்பல்
படிற்றொழுக் கினர்சம் மதமும்வா னவரும்
பயிலில்வாழ்க் கையும்விடுக் குதலென்
றெடுத்துமைக் கறிவா சாரமோ தியசொற்
கிழுக்குமா குதலின்மா சியல்பாத்
துடைத்தசிந் தையர்க்கு நிந்தையி லொழுக்காச்
சொல்வர்முன் புறல்புறத் துறவே.

எ-து. முன்ன ரகப்பற்றினை ஒழிக்கத்தகும் புறப்பற்றினை ஒழிப்பது யாதுக்கென்று சொல்லுதல் கூடாவொழுக்கத்தார்க்குச் சம்மதமும் வானவராயினும் தாமுன் பழகிய இல்வாழ்க்கையையும் விடுத்தல் செய்யவேண்டுமென்று எடுத்து மகாதேவர் மகாதேவிக்கு ஞானாசாரங் கூறிய சொல்லுக்குக் குற்றமுமாதலின் முக்குற்றங்களையுஞ் சுபாவமாக நீத்த நின்மலசித்தர்க்கு முன்னர்ப் புறத்துறவடைதலை இகழ்ச்சியில்லாத நெறியாகச் சொல்வர் பெரியோர், எ-று.

ஒழுக்க முடையாருக்குச் சம்மதமாகலாலும் ஈசுரவாக்கியத்திற்கு மாறுபாடின்மையாலும், நின்மலசித்தர்க்கு மொழுக்காகலானும், முன்னர்ப் புறப்பற்றொழித்தலே நன்னெறியென்பது காண்க. 'புறப்பற்றொழிப்ப தெற்றினுக்கு' என்றதற் குதாரணம்: தேவிகாலோத்தரம். "சமயாசார சங்கற்பவிகற்பமு, மமையாதாங்குல வாசாரமானது, மிமையாதாரும் விடாதவில்வாழ்க்கையு, மமையார் தோளாய் விடுதலாசாரமே." மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௪௩)

ஒன்றிய பாச விருளிரந் திடுதற்
குபாயமைம் புலனொடுக் கிடுத
லொன்றல திலையென் றதுசெய்வோ னவைவே
ண் டனைத்துமுன் விடாதுவைத் துறுத
லென்றுமெவ் விடத்து மெனைமுத லுயிர்க
ளெவற்றையுங்கொலைசெயேன் வெருட்டே
னென்றுசொல் விரதி யொருவனு டொறுங்கை
யிடையினோர் படைகொளு மியல்பே.

எ-து. உயிரோடு பொருந்திய அஞ்ஞானவிருளைப் போக்குதற்கு உபாயம் பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகம் பண்ணுதலொன்றுமே அன்றி வேறே உபாயமில்லையென்று அவ்வைந்தினையு நிக்கிரகம் பண்ணுவோன் அந்தப் பஞ்சேந்திரியங்களால் விரும்பப்பட்ட பொருள்களனைத்தினையும் முன்விட்டு நீங்காது வைத்துக்கொண்டிருத்தல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் என்னை முதலாகிய வுயிர்கள் எவற்றினையும் கொல்லுதல் செய்யேன், பயப்படச்செய்யேனென்று சொல்லாநின்ற கொல்லாவிரதி யொருவன் எக்காலமும் கையின்கண் இடைவிடாது ஒப்பற்ற வாளாயுதம் பிடித்துக்கொள்ளு முறைமையாம், எ-று.

உயிர்களைக் கொலைசெய்யேன் வெருட்டேனென்று சொல்லாநின்ற கொல்லாவிரதி அவைசெய்தற்கு ஏதுவாகிய வாளினைவிடாது கையிற்கொள்ளுதலின் அவன் அவை செய்வானென்றும் அவன் கொல்லாவிரதி யல்லனென்றும் அறிகுதல்போல் பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகம்பண்ணத் தொடங்கினோன் அவற்றால் அனுபவித்தற்கு ஏதுவாகிய விடயங்களைக் கைவிடாது வைத்துக்கொண்டிருத்

தலின் இவன் அவைகளை விரும்புவானென்றும் இந்திரிய நிக்கிரகியல்லனென்றும் அறிந்துகொள்க. (சச)

விடயங்களை அனுபவியாது வைத்துக்கொண்டு ஞானசாதகம் பண்ணக்கூடாதோவென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

சாதக தசைக்கண் விடயமே தடையாஞ்
சாத்திய மானபின் புசித்தற்
காதல்வைத் திடினப் பிரமவா னந்தத்
ததிகமோ விடயவா னந்தங்
கோதில்வீட் டின்பம் பெறுகலா விடினுங்
கூடுதற் கெளிற்கரி பிழைக்கிற்
றீதிலோர் சிங்க மதனையே யன்றித்
தேடுமோ தேனையூன் றினவே.

எ-து. ஞான சாதக தசையின்கண் விடயங்களே அதற்குத் தடையாகுமாகலின் அவற்றினை வைத்துக்கொண்டு சாதகம் பண்ணக்கூடாது. ஆனால் அவ்விடயங்களைச் சாதகதசைக்கண் அனுபவியாது சாத்தியமான பின்பேனும் அனுபவித்தற்கு வைத்துக்கொள்வையானால் அச்சாத்திய தசைக்கண்ணே உதயமான அந்தப் பிரமானந்தத்திலும் இந்த விடயானந்தம் அதிகமாக வேண்டுமாதலின் இந்த விடயானந்தமே போதும், அந்தப் பிரமானந்தத்தை அடைய ஞானசாதகம் பண்ணவேண்டுவதே யில்லை. ஆனால், சாதகம் பண்ணிக்கொண்டு வருமிடத்துச் சாத்தியம் கைகூடிக் குற்றமற்ற வீட்டின்பம் வந்து லபியாதகாலத்தாயினும் பொருந்தி அனுபவித்தற்கு அவைகளை வைத்துக்கொள்வே னென்பையானால் யானையினை இரையாகத் தே

டிச் சென்ற குற்றமில்லாத ஒப்பற்ற சிங்கம் அந்தயானை தப்பிப்போயிற் றென்றும் அதனையே தேடுதலன்றி அற்பமாயுள்ள தேரையினது மாமிசத்தைத் தின்னத்தேடுமோ, எ-று.

மேலானயானையை இரையாகத்தேடிச்சென்ற சிங்கம் அந்த யானைகிடையாது போயிற்றாயினும் அதனையே தேடுதலன்றிக் கீழான தேரையூனைத் தின்னத் தேடாதது போல் மேலான பேரின்பத்தை அனுபவிக்கத் தொடங்கினோன் அவ்வின்பம் தனக்கு லபியாது போயிற்றாயினும் அதனையே விரும்புதலன்றிக் கீழான விடயசுகத்தை விரும்பானென்பதுங் கண்டுகொள்க. 'பிரமவானந்தத்ததிகமோ விடயவானந்தம்' என்றதற்கு உதாரணம்: தத்துவ ரத்திரைகரம். "வாக்கொடு மனமு மிறந்தது மதுர வாரியா யொழிவற நிறைந்து, போக்கொடு வரவு தின்றிய வழுறைப் பூரணமாகவுன் டவர்தாம், வீக்கிய கான னீனொடும் விடய மேவுற முயல்வரோ முயலி, லூக்குறு மத்த ஞானியு காய மொத்திடும் வாசியொன் றிலதே" எ-ம், குறுந்திரட்டு. "தூமங்காட்டிஞ் சுடுதழலுண்டென் பதுதுய்ப்பார்க், காமங்காட்டு மயினியுவர்ப்பப் படியேசல், லேமங்காட்டு ஞானிகளென்று லிவர்நெஞ்சிற், காமங்காட்டும் பெற்றிலர்கற்றுர் கலையன்றே" எ-ம், 'சிங்கமதனையேயன்றித் தேடுமோ தேரையூன்றின' என்றதற்கு உதாரணம் : குறுந்திரட்டு. "பாய்ந்துமா வேழமொற்றிப் பறக்குமத் தறுகண்யாளி, தேய்ந்தழி வழினுந்தேரை யிரையெனச் செல்லாதாற்போ, லாய்ந்துநன் முத்தியின்ப மருந்திட வுற்றநீரார், சாந்துயர் வரினுமொன்றித் தளர்ந்தெழா தாகிவிட்டார்" எ-ம், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (சரு)

படையெடுத் தமர்க்கட் சாருமோர் வீரன்
பகைஞரைச் சயங்கொளா விடினும்
விடையெனப் பொருதாங் கிறத்தலே யன்றி
வெந்நிட வுன்னிடா னதுபோற்
கடையென விடய மிகழ்ந்துபே ரின்பங்
கருதினேன் பெறுகலா விடினு
மிடையறா தடைநா டுவதலான் மறந்து
மெண்ணுமோமன்னில்வாழ்க்கையையே.

எ-து. ஆயுத மெடுத்துக்கொண்டு யுத்தகளத்திலே செல்லாநின்ற ஒப்பற்ற வீரனானவன் சத்துருக்களைச் செயங்கொள்ளாத விடத்தும் இடம்போய் அச்சத்துருக்களோடு யுத்தம்பண்ணி அந்த ரணகளத்திலே இறந்துபோதலேயன்றிப் பயந்து முதுகுகொடுக்க நினையான், அதுபோல் இழிவென்று அறிந்து அற்பமாயுள்ள விடயானந்தத்தை இகழ்ந்து கைவிட்டுப் பேரானந்தத்தை அடையக்கருதி ஞானசாதகந் தொடங்கினேன் சாத்தியம் கைகூடி அவ்வின்பத்தைப் பெறுதிருந்தானாயினும் க்ஷணமாயினும் இடைவிடாது அந்த இன்பத்தை எப்பொழுது அடைவேனென்று கருதுவதேயன்றி மறந்தாயினும் தான் முன்பு இகழ்ந்து கைவிட்ட இல்வாழ்க்கையை மீண்டும் நினைப்பானோ, எ-று.

சுத்தவீரன் சத்துருக்களைச் சயங்கொள்ளாதவிடத்தும் அவர்களோடு யுத்தம்பண்ணி இறந்துபோதலேயன்றி முதுகுகொடுத்தற்கு நினையான் அதுபோல் சுத்தவிரத்தன் ஞானசாதகம் பண்ணுமிடத்தும் அஞ்ஞானநாசம்பண்ணிப் பேரின்பத்தை அடையாதிருந்தா னாயி

னும் அந்தச் சுத்தவாதனையோடு நின்று இறந்துபோத லேயன்றி விடயங்களை இச்சித்து இல்வாழ்க்கையில் திரு ம்பானென்பதும், யுத்தகளத்திலே வெந்நிடாதிறந்தோ னுக்கு மறுமைக்கண் வீரசொர்க்கவின்பம் வருவதுபோல் சுத்த வாதனையோடு இறந்தோனுக்கும் மறுமைச் சனன த்திலே வீட்டின்பம் வருமென்பதும் காண்க. (சகூ)

இந்திர சாலத் தொருநகர் காண்போ
 னொனத்தனு முதற்பிர பஞ்ச
நந்தினுங் கெடினும் பூரியா வாடா
 நன்மனச் சனக ஞதியரு
மந்திரி முதலோர் மீதுபூ பாரம்
 வைத்தொரோ காந்தத்துள் வதியாத்
தந்தொழி லொருக்கிச் சமாதியுந் றன்றோ
 தவிர்ந்தனர் கரணவா தனையே.

எ-து. இந்திரசால வித்தையிலே தேர் திருவிழா முத லிய மங்கலமும் அக்கினிபட்டு வேவுதல் முதலிய அமங் கலமுமாய் விளங்காநின்ற ஒருபட்டணத்தினைப் பொய் யென்று அறிந்து விநோதமாகக் காண்போர்போல் தே காதிப் பிரபஞ்சமெல்லாம் மாயாகாரியமாகிய பொய் யென்று அறிந்து அவைகள் ஆக்கமாய் விளங்குமிடத் தும் அவற்றிற்கு நாசம் வந்தவிடத்தும் பூரிப்பு வா ட்டமில்லாத நின்மல சித்தத்தினையுடைய சனகராசா முதலோர்களும் மந்திரி முதலாகிய பேர்களிடத்து இரா ச்சியபாரத்தையெல்லாம் ஒப்பித்து ஓ ரோகாந்தத் தான த்தில் இருந்துக்கொண்டு தமது இராசரீகத் தொழில்களை

யெல்லாம் ஒழித்து ஞானசமாதி அடைந்தல்லவோ அந் தக்கரண வாதனையை ஒழித்தார்கள், எ-று.

'சனகருஉதியரும்' என்ற சிறப்பும்மையால் பிரபஞ்சத் தை மெய்யாகக்கருதி அதன்கண்வரும் சுகதுக்கங்களி னால் பூரிப்பு வாட்டங்களையுடைய மலின சித்தர்க்கு அப்பிரபஞ்சத்தோடும் கூடியிருந்து கரணவாதனையை ஒழித்தல் கூடாதென்பதாயிற்று. 'இந்திரசாலத் தொரு நகர் கண்டபோமென' என்றதற்கு உதாரணம்: ஞான வாசிட்டம். "வெங்காதற் பெரும்பாம்பு நெளிபுற்றுங் கு டும்பபாரம் வெறும் பொய்யென்றே, யிங்காசை யறநீக்கி யெல்லையிலாப் பரமபதத் திருந்துவாழ்வாய், சிங்கார கந் தர்ப்ப நகரிருந்தென் சிதைவுற்றென் றீதோ நன்றே, பங் கான மனைமக்கள் வாழ்ந்தாலென் கெட்டாலென் பாச மாயை". மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (சஎ)

சொற்றிடின் மயக்க மற்றுதித் துளவச்
சுகருமொண் டாதைதையைத் துறவா
வுற்றிருஞ் சமாதி யுற்றகப் பற்று
மொருவிவீ டடைந்தனர் சனகர்
முற்றவ முனிவர் நால்வரு மொருநான்
முகப்பிதா விடுத்தவன் வளர்த்தோர்
பற்றுமற் றகப்பற் றையுமுயர் சமாதி
பணிமொழித் தெணியவீ டடைந்தார்.

எ - து. சொல்லுமிடத்துப் பிண்டஞானத்தை மறை க்கு மயக்கவிருளின்றி உதயமாகிய அந்தச்சுகரும் ஒள் ளிய பிதாவினைத்துறந்து பெருமை பொருந்திய ஞான சமாதியை அடைந்து மற்றை அகப்பற்றினையும் நீங்கி

வீட்டினை அடைந்தார். சனகர்முதலிய தவமுனிவர் நால்வரும் ஒப்பற்ற நான்குமறைகளையுடைய தமது பிதாவிடத்தும் அவனது செல்வத்தினிடத்தும் ஒரு பற்றுமின்றித் துறந்து உயர்ந்த ஞானசமாதிகூடி அகப்பற்றினையும் ஒழித்துத் தாம் கருதிய வீட்டினையும் அடைந்தார்கள், எ-று.

சுகரும் சனகர்முதலிய நால்வரும் வேதாகமங்களையும் ஞானத்தினையும் அறிவிக்கும் வல்லமையுடைய உத்தம பிதாக்களையும் அவரது செல்வத்தினையும் விட்டுத் துறந்து ஏகாந்த ஸ்தானத்திலிருந்து அகப்பற்றை யொழித்தார் என்றதனால் அகப்பற்றொழிப்பார்க்குச் சங்கமா காதென்பது அறிந்துகொள்க. (௪௮)

தத்துவ முணர வேண்டினேன் மனைமுற்
சகலமும் விடுத்துமெய்ஞ் ஞான
முத்திரை திகழச் சமாதியுற் றல்லான்
முடியுமோ வெனவுமை முதலா
வைத்ததற் குழாத்தை யொருவிநீள் கல்லான்
மரத்தினீ ழலிற்சமா தியையுற்
றத்தனே யுணர்த்தி னனெனிற் பினும்வே
றறைதனம் மிகுமட னன்றே.

எ-து. பரதத்துவத்தை அறியவிரும்பினேன் மனைவி முதலிய சகல பற்றுக்களையும் விட்டுத்துறந்து மெய்ஞ்ஞானமுத்திரைவிளங்க ஞானசமாதியை அடைந்தாலன்றி அதனை அறியக்கூடுமோவென்று மகாதேவிமுதலாயுள்ள தனது கூட்டங்களை யெல்லாம் நீங்கி உயர்ந்த கல்லாலமரத்தினிழற்கண் எழுந்தருளி ஞானசமாதியை அடை

ந்து மகாதேவனை அறிவித்தானென்றால் பின்னரும் வேறே சனகராசா முதலிய பேர்களைத் திருட்டாந்தமாக எடுத்துக்கூறுதல் நமது மிகுந்த அறியாமையல்லவோ, எ-று.

மெய்ஞ்ஞானமுத்திரை - மமேளுமௌனம். மகாதேவனிலும் அறிவிட்டா ரின்மையின் 'பிறும் வேற்றறைதனம் மிகு மடம்' என்றார். 'மனைமுதற் சகலமும் விடுத்து' என்றதற்கு உதாரணம்: திருமந்திரம். "விளைந்தன்று நால்வர்க்கு மெய்ப்பதி சூழ்ந்து, பரந்தகல்லா னிழற்பண்ணியன் சொன்ன, பரந்தன்னை யோராப் பழமொழியாள, குரந்தன்மை யாக வொருங்குகின் றோ, எ - ம், திருக்கடைக்காப்பு. "தந்தைதாய் புத்திரர் தன்னுடன் றோன்றினார் தாரமென்னும், பந்தநீங்காதவர்க் குய்ந்து போக் கில்லெனப் பற்றினாயே, வெந்துநீ றாடியா ராதியார் சோதியார் வேதகீத, ரெந்தையா ரார்தொழு துய்யலா மையல்கொண் டஞ்சனெஞ்சே" எ-ம், தேவாரம். "பழகினுல்வரும் பண்டுளசுற்றமும், விழவிடாவிடின் வேண்டிய தெய்தொணு, திகழ் கொள்சேறையிற் செங்கெறிமேவியே, வழக அருளாஞ்சவ தென்னுக்கே" எ - ம், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க. (சக)

எடுத்துள குடும்பச் சுமையொடீண் டொருவ
னெய்ங்ன ஞானவா சானை
யடுத்தவ னேவ ஞெடுத்தருள் சுரக்கு
மளவுநின் றுளமகிழ்ந் தன்னோன்
கொடுத்தநாள் வாங்கிக் கொளும்பர மார்த்தங்
கூடினுங் காலமா திகளாற்

றடுத்துறை தொழிலை விடுத்தலாற் சமாதி
சார்ந்தலும் துணராவும் படுமே.

எ - து. இவ்விடத்து ஒருவன் தான் சுமந்துள்ள குடும்பபாரத்துடனே எப்படி ஞானாசாரியனை அடைந்து அவனுக்குப் பூரணகிருபை வருமளவும் அவனது ஏவற்பணிவிடை தொடங்கிச் செய்துநின்று அந்த ஞானாசாரியன் திருவுள மகிழ்ந்து ஞானோபதேசத்தை அனுக்கிரகம் பண்ணின காலத்துத் தான் பெறுவான்? கால தேச வர்த்தமானங்களினால் அந்த ஞானாசாரியனை அடைந்து அனுக்கிரகம் பெறக்கூடுமாயினும் வாக்காற் சொல்லும் வசனங்களையும் காயத்தாற்செய்யுந் தொழில்களையும் பண்ணுது விடுத்தாலன்றி ஞானசமாதி கூடி அந்த ஞானத்தை அறியவுங் கூடுமோ, எ-று.

ஞானாசாரியனைத் தேடிச்செல்வோன் குடும்பத்தோடுஞ் செல்லக்கூடாமையின் 'குடும்பச்சுமையோடு எங்ஙன ஞானவாசானை யடுத்து' என்றார். சீடன் பக்குவா பக்குவங்களை அறியவேண்டி ஒருவருடமுதல் பன்னிரு வருடமளவும் பரீக்ஷை பார்க்குதலின் 'அருள் சுரக்குமளவும்' என்றும், குடும்பிக்கு அவ்வளவு நிற்கக்கூடாமையின் 'ஏவ றெடுத்துநின்று' என்றும் கூறினர். காலதேச வர்த்தமானமென்றது அற்பகாலம் இராச கலகங்களினது சரித்திரம். அவற்றால் அவரிருக்குமிடத்தில் இவன் சென்றுனையினும் இவனிருக்குமிடத்தில் அவர் வந்தாராயினும் தெய்வகதியாகக் கூடுதலிற் 'கூடினும்' என்றார். குடும்பிக்கு வாக்குக்காயங்க ளடங்காமையின் மனோலயம் பண்ணக்கூடாது, மனோலயம் இன்மையால் அஞ்ஞானம் நிவிருத்தி ஆகாது; அஞ்ஞான நிவிருத்தி இன்மையால் ஞா

ஞேதயமாகாது, ஆகலின், 'தடுத்துரை தொழிலை விடுத்தலாற் சமாதிசார்ந்தலை துணரவும்படுமே' என்றார். இதனுற் குடும்பிக்கு ஞானசாரியனை அடைந்து அனுக்கிரகம் பெற்ற காலத்தும் சமாதிகூடிப் பரஞானமுணரக் கூடாதென்பதுங் கண்டுகொள்க. (ருO

தனித்திருந் தொருதம் மனத்தைமைம் பொறி
வாய்த் தடுத்தகப் படுத்திலை தெத்தை
நினைத்தெழா நின்ற தென்றுமோக் குநரோ
நீக்குவர் வாக்கொடு தொழிலைப்
பினைத்தடை யாம்போக் குவரில்வாழ்க் கையை
யும் பேச்சைசா டொறும்பழ குநரீ
தனைத்தினென் றேனும் விடார்பிறர் காண்ப
தன்மையா னகப்பற்றே விடுப்பார்.

எ-து. ஏகாந்தஸ்தானத்தைப் பொருந்தியிருந்து ஒப்பற்ற தமது மனத்தினைப் பஞ்சப்பொறிவழியே சகமுகமாய்ச் செல்லாது உள்வாங்கி அகமுகப்படுத்தி இந்த மனம் என்னத்தை நினைத்துக்கொண்டு எழுகின்ற தென்று அறிவினுற் பார்க்குமவரோ வாக்குக்காயங்களினது தொழில்களை நினைத்துக்கொண்டு எழுகின்றதென்று அறிந்து அவ்வாக்காற் சொல்லுந்தொழில்களையும் காயத்தாற் செய்யுந் தொழில்களையும்விட்டு நீக்குவார். அவ்வாக்குக் காயங்கள் நிவிருத்தியாகலின் இல்வாழ்க்கையைப் பாதுகாத்தற்குத் தடைவருமாகலிற் பின்னர் அந்த இல்வாழ்க்கையையும்விட்டு நீக்குவார். வாசகஞானமாகிய வார்த்தைகளோடு எக்காலமும் பழக்கமுடையார் விடவேண்டுமென்று கூறிய ஈதனைத்தினுள்ளும் ஒன்ருயினும்

விடார். பிறர்காண்பதன்மையால் அகப்பற்றொன்றையு மே யொழிப்பார், எ-று.

வாக்குக்காயங்கள் நிவிருத்தியான விடத்துப் புறப் பற்றைப் பாதுகாத்தற்குத் தடைவருதலாலும், அவை பிரவிருத்தி யானவிடத்து அகப்பற்றை ஒழித்தற்குத் தடைவருதலானும் 'நடையாம்' என்றார். புறப்பற்றோ டிருந்து அகப்பற்றை ஒழிக்கத் தொடங்குதல் அவ்விரு வகைக்கும் பழுதென்பதும், அகப்பற்றை ஒழிக்கத்தொ டங்கினோன் புறப்பற்றை முன்னர் விடவேண்டுமென்ப தும், 'பிறர்காண்பதன்மையான் அகப்பற்றே விடுப்பார்' என்றமையால் தமக்கென அவர்க்கு அகப்பற்றுப் போய தின்றென்பதும் காண்க. (ருக)

தந்தைதாய் முதலாம் பந்தநீங் கிலார்க
டாமுய்யு நெறியதின் றெனுஞ்சம்
பந்தனு ருரையும் வேண்டிய தெய்தப்
படாதுசுற் றமும்விடா விடினெ
னெந்தைவாக் கரைய ருரையுமா தியவாக்
கியம்பிர மாணமா மெனக்கொள்
புந்தியார் புறப்பற் றறவகப் பற்றைப்
போக்கவாய்ப் போக்குத லிலரோ.

எ - து. தந்தைதாய் முதலிய பந்தங்களை நீங்காதார்க்கு உய்ந்துபோநெறி இன்றென்று கூறிய திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் வாக்கியத்தையும், தாம் வேண்டியது எய்தொணுது மாதர் முதலிய சுற்றமும் விடாவிடி னென்று கூறிய எந்தையாகிய திருநாவுக்கரையர் வாக்கியத்தையும் இவைமுதலிய ஆப்தவாக்கியங்களையும் பிர

மாணமாகக் கொள்ளுகின்ற நன்மதியுடையோர் புறப்ப
ற்றிருக்க அகப்பற்றை ஒழிப்போமென்று வாய்ப்போக்
கார், எ-று.

அவற்றிற்கு எதிர்மறையான ஆப்த வாக்கியங்களைப்
பிரமாணமாக் கொள்ளாதார் அங்ஙனம் கூறுவரென்பது
காண்க. 'வாய்ப்போக்குதல்' செய்யாதிருந்தும் செய்தே
னென்று சொல்லும் விருதாச்சொல்லென்றறிக. (௫௨)

இருவகைச் சார்புள்ளும் உயிர்ச்சார்பை விடுத்துப்
பொருட்சார்போ டிருந்து அகப்பற்றை ஒழிக்கக்கூடா
தோவென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

விடுக்குநர் புறப்பற் றநிலுயிர்ச் சார்பை
விடுத்துமற் றையபொருட் சார்பைப்
பிடிக்குத லொழுங்கன் றெனினுறை யிடமும்
பேணுறு தொழித்தநீ தெனவே
படிக்கணீ யுரைக்கக் கேட்டன முனைப்போற்
பற்றிநோக் காமையி னன்றே
விடுக்கவொண் ணதுவும் விடுத்தன ருலக
மேத்துபத் திரகிரி முதலோர்.

எ - து. அகப்பற்றை ஒழிப்போர்க்கு இருவகைச் சார
பாகிய புறப்பற்றினுள் உயிர்ச்சார்பைவிடுத்து மற்றைப்
பொருட்சார்பைப் பிடிக்குதலும் மார்க்கமன்றென்றால்
நீர் சொன்னவையெல்லாம் விடுப்பினும் இருத்தற்கு ஓரி
டமாயினும் பிடியாதுவிடுக்குதல் குற்றமெனவே பூமி
யின்கண் நீ ஒருவனே சொல்லக்கேட்டு அறிந்தனம். உன்
னைப்போலக் கூர்ந்து விசாரியாமையாலன்றோ பற்றுக்

களியாவும் துக்கமென்று அறிந்து எல்லாப் பற்றுக்களை யும் உயர்ந்தோர் தோத்திரம் பண்ணுகின்ற பத்திரகிரி ராசா முதலாயினோர் விடுத்தார்கள், எ-று.

'உனைப்போற்பற்றி நோக்காமையினன்றோ' என்ற மையால் குறிப்பால் நீ அறியாமையினாலே கூறுகின் றாயென்பது காண்க. 'பத்திரகிரி முதலாயினோர்' என வே பட்டணத்துப்பிள்ளை முதலாயினோரையும் வருவித் துக் காண்க. (ருகூ)

பொருட்சார்பால்வரும் குற்றம் மேல்வருஞ் செய்யு ளுட் கூறுகின்றார்.

துறந்தவன் பொருட்சார் புறவறி விலர்க்குத்
தூயஞா னதிசாத் திரங்க
ளறைந்திதம் பேசிப் பொருள் கவர்ந் ததனு
னச்சமு மிச்சையா திகளுஞ்
செறிந்துற வகத்துண் டினியவூ ணிருக்குஞ்
செய்தியா னெய்சொரி தழல்போ
லிறந்திடாமனவா தனைபினைத் தனதோ ரணத்
தையெவ் வணத்தினுன் முடிப்பான்.

எ-து. பொருட்சார்பு இருக்க உயிர்ச்சார்பைத் துறந் தவன் அறிவில்லாத பேர்களுக்கு ஞானசாத்திர முதலா யவற்றைச்சொல்லி அவர்க்கு இதமான வார்த்தைகளைப் பேசிப் பொருளைவாங்கிப் புதைத்து அதனுல் பயமாசை முதலியனவும் மனத்தின்கட்பொருந்த இனிமையாகிய வூண்களைப் புசித்திருக்கு முறைமையால் நெய்யினைச் சொரிந்த அக்கினிபோல் மனத்தினது வாதனைகள் இற

ந்து போகாவாகலிற் பின்னர்த்தான் அகப்பற்றினை ஒழிக்கவேண்டுமென்று எண்ணிய எண்ணத்தினை எந்தமுறைமையால் முடித்துக்கொள்வான், எ-று.

அறிவில்லார்க்கு ஞானசாத்திர முதலிய கூறுதலினுலும் பொருள் கவர்தலினுலும் அதனுற் பய மாசை குரோத முதலிய வருதலாலும் சௌக்கிய போசனங்களைப் புசித்தலாலும் மனத்தின்கண் வாதனை நெய்சொரிதழல்போல் மேன்மேல் ஏறுதலிற் பொருட்சார்பு இருக்கத் துறந்தோனுக்கும் அகப்பற்றொழித்தல் கூடாதென்பது இதனுற் காண்க. (ருச)

பொருட்சார்பினுள் எல்லாவற்றையும் விட்டு ஓரிடம் பற்றியிருந்து தவம்பண்ண லாகாதோ வென்ற சீடனை நோக்கி அவ்விடத்தால் வருங் குற்றம் கூறுகின்றார்.

பொருளறத் துறந்து பயிக்கமேற் றருந்திப்
பொருந்தினு மோரிடம் பிடித்துள்
வெருளறப் பனியா தியினுடற் பழக
வேண்டுமின் றருகுத றனு
மிருளறத் தீப மேற்றன்முன் றெழில்க
ளென்றும்வேண் டுதலா னிடரு
மருளறச் சிதலை முதலுயிர்க் குறுக
ணூறலு மதன்பொருட் டாமால்.

எ-து. பொருட்சார்பினையும் விட்டுத் துறந்து பிச்சையேற்றுண்டு ஓரிடத்தைப் பற்றிக்கொண் டிருந்தா னுயினும் மனோபய நீங்கவும் பனிமுதலியவற்றுள் தேகம் பழ

கவும் வேண்டும், பழக்கம் இன்மையாகுதலானும் இருள் நீங்கத் தீபமேற்றுகை முதலிய தொழில்கள் எக்காலத் தும் வேண்டுதலால் துன்பமுஞ் சீவகாருண்ணியம் இன் றிச் செல்லுமுதலிய உயிர்களுக்குத் துன்பஞ் செய்குத லும் அவ்விடம் பிடித்தற்பொருட்டாக வரும், எ-று.

ஓரோர்காலத்து அவ்விடத்தினை நீங்கி இருள் காடு முதலிய இடத்துச் செல்லுங்கால் மலோதயம் தோன்ற லிற் பூரணபாவனை மறக்கும்; பனி மழை வெய்யில் கா ற்று முதலியவற்றால் காயத்திற்கு வருத்தந் தோன்றலிற் சமபாவனை மறக்கும்; விளக்கிடல் அலகிடல் மெழுகல் முதலிய தொழில்கள் எக்காலமும் வேண்டுதலின் இராக த்துவேஷம் பிறக்கும்; அதனால் மலோதயம் பண்ணக் கூடாது. செல்லு கொதுகு மூட்டை எறும்பு தேள் முதலிய உயிர்களுக்குச் சீவகாருண்ணியத்தை விடுத்துத் துன்பஞ் செய்தலின் மனத்தின்கண் அழுக்கேறும்; இவையெல்லா ந் துறவறத்திற்குப் பங்கமாகலின் 'தனக்கென வோரிட ம்பிடித்தலும் ஆகாது' என்றார். அவ்விடம் ஆகாதெனவே பொதுச்சாவடி புறந்திண்ணை பாழ்ங்கோயில் மலை முழை மரநிழல் முதலிய இடத்தில் இருக்கவேண்டுமென் பதாயிற்று. (ருரு)

பிறிதுநோய் தன்னோய் போன்றுபோற்றனேற்
பெரிதுநூ லரிதினோர்ந் துணர்ந்த
வறிவினு னுண்டோ வாவதென் றமையா
னறைதரு சராசர மெவைக்குஞ்
சிறிதுமோர் துயர மறவியுற் றேனுஞ்
செய்யுமே மெய்யுணர் வடைவான்

மறுவறு துறவைப் பொன்செய்வா ணிகர்போ
ல் வருந்திநா டொறும்வளர்ப் பவனே.

எ-து. பிறிதோருயிர்க்கு வந்த துன்பத்தினைத் தனக்கு வந்த துன்பத்தைப்போன்று போற்றிக்கொள்ளாதாகில் பெரியதாகிய சாத்திரங்களை அரிதினுற் கற்றறிந்த அறிவினுல் ஒருபயனுவ துண்டோவென்று திருவள்ளுவநாயனார் கூறினமையால் சொல்லப்பட்ட சராசரமாயுள்ள எல்லாவுயிர்கட்கும் சிறிதாயினும் ஒரு துன்பத்தினை மறந்தாயினும் செய்வனே மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெறும்பொருட்டுக் குற்றமற்ற துறவறத்தினைப் பொன்தேடுதல் செய்யாநின்ற வாணிகர்போல் திரிகரணங்களினுலும் வருந்தித் தினந்தோறும் வளர்ப்பவன், எ-று.

கல்வியறிவிற்குப் பயன் சீவகாருண்ணியமாகலின் 'அறிவினுலுண்டோவாவது' என்றார். பொன்செய் வாணிகர் கொள்ளுதல் விற்றல் உரைத்தல் முதலியவற்றுற் பொருளை வளர்த்தல்போல் நிற்றல் இருத்தல் கிடத்தல் நடத்தல் ஓடல் முதலியவிடத்தும் உயிர்க்கொலை புரியாது, துறவறத்தினை வளர்க்கவேண்டுமென்பது கண்க. 'பெரிது நூலரிதினோர்ந்துணர்ந்த வறிவினுலுண்டோ வாவது' என்றதற்கு உதாரணம்: ஞானசாரம். "மருளுறு மெவையுநூறி மயக்கறத் தெளிந்து ளோர்க்கு, மருளறத் துறக்கலாகா வயமொரு பொருளு மில்லாத், தெருளினை யறிதலானுஞ் சிவமெவ ருளமுமன்னு, மருளினை யறிதலானுமவர்செய லருளறந்தான்" எ-ம், அருட்பிரகாசம் "உயிர்நித்தமென் றறிந்தாலு நல்லோர்பல் லுயிர்களுற்ற, துயருக்கிரங்கல் புதுமைகொல்லோ வருட்டோன்றறன் முன்னுட், செயிருற்றதேவர் குறைகேட்டிரங்கித் திருவுளத்

று, டயர்வுற்றுகுத்தகன் ணீரக்கமாமணி யாய்த்தெனி லே" எ-ம், வரும்; மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (ருகு)

தனக்கினி யவனும் வகைசரா சரங்க
ணினைகவென் றுமைக்குரைத் ததுவும்
வினைக்கடல் கடந்த பாதர்முற் சிவிகை
சுமந்துசென் றதுவுமோர் மேலோர்
பினைக்கொல்பாம் பாதி யுறுதலஞ் செலுங்காற்
பேணவிற் றமைநடந் திடும்போ
தினக்கறை யாறு தியமரி யாதங்
குரமுரி யாதியங் கிடுவார்.

எ-து. ஒருவன் தனக்குத்தான் இனியவனுய்த் தன்னை ப் பாதுகாக்கு முறைமைபோல் சராசரங்களாயுள்ள உயிர் களைக் கருதுகவென மகாதேவிக்கு மகாதேவர் அறிவாசா ரங் கூறியவதனையும் சரியை கிரியை யோகங்களுக்கு ஏது வாகச் செய்யுந்தொழிலாகிய கடலைக்கடந்து நின்ற பா தர் முன்னர்ச் சிவிகை சுமந்துகொண்டும் உயிர்க்கொலை வாராது நடந்து சென்றவதனையும் விசாரித்து அறிந்தமே லாயினோர் பின்னர்க் கொல்லுகின்ற பாம்புமுதலிய துட் டப்பிராணிகள் உறையுமிடத்தில் போம்பொழுது தம் மைப் போற்றிக்கொள்ளுதல்போல் நடக்கும் பொழுது கூட்டமாயுள்ள செல்லுமுதலிய சரவுயிர்கள் இறவாம லும், முளைமுதலிய அசரவுயிர்கள் நாசமாகாமலும் நடப் பார், எ-று.

ஈசுரவாக்கியத்தையும் அவர்வாக்கியத்தின்படி நடந்து கொண்ட பெரியோர்கள் சரித்திரத்தையும் அறிந்த மே

லோர்களுக்கு அந்த நடை வருமென்பதறிக. 'தமக்கினி யவரும் வகைசராசரங்களனைத்தும்' என்றதற்கு உதாரணம்: தேவிகாலோத்தரம் "தமக்கினிய ரும்வகையே சராசரங்க ளனைத்தினையு, நினைத்திகழ்வார் புகழ்வார்பா லொத்திருக்கு நீர்மையினை, மனத்துடைய னுணவவ னுமு ணைத்த வாசார, மனைத்துடைய னுகவறி வெறிகடமு மைம்பாலாய்" எ-ம், "நடுங்காம லெவ்வுயிரு நறுக்காது தரும்பனைத்தும், பிடுங்காது முநலைவையும் பிரசமலர் கொய்யாது, விடுங்காலா லூழ்த்துதிர்ந்த விரைமலர்க ளவையேந்தி, யடுங்காலன் றனையட்ட வம்புயங்க ளருச்சிப்பான்" எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. ()

தம்மிடத் தேனுந் தமக்கினி யவர்பா
லேனுமோ ரிடர்வந்து சாரி
னம்மவூழ் முறையென் றறிந்துமேழ் கடலோ
ரணுவென வுருகுமென் போல்வா
ரிம்முறை துயர்வே றுயிருறி னிரக்க
மின்றிய தன்றியுந் தம்மால்
வெம்மைய கொலையொன் றடையினு மதனு
ழென்பதென் மிகமுக மலர்ந்தே.

எ-து. தம்மிடத்தாயினும் தமக்கினியராயுள்ள சுற்றத்தார் முதலி(ய)யாரிடத்தாயினும் ஓர் துன்பம் வந்து பொருந்திற்றாயின் அதனை ஊழ்வினைப்பயனென்று அறிந்திருந்தும் சத்தசாகரமும் ஓரணுவென்று சொல்ல நெஞ்சமெல்லாம் நெக்குநெக்குருகும் எம்போலிகள் இந்தமுறையே வேறொரு உயிர் துன்பத்தினை அடையின் இரக்கமின்றி யிருப்பதல்லாமலும் தம்மால் ஒருயிர் வெவ்விதாகிய

கொலையொன்று அடைந்தவிடத்து அதனாழ்வினையென்று சொல்லுவது என்னை மிகவு முகமலர்ந்து, எ-று.

துறவறமுடையார்க்கு ஒருயிரால் ஒருயிர்க்குத் துன்பம் வந்ததாயினும் அதற்குத் தம்மை அறியாமல் தம்மால் ஓர் துன்பம் வந்ததாயினும் இரங்கவேண்டுமே யன்றி இரக்கமின்றியிருத்தல் பழுதென்பது காண்க. (நிஅ)

இம்மையி னிகழ்ச்சி மறுமையிற் சிறுமை
யெய்துமென் றுயிர்க்கொலை புரியாச்
செம்மையைங் கனக மாதிகைப் பற்றுத்
துறவினைச் சிலரடைந் திடினுந்
தம்மையொத் துயிர்க ளனைத்தையுங் காணுந்
தயவுயர் தபனிய முதல
மும்மையு மோட்டிற் காட்டிலன் னையிற்காண்
டுறவொரோர் தவர்க்கலான் முடியா.

எ-து. இம்மைக்கட் சிவர்களாற் பழிப்பும், மறுமைக்கட் பிறவித் துன்பமும், வருமென்று கருதி உயிர்களைக் கொலைசெய்யாத செம்மையினையும், பொன் மண் பெண்ணென்னு மூவகையையும் பற்றாத துறவினையும், இந்த முறையே சிலர் அடைந்தாராயினும் தம்மைப்போல் உயிர்களெல்லாவற்றினையும் காணும் தயவும் உயர்ந்த பொன்னாதி மூவகையினையும் ஓட்டினைப்போலவும், காட்டினைப் போலவும், அன்னையைப்போலவும், காணுந்துறவும் ஓரோர்தவருக்கல்லது கூடாது, எ-று.

இம்மை மறுமைகளைக் குறித்துக் கொலைசெய்யாது பொன்னாதிமூவகையையும் ஓடாதிகளாகக் காண்போர்

துறவுசாதகமொன்றும், அவ்விருவகையையும் குறியாது சுபாவமாகத் தம்மைப்போ லுயிர்களைக்கண்டு பொான்றுதிகளை ஒடாதிகளாகக் காண்போர் துறவுசாத்தியமொன்றும் அறிக; அச்சாத்தியர் அரிய ராகலின் 'ஒரோர் தவர்க் கலான் முடியா' என்றார். (ருகூ)

அறைதலிற் கொல்லா நலத்தது நோன்மை
யெனவரு றுறவுசா ரகத்தா
றுமஃ துறவே சினமழுக் காறங்
குறுமையாற் கொடுஞ்சொல் கூறுமை
புறமுறை யாமை மருவிய விரண்டோற்
பொருவின்மெய் யுறுதியோர்ந் துரைத்த
னிறைபெருந் தவத்தோர் வாக்கினிந் நான்கு
நிகழுமென் றியம்புவர் பெரியோர்.

எ-து. உயிர்களைக் கொல்லாத நலத்தினையுடையது தவமென்று திருவள்ளுவநாயனார் கூறு நூலின் ஒன்றினும் பற்றற்ற துறவுபொருந்திய உள்ளத்தின்கட் சீவகாருண்ணிய நிலைபெற்றிருக்கும்; அது நிலைபெற்றிருக்கவே அவ்வுள்ளத்தின்கண் உயிர்களிடத்துக் கோபமும் பொறுமையும் பொருந்தாமையாற் கோபமின்மையாற் கொடுஞ்சொற் கூறுமையும் பொறுமையின்மையாற் புறங்கூறுமையும் உளவாகும். பொருந்தாநின்ற இவை யிரண்டினாலும் கொடுஞ்சொற் கூறுமையால் ஒப்பற்ற மெய்மை கூறலும் புறங்கூறுமையால் உயிர்களுக்கு உறுதிமொழிகளை ஆராய்ந்து கூறுதலும், உளவாகு மாகலின் இவைநான்கும் நிறைந்த பெரிய தவத்தினையுடையார் வாக்கின்கண் விளங்காநிற்குமென்று சொல்லுவர் பெரியோர், எ-று.

உள்ளத் துறவில்லாதார்க்கு அருளின்மையாற் கோபமும் பொறாமையும் உடையாராகலிற் கொடுஞ்சொற் கூறுதலும், புறங்கூறுதலும், பொய்மை கூறுதலும், பயனில் சொற் கூறுதலும், ஆகிய இந்நான்கும் இவரது வாக்கின் கண் விளங்குமென்பது காண்க. இதனால் உள்ளத்துறவுடையோரே மனம் வாக்குக் காயங்களினாலும் நன்மையுடையோ ரென்பதறிக. புறங்கூறல்—பிறனைக் காணாது விடத்து இகழ்ந்து கூறுதல். உறுதிமொழி—வீட்டினை அடைதற்கு ஏதுவானமொழி. (௯0)

கான்றசோ றதனிற் கண்டுபொய்ப் போக
மனைத்தையுங் கைவிடுத் திடினுந்
தோன்றுல கினைமெய் யெனக்கொடு மீக்கூற்
றுறவிருப் படையினத் துறவோன்
சான்றதா யுளதன் னுளமிலை யெனவுந்
தற்பரா னந்தமுற் றவனைப்
போன்றிரு விழிமேற் செருகியீன் டொக்கும்
பொய்மையெவ் விதத்தினாற் போக்கும்.

எ-து. கக்கின சோறுபோல் மாயாகாரியமாகிய பொய்ப்போகங்க ளனைத்தினையும் கண்டு துறந்தானாயினும் கானற்சலம்போற் பொய்யாய்த் தோன்றுகின்ற பிரபஞ்சத்தினை மெய்யாகக் கருதிக்கொண்டு கீர்த்தியை அடைய விருப்ப முற்றானாயின் அந்தத் துறவியானவன் தனக்குள்ளே சாக்ஷியா யிருந்துள்ள தனதுள்ளமானது தற்பரானந்தம் பெற்றது இல்லை இல்லை யென்று தனக்குக் கூறவும் தான்பிறருக்கு அந்தத் தற்பரானந்தத்தைப் பெற்றவன்போலும் இரண்டுகண்களையு மேலேசெருகி இவ்வி

டத்துக் கட்குறிப்பாற் கூறும்பொய்யால் வரும் பாவத்தினை எந்தமுறைமையாற் போக்குவான், எ-று.

ஐயன் காளிசன்னிதிமுன் பொய்யுரைத்த பாவம் தீர்க்கக்கூடாமல் இம்மைக்கண்ணே துன்பம் வருமாகலின் தேவர்க்கெல்லா மேலாய சிவசன்னிதியில் அசத்தியங் கூறியபாவம் தீராதென்பது அறிவிக்க 'எவ்விதத்தினும் போக்கும்' என்றார். 'சான்றதாயுள நன்னுள மிலையெனவும்' என்றதற்கு உதாரணம் : பெருந்திரட்டு. "தன்னெஞ்சந் தனக்குச் சான்றது வாகத்தந்துவ கன்குணராதே, வன்னெஞ்சனாகிக் கூடமேபுரிவோன் வஞ்சகக்கூற்றினுங் கொடியோன், பன்னுங்கா லவன்றன் றெரிசனம் பரிசம் பழுதுற நிரயவே துவுமாம், புன்னெஞ்சாலவனும் போய்நரகெய்திப் பூமியுள் ளளவுமேருனுல்" மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௬௧)

இத்திற னருள்கைப் பிடித்தெலாம் விடுத்தோ
னேவல னொருவனோ டிறினுஞ்
சித்தசஞ் சலமுண் டவனோரோர் காலைச்
செயுஞ்செயல் பிழைக்கினுட் சீற்றம்
வைத்திடப் படுத லாற்றன துடற்பால்
வந்தொரு பிணியுறிற் றணிவோ
டத்தனே புளனென் றிருத்தலி னிருத்த
லரிதனென் றனையுறி னதனால்.

எ-து. இந்தமுறைமையே சிவகாருணியமொன்றுமே கைப்பிடித்துப் பற்றுக்களா யுள்ளனவெல்லாவற்றினையும் துறந்தவன் ஏவலாளனாகிய வொருவனுடனே கூடியிருந்

தானாயினும் அவன் ஓரோர்காலத்துச் செய்யும் ஏவற் பணிவிடைகளுள் ஒவ்வொன்று தப்பச்செய்தானாயின் உள்ளத்திற் கோபம் வைக்கப்படுதலாலும், தனது தேகத்தின்கண்ணே ஒரு வியாதி வந்தடைந்தால் அவ்வியாதியைப் போக்குதற்குச் சிவனே உளனென்று தான் துணிவோடிருத்தல்போல் அவனுக்கு ஓர் வியாதி வந்து அடையின் அங்ஙனம் இருத்தல் கூடாது அதனாலும், சித்தசஞ்சலம் தோன்றும், எ-று.

சிவகாருணியத்தினாலும், பிறர் பழிப்பொன்பதனாலும், அவனுக்குச் சிவனே உளனென்று இருத்தல் கூடாமையால் விவகாரப்படியே வைத்தியனைத்தேடுதல் மருந்து தேடுதல் முதலியவற்றால் மனோவிசாரந் தோன்றுதலிற் 'சித்தசஞ்சலமுண்டு' என்றார். சித்தசஞ்சலம் மனோலயம் பண்ணுதற்குத் தடையாகலின் அச்சஞ்சலம் பிறத்தற்கு ஏதுவாகிய ஏவலாளனும் ஆகாதென்பது அறிக.()

யாதியா தொருவ னீங்கியா னதனா
லதனினா லதனினா லிலனென்
றோதலா லனைத்துந் துயர்தரு மெனநீத்
துயர்பரம் பொருளினைக் காட்டுந்
தீதிலோர் குரவ னெங்குள னெனவே
தேடுமா லலைகடல் சூழும்
பூதல மிசையோர் துறவினோ னறவு
பொலிமலர் தேடும்வண் டினைப்போல்.

எ-து. யாதொன்றினை யாதொன்றினை ஒருவன் நீங்கியான் அவன் அதனால் அதனால் வருந்துன்பங்கள் இல

னென்று திருவள்ளுவநாயனார் கூறுதலின் பற்றுக்களா யுள்ளன எவையும் துன்பங்களைத் தருமென்று அறிந்து துறந்து எப்பொருள்களுக்கும் மேலாயுயர்ந்த மெய்ப் பொருளினை அறிவிக்குங் குற்றமில்லாத ஒப்பற்ற ஞானு சாரியன் எவ்விடத்தில் இருக்கின்றுனென்று தேன்சிற ந்த மலரினைத் தேடும் வண்டினைப்போல் அலைகடல் சூழ் ந்த பூமியின் கண்ணே ஒரு துறவியானவன் தேடுவான், எ-று.

தேனிரம்பிய மலரைத் தேடும் வண்டினைப்போலச் சிவகாருண்ணியம் ஈசுரபத்தி பாசவைராக்கியம் பிரமஞா னம் என்னும் நான்கும் நிறைந்த ஞானுசாரியனைத் தே டுகின்று னென்பதறிக. ஆல்-அசை. 'நறவுபொலி மலர்தே டுவண்டினைப்போல்' என்றதற்கு உதாரணம்: அறிவான ந்த சித்தியார் "அளிமலர் விட்டுவிட் டாய்ந்து மதுவுண் டகிரப்பிக், களிவந்திருந்த கருத்திங் குறமின் கவலையெ ன்னும், விளிவினை விட்டுவிட்டாய்ந்து வியன்குரு மேவி நின்று, தெளிவந் துனைக்கண்டிடுமளவுங்குருத் தேடிடு மே." (கூ௩)

சமர முற் றிடாது புறந்திரி யொருவன்
றனதெதி ரடைதரு படைக்கைக்
குமரரை நோக்கி மிகுபராக் கிரமங்
கூறினுந் தேறல ரதுபோ
லமர்தரத் துறவு சமாதியோ திடினு
மவற்றினுக் கயனடை யினரோற்
றமரொனத் துணிவுற் றவரொடும் பழகார்
தத்துவ நிலைதலைப் படுவோர்.

எ-து. யுத்தகளத்தைச் சாராது அதற்குப் புறம்பாய்த்
திரிகின்ற ஒருவன் களத்தினைச்சார்ந்து தனக்கெதிரே ஆயு
தபாணிகளாய் வந்துநின்ற வீரரைப்பார்த்து மிகுந்த பரா
க்கிரமங்களைச் சொன்னாயினும் அக்களத்திற் சென்று
யுத்தம்பண்ணாது புறத்துநின்று கூறுதலால் அவனை வீர
னென்று தெளியுறார். அதுபோல, மனத்திற்குச் சம்ம
தமாய்ப் பொருந்தும்படி துறவு சமாதிகளைக் கூறினாரா
யினும் அவற்றிற்கு உரிய நடக்கையின்றிப் புறநடக்கைய
ராயின் அவரை வீட்டினை அடைவித்தற்கு ஏதுவாகிய தம
ரென்று தெளிந்து அவர்களுடனே கூடிப் பழகார், பரத்
துவ நிலைமையை அடையும் நன்னெறிக்கண் விரைந்து
செல்வோர், எ-று.

புறந்திரியொருவன் சமர்க்களத்துஞ் செல்லாது அத
னைச் சார்வாரோடுங் கூடாது இடையேநின்று பராக்கிர
மங் கூறுதலின் அவனை வீரனல்லனென்றும் பேடியென்
றும் அறிகின்றதுபோல் அயனடையினர் துறவுசமாதி
கட்கு உரிய நன்னெறியும் செல்லாது அந்நெறி செல்வா
ரோடுங் கூடாது இடையேநின்று அவற்றிற்கு உரிய நெ
றிமாத்திரங் கூறுதலின் அவரைத் துறவுசமாதியுடைய
ரலரென்றுங் கூடாவொழுக்க முடையவரென்றும் அறிந்
துகொள்க. 'அமர்தரத்துறவு சமாதியோதிடினு மவற்றி
னுக் கயனடை யினரோல்' என்றதற்கு உதாரணம்: அநு
பவசித்தி. "மறைகளாகமமுதற்கலை முழுதையு மயலற
மிகவோதிக், குறைவிலாவகைப்பொருடனை மதுரமாக்
கூறவல்லவரேனு, நிறைவதாகிய பொருளினுக் குத்தகு
நிலையவரலராகி, லறைவதாகிய வவர்மொழியாத்த வாக்
கியமென வறையேமே" எ-ம், "இறைக ளன்பினையுளா

செய்து தாமிறைக்கன்பகத்திலரோனுக், துறவுநன்றென வுறைசெய்து துறவினினிலைமைய இலரோனுங், கறைக ளொன்றுள செயல்களின் மூனுறுவங் கருத்தறி கிலரோனு, மறையிலன்குறு மவர்மொழியாத்து வாக்கியமென வறை யாதே" எ-ம், "தெய்வ வாணிசெந்தமிழியலிசை தெ ரிந்து பாடைகளும் பொய், மெய்ய தாகவே பொருள் களும் விளங்கிட விளம்பவல் லவரோனு, மையிலாவகை மொழிவ தொன் றவர்செயன் மருவலொன் றெனிலத் தை, யையமூவரின் முதல்வரோ மொழியினு மாந்தயாக் கியமென்னுர்" எ-ம், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.()

நீரிடத் தன்றி யந்தரத் திடையே
நிகழுமோர் மனைகொள விரும்பார்
பாரிடத் தெவரும் விஞ்ஞெகிகள் சாலம்
பண்ணலென் றெண்ணிமற் றதுபோற்
சீருடைத் துறவு சமாதிபெற்றுலகிற்
றிகழினு முயிர்க்கெலாந் தயவுந்
சாரருட் குருபத்தியுமிலார் தமையுந்
தமமெனப் பழகவுந் தகுமே.

எ-து. பாரின்க ணுள்ளோர் யாவரும் நீரின்க ணெழு கின்ற தாமரைப்பூவைக் கொய்துகொள்ள விரும்புதலே யன்றி ஆகாயத்தின்கண் விளங்காநின்ற தாமரைப்பூவை க் கொய்துகொள்ள விரும்பார்கள், விஞ்ஞெதவித்தையினை யுடையார் இந்திரசாலம் பண்ணுதலென்று அறிந்து; அது போலச் சிறப்பினையுடைய துறவு சமாதிகளை அடைந்து உலகத்தின்கண் விளங்காநின்றுராயினும் எல்லாவுயிர்க ளிடத்தும் காருணியமும் தாம் அடைந்த கிருபாமூர்த்தி

யாகிய ஞானாசாரியரிடத்துப் பத்தியும் இல்லாதாரையும் தமரென்று கருதி அவருடன் கூடிப்பழகவுந் தகுமோ, எ-று.

தாமரைப்பூத் தோன்றுதற்கு இடம் நீரேயன்றி அந்தரம் இடமாகாமையால் இதன்கண் தோன்றிய பூப்போலத் தோன்றுவதேயன்றிப் பூவன்றென்றும் விவேகிகள் சாலம்பண்ணுதலென்றும் விரும்பாது உலகர் விடுத்தல் போல் துறவுசமாதிகளுக்கு ஏதுவாகிய சிவகாருண்ணியம் ஈசுரபத்திகளில்லாத துறவுசமாதிகள் அவைபோலத் தோன்றுவனவன்றித் துறவு சமாதிகளல்லவென்றும் அவர் அவைபோலக் காட்டுகிறாரென்றும் அறிந்து அவரோடும் பழகாது நீங்கவேண்டுமென்பது கண்டுகொள்க()

இதுநெறி யெனவோ ரூர்க்கு மற்றொருவ
னேகினு மாத்தன் வாய்க் குறிக
ளதுதனிற் காணா விடத்துலகருமோ
ரடிபெயர்த் திடுகல ரதுபோ
லெதிராறு சமாதி யாதிபெற் றுடையோ
ரென்னினு முன்னவ னுரைத்த
சதுர்மறை யாக மாந்தநிந் தகரோற்
றமரென லவரையுந்தகுமே.

எ-து. ஒருவன் ஓரூர்க்கு வழி ஈதென்று அழைத்துச் சென்றானாயினும் தமக்கு ஆப்தனாயுள்ளவன் வாயாற் கூறிய அடையாளங்கள் அந்நெறியிலே காணாதவிடத்து அதனை மாறுநெறியென்று கருதி உலகத்தாரும் ஓரடியாயினும் பெயர்த்து வைத்திடார்கள். அதுபோல ஒப்

பில்லாத சமாதி துறவு குருபத்தி சிவகாருணியம் ஆகிய நான்கினையும் அடைந்தார்களாயினும் கடவுள் கூறிய நான்குவேதமும் இருபத்தெட்டுத் திவ்வியாகமமுமாகிய இவற்றின் முடிவாயுள்ள வாக்கியங்களை இகழ்ந்து கூறினாராயின் அவரையும் தமரென்று சொல்லலும் தகுமோ தகாது, எ-று.

ஒருவன் ஓரூர்க்கு வழி ஈதென்று அழைத்துச்சென்றனாயினும் தமக்கு ஆப்தன் கூறிய அடையாளங்கள் அந்நெறியிலே காணாதவிடத்து அதனை மாறுநெறியென்று ஓரடியாயினும் பெயர்த்திடாத உலகர்போல் சமாதியாதியுடையோர் வீட்டையும் நெறி கூறுங்கால் கடவுள் கூறிய வேதாகம முடிவு வாக்கியத்தின்படி கூறாது அதனை மறுத்துக் கூறினாராயின் இந்நெறி மாறுநெறியென்று கருதி இவரோடும் பழகலாகாதென்பது கண்டுகொள்க. 'சதுர் மறையாக மாந்தம்' எனவே ஞானங் கூறிய வாக்கியமென்பதும், ஞானங் கூறுதற் பொருட்டுச் சரியை கிரியை யோகங்களை மறுத்துக் கூறினும் ஞானங் கூறிய வாக்கியங்களை மறுத்துக் கூறுதல் நெறியன்றென்பதுங் காண்க. நிந்தகர்—புறச்சமயத்தோர்கள். (௬௬)

ஈங்கறை முறையிற் றேர்ந்துயா ரிதன்மீ
தெங்கணுந் தேடியோ ரிடத்தி
னோங்கருண் முதல நான்குமோர் வடிவா
யுளதென மறையினீற் றுரைக
டாங்குநா வொடுஞ்செங் குவளைமார் பொடும்
பொற்சர ணொடுஞ்சர ணனவடைந்தோர்

தீங்கொழித் தருள்வான் றிகழுமோர் குரவற்
கண்டுளங் குளிர்ந்தனன் றெளிஞன்.

எ-து. இவ்விடத்துக் கூறிய முறையே ஞானசாரிய னது இலக்கணமெல்லாம் உடையோன் எங்குளனென்று ஆராய்ந்து பூமியின்கண்ணே எவ்விடத்தும் தேடி ஓரிடத் தின் கண் உயர்ந்த சிவகாருணியம் ஈசுரபத்தி பாசவைரா க்கியம் பிரமஞானம் என்னு நான்கும் ஒரு வடிவங் கொ ண்டதுபோல் வேதத்தினது முடிவாயுள்ள மகாவாக்கி யமே முதலிய வாக்கியங்களைத் தரிக்கின்ற நாவுடனும் செங்கழுநீர்மாலை விளங்காநின்ற மார்பகத்துடனும் பொ ன்போன்ற திருவடிகளுடனும் அத்திருவடிகளில் அடைக் கலமாய் வந்து அடைந்த பக்குவரது அஞ்ஞானமாகிய பொல்லாங்கை நீக்கும் பொருட்டு விளங்காநின்ற ஞான சாரியனைக்கண்டு தெரிசித்து இதயமெல்லாம் குளிர்ந்த னன் அந்த வறிவுடையோன், எ-று.

'ஓங்கருண் முதல் நான்குமோர் வடிவாய்' என்றதனு லும், 'மறையினீற்றுரைகடாங்கு நாவொடும்' என்றதனு லும், ஆசாரியனது இலக்கணமெல்லா முடையனென்பது காண்க. 'சரணென வடைந்தோர் தீங்கொழித்தருள் வான்' என்றதற்கு உதாரணம்: தத்துவராயர் நான்மணி மாலை அகவல். "ஒளித்தகு மறிவுமரக்கலனமைத்துத், துறவினுமக்கூம்பு நாட்டி, யேமவருளாங் கயிற்றிற் பிறழ் வறக்கட்டிப், பத்தியென்னும் பாய்பூரித்து, முத்திபூரிற் றம்மை யுய்த்தருள், சொருபனென்னு மொரு மீகாம, னருந்தவர்க்கரசின்பாதந், திருந்தவைக்கிலர்தஞ் சென்னி யின் மிசையே" மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௬௭)

காரிய மாக லாற்சகம் படைக்கும்
காரணன் குலாலனி லுளனென்
றோரியல் பெனவேழ் கடலுமொன் றாக்கி
யொப்பிடுங் கருணைய னேனும்
பேரிமை பிறப்புத் தனையடைந் தவர்க்குப்
பினையுறா வகைகெடப் பார்க்குங்
கூரிய விழியோ னுதலி னறவுங்
கொடியனு மாகுமக் குரிசில்.

எ-து. பிரபஞ்சம் மாயாகாரியமாகலின் அதற்குக் காரணமாயுள்ள மாயை சடமாகலின் இதனைக் காரியப்படுத்தும் நிமித்தகாரணனாகிய கடவுள் கடகலச முதலாயுள்ள பாண்டங்கள் மண்ணினது காரியம், அவைக்குக் காரணமாகிய மண் சடமாகலின் இதனைக் காரியப்படுத்தும் நிமித்தகாரணனாகிய குலாலன்போல் இருக்கின்றா னென்று மேலாகிய கடவுளுக்குக் கீழாகிய குலாலனை உவமை கூறுகின்ற ஒரு முறைமைபோல் உவமை கூறப்படாதாயினும், சத்தசாகரங்களையும் ஒன்றாகக்கூட்டி உவமை கூறுகின்ற கிருபாசமுத்திரமா யிருந்தானாயினும் தன்னைவந்து அடைந்த பக்குவர்க்குப் பேரும் பொருந்திய பிறப்பும் இவையேயன்றிப் பின்னர் அந்தப்பேரும் பிறப்பும் வாராதபடி நாசமாகப் பார்க்கின்ற நுண்ணியவிழிகளை யுடையோனாகலின் மிகவுங் கொடிய தன்மையினை உடையவனுமாவன் அந்த ஆசாரியன், எ-று.

கிருபாசமுத்திரத்திற்கு உவமையின்மையால் கடவுளுக்குக் குலாலனையுவமை கூறுதல்போல 'ஏழ்கடலும் ஒன்றாக்கி ஒப்பிடுங்கருணையனேனும்' என்றார். 'கூரியவிழி

யோன்' என்றதனாலும், 'பேரியை பிறப்புத்தனை யடைந்தவர்க்குப் பிணையுருவகை கெடப்பார்க்கும்' என்றதனாலும், மாயாகாரிய காரண மெல்லாங் கடந்த நோக்கமென்பதும், அந்நோக்கம் பெற்றோர்க்கும் அவைகள் நீங்குமென்பதுங் காண்க. 'அறவுங் கொடியனுமாம்' என்றது தூஷணபூஷணமாகத் துதித்ததென்க. இதனுட் சீவகாருணிய முடையனென்ப தறிக. (கூஅ)

செப்பிருங் கைலைக் குருமுறை மையிற்றன்
சிரமிசைச் சரணம்வைத் துளவோர்
மெய்ப்பர னருளை நினைதொறு முளந்தீ
மெழுகுகல் லெனவுரு கிடினு
மைப்பவந் துடைத்தன் பினர்க்குவீ டளிக்கும்
வல்லப முடையமற் றொருதா
னொப்புமிக் கிலியா கலினிறை பத்தி
யுளனுமன் றுருகுமவ் வும்பன்.

எ-து. யாவரும் புகழாநின்ற பெருமை பொருந்திய கைலாச குருபரம்பரையின்வந்து தனது சிரசின்மீதே திருவடிகளைச் சூட்டிய ஒப்பற்ற ஞானசாரியனது கிருபையை நினைக்குந்தோறும் அக்கினியிற்பட்ட மெழுகும் கல்லென்று சொல்ல அதனினும் அதிகமாக உள்ளமெல்லாம் உருகாநின்றோனாயினும் தன்னை அடைந்த பக்குவர்க்குக் களங்கமாயுள்ள பிறவித் துன்பத்தை மாற்றி வீட்டினைக்கொடுக்கும் சாமர்த்தியத்தினை உடைய ஒருதான் சமானாதிக மின்மையனாதலின் ஈசுரபத்தி யுடையனுமன் றுருகுவன் அந்த ஞானசாரியன், எ-று.

இதன்கண் ஈசுரபத்தியுடைய னென்பது காண்க. (கூகூ)

கருடனை நினைவோர் பார்வையாற் பிறர்பாழ்
கடுவொழித் தலிற்றனை நினைவோ
ரொருவரை நோக்கி னவர்களும் பாச
மொழித்தல்செய் துறவொடேய்ந் துறினு
மருண்மகட் புணர்ந்து ஞான சந்ததிபெற்
றவரொடு மகிழ்ந்திருத் தலினக்
குருபரன் றன்னைப் பின்னரே ரில்லாக்
குடும்பியென் றுரைக்கவும் படுமால்.

எ-து. கருடனைத் தியானம்பண்ணுவோர் பார்வையாற் பிறர்மேலேறிய விடநீக்குதல்போல் தன்னைத் தியானம் பண்ணுவோர் பிறரொருவரை நோக்கின் அவரிடத்தும் பாசங்களை நீக்குதல் செய்யுந் துறவுடனே கூடியிருந்தா லுயினும் சிவகாருணியமாகிய பெண்ணினைக்கூடி ஞான மாகிய புத்திரனைப் பெற்று அவரோடும் எக்காலமும் ம கிழ்ந்திருத்தலின் அந்த ஞானசாரியனைப் பின்னர் ஒப் பற்ற குடும்பியென்றும் சொல்லப்படும், எ-று.

இதனுட் பாசவைராக்கிய முடைய னென்பது காண்க()

குலவுசெங் கதிரோ னிருளினை யுணராக்
கொள்கைபோற் றுளொரு காலுஞ்
சொலுமறி யாமை யறிகிலா ஞானத்
தோன்றலே யெனினுமத் தூயோ
னிலகுமா னந்த வுருவினை யணுக்கட்
கீந்ததற் கிணையொரு துணையின்
மலவுட லவர்பாற் கவர்தலி னிஃதோர்
மடமைபெற் றுடையனு மாமால்.

எ - து. யாவராலும் கொண்டாடப்படுகின்ற செய்ய கதிரையுடைய சூரியன் இருளை அறியாத முறைமைபோல் பிரமாதிகளாலும் புகழப்படுகின்ற தான் அவ்விருளுக்கு ஒப்பென்றுசொல்லப்படுகிற அஞ்ஞானத்தை ஒருகாலும் அறியாத ஞானத்தினையுடைய புருஷனையினும் அந்த நின் மலனாகிய ஞானசாரியன் தனது விளங்காநின்ற ஆனந்த சொரூபத்தினைச் சீவர்களுக்குக் கொடுத்து அதற்கு ஈடாக இழிவால் தனக்கு ஓரொப்பில்லாத மலவுடலை அவர் கையில் வாங்கிக்கொள்ளுதலின் இஃதோரறிபாமையை அடைந் துடையனு மாகும், எ-று.

சூரியன் தனது பிரகாசத்தினால் தனக்கு இருளின்றிப் பிறர்க்கு இருளைப்போக்குதல் போல் ஞானசாரியன் தனது ஞானத்தினால் தனக்கு அஞ்ஞான மின்றிப் பிறர்க்கு அஞ்ஞானத்தைப் போக்குவனென்பது காண்க.

இதனாற் பிரமஞானமுடைய னென்ப தறிக. (எக)

வதுவைநாண் மறையோர் வழங்கியாத்திரையி
ன் மற்றரும் ததியை நோக்குதலி
னிதுவுமொன் றெனத்தம் முடல்பொரு ளாவி
யீயும்மெய் போலிக டமக்குங்
குதிரைகொண் டிடவன் றடைந்துட லாதி
கொடுத்தவன் போற்கொடுப் பவர்க்கும்
பொதுமையுற் றிவனோர் மானுடன் றுணைத்
திகழுமப் பூரண புராணன்.

எ-து. கல்யாணகாலத்தில் மறையோர் தஞ் சாதியாசார வழக்கமாய்ச் செல்கின்ற யாத்திரைபோலவும், அக்

காலத்தில் கல்யாணப்பெண் அருந்ததியைப் பார்க்குதல் போலவும், இதுவும் ஓருலகாசார வழக்கமெனத் தமது உடல் பொருளாவி மூன்றினையும் கொடுக்கும் என்போல் வார்க்கும், பாண்டியனுக்குக் குதிரை கொள்ளும்பொருட்டு அந்நாளிற் சென்று திருப்பெருந்துறையில், ஞானசாரியனை அடைந்து உடலாதி மூன்றினையும் உண்மையாகக் கொடுத்த மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்போல் உடலாதிகளை உண்மையாகக் கொடுப்போர்க்கும், பொதுமையுற்று இவ்விடத்து ஒரு மனிதனாகியும், மானை இடக்கரத்தேந்திய சிவனாகியும் விளங்காநிற்பன் அந்தப் பரிபூரணனாகிய பழையோன், எ-று.

வதுவைநாள் யாத்திரைசெல்லு மறையோரும் அக்காலத்தில் அருந்ததியை நோக்குங் கல்யாணப்பெண்ணும் யாத்திரை போவதுபோலவும் அருந்ததியை நோக்குதல் போலவும் காட்டின மாத்திரமேயன்றி, யாத்திரை போனதும் அருந்ததியைக் கண்டதும் அவர் மனத்திற்கு இல்லை; அதுபோல் உலகாசார வழக்கமாக உடலாதிகளைக் கொடுப்போரும் கொடுத்ததுபோல் காட்டினமாத்திரமேயன்றிக் கொடுத்தது இவர் மனதிற்கு இல்லையென்பது அறிக. (எஉ)

பாரினட் டாங்கா திகளொடக் குரவற்
பலதரம் வலம் வந்து பணிந்து
சீரிய துதிசெய் தனுதின மவற்றுற்
றிருவுளத் தடைக்கவும் பட்டுத்
தூரமோ டணிமை யறவிறை கருணை
சுரக்குநா ளளவுநின் றேவ

லாரிவன் றனக்கொப் பெனச்செய்தொண்
சரண்பெற் றறியவேண் டுவமுழுதறிந்தான்.

எ-து. பூமியின்கண் அட்டாங்கமுதலிய அங்கங்களு டனே அந்த ஞானாசாரியனைப் பலகாலும் வலமாக வந்து வணங்கி எக்காலமும் தோத்திரம்பண்ணி அவ்வணக்கத் தோத்திரங்களினால் இவன் பக்குவனுமென்று அறிந்து ஆசாரியனது திருவுளத்தில் அடைக்கவும் அன்புடைய னுகி அவ்வாசாரியன் கோபித்தானென்று தூரத்திலும் செல்லாமற் சந்தோஷித்தானென்று சமீபத்திலும் சாரா மற் சேய்மை அணிமைகளுக்கு நடுவாய் அவ்வருளிறை வன் கிருபை வைக்குமளவும் நின்று ஏவற் பணிவிடைக ளினால் இவனுக்கு ஒப்பார் யாவரொன்று சொல்லப் பணி விடைகளைச் செய்து ஒள்ளிய திருவடிதீக்ஷை பெற்று வீடடைதற்கு அறியவேண்டும் உபதேசமொழிகளெல்லா வற்றினையும் அறிந்தான், எ-று.

'அட்டாங்காதி' எனவே பஞ்சாங்க சிட்டாங்க சிராங்க முங்கொள்க. 'தூரமோடணிமையற' என்றதற்கு உதா ரணம்: திருவள்ளுவநாயனார். "அகலாதணுகாது தீக் காய்வார் போல்க, விகல்வேந்தர்ச்சேர்ந் தொழுகுவார்." 'அட்டாங்காதிகளோடுக் குரவற் பலதரம் வலம்வந்து' என்றதற்கு உதாரணம்: சிவதருமோத்தரம். "வலஞ்செ ய்து தண்டதனை மானவிதி முறைதழுவத், தலந்தன்னிற் பணிந்தெழுக தலைகரமற் றிருகன்னந், துலங்குமுக வா ய்புயங்களெனுமெட்டுந் தோயமயி, ரிலங்குசிரங் கரமுழ ந்தா ளெனுமைந்து மிலங்குறவே." மற்றும் வருவனவற் றுங் காண்க. (எ௩)

சற்குரு வருளா லையமுந் திரிவுந்
தானற மறைமுடி வுணர்ந்து
பிற்குரு பரன்றன் முற்சரண் புகுந்த
பெரியவ ரினமரீஇ யிருந்தொண்
சொற்களி னரிய பொருள்கடேர்ந் தவணந்
தொலைத்தொரு சிறிதுநாட் பின்னர்க்
கற்குதலாதி யனைத்துநீத் தென்று
ஞானசா தகத்தினுள் கழிப்பான்.

எ-து. சற்குரு கடாக்ஷத்தினாலே ஐயமுந்திரிவு நீங்கி வேதத்தின் முடிவாகிய மகா வாக்கியத்தினால் அறிகின்ற மெய்ப்பொருளை நிச்சயித்து அறிந்தபின் அந்த ஞானாசாரியனது திருவடிகளைத் தனக்கு முன்னர் அடைக்கலமாகப் புகுந்த பெரியோர் கூட்டத்தினை அடைந்திருந்து ஒள்ளியசாத்திரத்தின் மொழிகளினது அரியபொருள்களை அவரால் ஆராய்ந்து அறிந்து அம்முறையே சிறிதுகாலம் கழித்தபின்னர்ச் சிரவணமனனங்கள் முதலிய அனைத்தினையும் விட்டு நீங்கி எக்காலத்தும் ஏகாந்தஸ்தானத்திலிருந்து நிஷ்டைகூடி ஞானசாதகத்தினாலே நாள்களைப் போக்கா நிற்பான், எ-று.

ஐயந்திரிவென்றவற்றுள் ஒன்றோ இரண்டோவென்பது ஐயம். முன்னர் ஒன்றென்று துணிந்து இரண்டென்பதும், முன்னர் இரண்டென்று துணிந்து ஒன்றென்பதும், திரிவென்றறிக. 'ஒண்சொற்களினரிய பொருள்கடேர்ந்து' என்றதற்கு உதாரணம்: பெருந்திரட்டு. "ஒப்பிலமலனோதிவைத்த வுரையையோத லோதுவித்தல், செப்பும் பொருளைத் திரிவுமறத் தெளிகைபிறரைத் தெளிவிக்கை,

தப்பா ததனை மனத்தகத்தே தரிக்கையெனவுந் தானேந் தாம், வைப்பா யருந்தா மருந்தாகிச் சிறந்தஞான மக வினையே." மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (எச)

அரும்பொறி யின்மை பழியன்றி யார்க்கு
மறிவறிந் தாள்வினை யின்மை
பெரும்பழி யெனலா னொருவன்வீட்டின்பம்
பெறுமைகொ டிகழ்கலர் பெரியோர்
விரும்பஃதடையும் வகையருட் குருவான்
விளங்கியு முளங்கையிற் கனிபோல்
வரும்படிநாளு முயன்றுறு வென்போன்
மதியிலார் தமையிகழ் வதலால்.

எ-து. யாவர்க்கும் அரிதாகிய செல்வம் இல்லாமை பழிப்பன்று; அச்செல்வத்தினை அடையும் உபாயம் அறிந் திருந்தும் அவ்வுபாய நெறிக்கண் முயற்சியின்மையே பெ ரிய பழிப்பென்று திருவள்ளுவநாயனர் கூறுதலின், ஒரு வன் ஞான நிஷ்டை இடையறாது கூடுமிடத்தும் அவ்வீ ட் டின்பத்தினை அடையாதிருத்தலைக் குறித்து இகழார் பெரியோர். விரும்பாநின்ற அந்த ஆனந்தத்தை அடையு நெறி ஞானசாரியனால் அறிந்திருந்தும் உள்ளங்கை நெல் லிப்பழம்போல அது வரும்படிக்கு எந்நாளும் ஞானசாத கத்தின்கண் முயற்சிப்படாத என்போலும் புத்தியில்லா ரை இகழ்வதே அன்றி, எ-று.

எக்காலமுமாறுது ஞானசாதகத்தின்கண் முயலல் வே ண்டுமென்பது இதனுட் காண்க. (எரு)

பகர்தரு தொழில்க ளனைத்துமோர் சிறிது
பண்ணவேண்டுவபணி விடுத்துப்
புகலுரை யடக்கித் தனியிடத் திருந்து
போற்றிசெய் தருட்குரு பதம்பின்
மிகமுயன் றிதய வருத்தமெய் தாமன்
மெலிந்துகை விடுதல்செய் யாம
லகமுக மாக்கி மனத்தைநா டொறுமோ
ரைம்புலனொழித்தசை வறுப்பான்.

எ - து. சொல்லாநின்ற நித்தியகருமங்கள் அனைத்தி னுள்ளும் இன்றியமையாது செய்யவேண்டுங் கன்மங்க ளில் ஓரோர் சிறிது சீக்கிரத்திலே செய்து விடுத்துப் புகல்கின்ற வாக்கினை மௌனமாக்கி ஏகாந்தஸ்தானத்தி லிருந்துகொண்டு கிருபாசாரியரது திருவடிகளைத் தோத் திரம் பண்ணிப் பின்னர் அவர்கூறிய உபாயத்தின்படியே மனோலயம் பண்ணத்தொடங்கும்போது அந்த உபாய நெறிக்கண் மிகவும் முயற்சிப்பட்டு மனவருத்தமும் அடை யாமல் எவ்விதத்தால் அடக்கினும் இது அடங்குவதில்லை யென்று உள்ளம் வருந்தி அவ்வுபாய நெறியைவிட்டு நீங்கு தல் செய்யாமல் பையப்பைய அம்மனத்தினைச் சகமுக மாய்ச் செல்லவொட்டாமல் அகமுகமாக்கி எக்காலமும் ஒப்பற்ற பஞ்சேந்திரியங்களையும் நிக்கிரகம்பண்ணி மனத் தினது சங்கறபத்தை நாசம் பண்ணுவான் எ-று.

"தனித்திருந்தொரு தம் மனத்தையைம் பொறிவாய்த் தடுத்து" என்ற செய்யுளுள் வாக்குக் காயங்களை அடக்கி னல் அன்றி மனமடக்கக் கூடாதென்ற முறையே இச் செய்யுட்கண்ணும் மனமடக்குதற்கு அவை அடக்கவே

ண்டுமென்று கூறியவாறு காண்க. கீழ்ப்போன செய்யுள் களுட் கூறிய முறையே புறப்பற்றுக்களா யுள்ளன வெல்லாம் துறந்து அநாசாரியரை விட்டு நீங்கி ஆசாரியரை வந்து அடைந்து திருவடி தீக்ஷைபெற்று அவரது உபதேச மொழிகளைக் கேட்டு அவரது திருவடியை அடைந்த பெரியோரை அடைந்து நிஷ்டைகூடி ஞானசாதகம் பண்ணுவோனுக்கு மேல்வருஞ் செய்யுள்களுள் ஞானசாரம் கூறுகின்றார். 'மிகமுயன்றிதய வருந்த மெய்தாமல்,' என்றதற்கு உதாரணம்: ஞானவாசிட்டம். "மிகமுயன்று வருந்தாமற் சமமாகின்ற வேண்டுகோளான் முயல்வால் விஞ்ஞைதந்தன்னுற், பகர்மனமாஞ் சிறுமகவை கிறுத்தல் வேண்டும் பலபிறப்பிற் பரிசயங்க ளகலப்பண்ணி, யகல் சுபவா தனையுதித்தான் முயற்சிபேறு மையுறினுஞ் சுகமடைவை யதுநீதன்று, திகழ்மனம் போய்த் தற்பதத்தைத் தெளியு மட்டுந் தேசிகனால் சொல்வழியிற் செல்லுவாயே." எ-ம். திருமந்திரம். "உடலாங் குகையி லுணர் வாகும் பீடத், தடலார் சமாதி யிதயத்ததாக, நடமாடியகுகை நாடிய யோகி, மிடையாகா வண்ணமே சாதிக்குமெல்லவே." எ-ம். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

உச்சியம் போதின் மீதரும் பசிக்கவ்
　　வூர்வல மாயிலங் தோறும்
பிச்சைகை யிடையிற் காடி கூழேனும்
　　பெற்றது பற்றியுள் வெறுப்போ
டிச்சையற் றருந்திப் பொருந்தவே காந்தத்
　　திடையினுந் தாகம்வந் தடையி
னச்சி நீ ரூறிற் புகுந்துற தேரி
　　யாதியி னருந்துத னன்றே.

எ-து. உச்சிக்காலத்திலே மிகுந்த அரியபசிக்கு அந்த ஊரினை வலமாகச்சென்று வீடுதோறும் பிச்சையாகக் கையின் கண்ணே காடியாயினுங் கூழாயினும் கொடுத்ததை வாங்கி உள்ளத்தின்கண் அவற்றில் வெறுப்பும் விருப்புமின்றிப் புசித்து மீண்டும் போய்த் தனது ஏகாந்த ஸ்தானத்தில் இருக்கவேண்டும்; பின்னரும் தண்ணீர்த்தாகம் வந்ததாயின் நீரினை விரும்பி ஊர்க்கட் புகாது ஏரி லிய வற்றுள் நீர் அருந்துதல் நன்மையாம், எ-று.

பிச்சைக்கேயன்றி நீரைக்குறித்து ஊர்க்குப் போகவேண்டாமையின் ஏரியாதியினருந்துதல் நன்றென்றார். ஏரியாதி யெனவே நதி மடு வாவி சுனை முதலியவுங் கொள்க. 'இலந்தோறும் பிச்சைகை யிடையில்' என்றதற்கு உதாரணம்: திருமந்திரம். "பரந்துல கேழும் படைத்த பிரானை, யிரந்துணி யென்பர்களெற்றுக் கிரக்கு, நிரந்தரமாக நினையு மடியா, ரிரந்துண்டு தன்னடி யெட்டச்செய்தானே." எ-ம். "பிறப்பறியார் பலபிச்சை செய்மாந்தர், சிறப்பொடு வேண்டிய செல்வம் பெறுவர், மறப்பிலராகிய மாதவஞ் செய்வர், பிறப்பினை நீக்கும் பெருமை பெற்றாரே." எ-ம். "அச்சினுணின்ற பொருடன்னை யுள்ளுவோ, ருச்சியம் போதாக வுள்ளமாக் கோயிற்குப், பிச்சை பிடித்துண்டு பேத மறநினைந், திச்சைவிட் டேகாந்த மேறி யிருப்பரே." எ-ம். வரும், மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (எஎ)

ஞானசா தகன்மற் றுதயமா தியினு
ணயக்கொளு மயக்கமா தலினு
மீனமார் விந்து மிகுமெனு வகன்றோ
ரிகழ்ந்துகை விடுத்தவா தலினும்

தானிரந் தொருபோழ் தருந்திடு முணவுஞ்
சமமலாற் குழினு மிகினு
மூனதா ருடற்க ணோயுறு மற்றைக்
குறக்கமு மிகுந்திடு மன்றே.

எ-து. ஞானசாதகம் பண்ணுகின்றவன் உச்சிக்காலத் தொழிந்து மற்றை யுதயகால முதலிய காலங்களின் அன்னாதிகளைப் புசிக்கலாகாது, தேகமயக்கம் வருதலினாலும், இருவினையுடைய சுக்கிலவர்த்தனையா மென்று துறந்தோரால் இகழ்ந்து விடப்பட்டனவாகலாலும், தான் பிச்சை யேற்று ஒருபோது புசிக்கின்ற புசிப்பும் எந்நாளும் ஒரு சமமாகப் புசியாமல் குறைந்ததாயினும் மிகுந்ததாயினும் ஊன் பொருந்திய உடம்பின்கண் வியாதி வந்து அடையும், அன்றைக்கு நித்திரையும் மிகுந்துவரும், எ-று.

மயக்கம் வருதலினால் தேகம் ஆசனத்தின்கட் செவ்வேயிராது. விந்து மிகுதலினால் மனத்தின்கட் காமமிகுந்து அம்மனம் அசைவற நில்லாது. வியாதி வருதலினால் சமாதி கூடத் தொடங்கவே கூடாது. உறக்க மிகுதலினால் கேவலம் வந்து அடையுமாகலின் இதனுட் கூறிய முறையே செய்யவேண்டுமென்ப தறிக. உதயமாதியவென்றதனால் சாயங்காலம் இராக்காலம் விடியற்கால முதலியவுங் கொள்க. (எஅ)

மிகுத்திடு முனமிற் படுதழ லவிப்பான்
விடுபவன் கலங்கனீர் தெளிநீர்
பகுத்திடா னதுபோற் காடிசோறேனும்
பசித்தவன் புசித்திட றகுமா

னகத்தவர்மனேதோ றுழன்றெனக் கடிசி
னல்கிடென் றெருருவன்வேட்டுணலா
னகத்துறுபசியும் போக்கிமற் றதுகொ
டநிகமென் பயனடை வாரே.

எ-து. வீட்டின்கட்பட்ட அக்கினி மிகுந்து பற்றி எரியு முன்னர் அவிப்பவன், அதனை அவித்தலைப் பார்க்குதலே யன்றிக் கலங்கனீ ரென்றும், தெளிந்த நீரென்றும், நீரி னைப் பகுத்துப் பாரான். அதுபோல் உதராக்கினி மிகுவ தற்கு முன்னர் இதனை அவித்தற்கு நீரொன்று கருதி நாச் சுவை விரும்பி நன்று தீதென்று பகுக்காது காடிசோறு யினும் நல்ல சோறுயினும் பசியையுடைய தவத்தோன் புசிக்குதல் முறைமையாம். தவத்தோர் சிரிக்க வீடுதோ றுந் திரிந்து எனக்குச் சோறு கொடுமி னென்று கேட்டு ஒருவன் நாச்சுவை விரும்பி வாங்கி உண்டலினுல் அவ்வ யிற்றில் உறுபசியைப் போக்குதலும் அன்றி அங்ஙனம் உண்டது கொண்டு அதிகமாக வேறே யாதுபயனைப் பெறு வாரோ, எ-று.

பிச்சைவாங்கி உண்டலினுலும், வேட்டுண்டலினுலும், பசிபோதலே யன்றி வேறுபயன் இன்மையால் 'அதிக மென்பயனடைவாரோ' வென்முர். தவத்தோர்க்கு நாச் சுவைவேட்டு ஒருவரைப் பின்சென்று வாங்கி யுணலாகா தென்பது கண்டுகொள்க. 'காடிசோறேனும் பசித்தவன் புசித்திடமகும்' என்றதற்கும், ககத்தவர்மனேதோ றுழன் று' என்றதற்கும், உதாரணம்: கூர்மபுராணம். "இவ் வகை யைய மேற்றுகன் குண்போன் காடிசோ றெவற் றினை யேனுஞ், செவ்விதி னளித்த தருந்திடல் வேண்டு மனைதொறுஞ் சென்றுசென் றுற்று, வெவ்வழல் போல

வெகுண்டுமேற் றென்றை விழைந்து நீ யளித்தி யென்
றருந்த, லவ்விய மவித்த மனத்திஞேர்க் காகா வென்று
நான் மறையறைந் திடுமால்.'' எனவரும். மற்றும் வரு
வனவற்றுற் காண்க. (௭௯)

எரிந்தெழு பசிநோய் தணிக்கவோர் மருந்தெ
ன்றேற்றுண் டொருவனுச் சுவைவேட்
டருந்திடு மளவும் வருந்தியப் பிண்ட
மளித்தவர் தம்மைநோ வதுவென்
னிருந்துள கிருக வாழ்க்கையும் வினைவந் [illegible]
தெய்திய துறவுமல் லதுவீண்
டிரிந்துடல் வளர்த்தி யெனத்தனை விடுத்த
தெய்வத்தை நோவாது மறந்தே.

எ - து. வயிற்றின்கண் எரிந்து எழுகின்ற பசிவியாதி
யை மாற்றுதற்கு ஈதோர் மருந்தென்று ஏதாயினும் வந்
த பிச்சையை வாங்கி உண்ணுது ஒருவன் நாச்சுவையை
விரும்பிக் காடி கூழ் முதலிய பிச்சைவந்தவிடத்து அத
னைப் புசிக்குமளவும் உள்ளம் வருந்தி அந்தப்பிச்சை கொ
டுத்தோரை நோவது என்னையோ தான் முன்னிருந்
துள்ள இல்வாழ்க்கையு மல்லாது அதனைவிட்டுப் பின்னர்
வந்து அடைந்த துறவுமல்லாது பதிதனுய் வீணேதிரிந்து
உடம்பை வளர்ப்பாயென்று தன்னைவிட்ட ஊழ்வினையை
நோதல் மறந்து, எ-று.

ஒருவரைப் பின்சென்று வேட்டுண்ணுது பிச்சையேற்
றுண்ணினும் காடி கூழ் முதலிய பிச்சைகளை அருந்தும்
போது உள்ளத்தில் வெறுப்புவைத்து அருந்தலும் தவத்
தினர்க்குக் குற்றமென்பது காண்க. (௮௦)

எய்தவ னுறமற் றேவையென் னேவ
தெனவுல குரைத்தலி னொருதாஞ்
செய்துள வினைக்குத் தக்கபேறிறைவன்
சேர்க்குத றனைமறந் தென்னோ
வுய்தவ மறியாக் கைதவரைய
முதவிடார் தமையுத வினரை
வைதல்வாழ்த் திடுதல் செய்துமற் றொருசாண்
வயிறுநா டொறும்வளர்ப் பதுவே.

எ-து. எய்தவன் இருக்க அம்பை நோவது என்னையெ ன்று உலகத்தார் வழக்கமாக எடுத்துச் சொல்லுதலின் ஒப்பற்ற தாம் செய்துள்ள நல்வினை தீவினைகளுக்குத் தக்க சுகதுக்கங்களைக் கடவுள் கூட்டுகிற முறைமையினை மறந்து என்னையோ வீட்டினை அடைந்து பிழைக்கும் தவத்தினைப்பண்ண அறியாதவஞ்சகர் பிச்சை கொடாதவரையும் அது கொடுத்தவரையும் வைதல் செய்தும் வாழ்த்துதல் செய்தும் தமது ஒருசாண்வயிறு நாடோறும் வளர்ப்பது, எ-று.

சிவச்செயலைமறந்து சீவச்செயலை நாடினராகலின் உய்தவமறியாக் கைதவரென்றும், அங்ஙனம் நாடிப்பிச்சையுதவிடாரையும் உதவினோரையும் வைதலும் வாழ்த்துதலும் தவத்தோர்க்கு இழிவாகலின் 'சாண்வயிறு நாடோறும் வளர்ப்பதுவே' என்றும் கூறினர். (அக)

தன்னரு குறுசேய் சிரத்தொரங் குலியாற்
றுன்புடைத் தொருவன்மீ தொருவன்
சொன்னமாத் திரத்தி னவனை யச்சேயுந்
துணிவுகொ டெழுந்தறை குதல்போன்

முன்னவன் விளையாட் டாயவைந் தொழிற்கு
முன்னிலையாயசீ வரைப்பார்த்
தின்னல்செய் சாப மிட்டுமா தவரு
மென்கொலோ தவமிழப் பதுவே.

எ-து. ஒருவன் தனது அருகேயிருக்கின்ற சிறுபிள்ளை யினது சிரத்தில் தான் ஒருவிரலால் தெறித்துப் பிறனொருவனைக்காட்டி அவன்மீதே சொன்னமாத்திரத்தில் அதனை அறியாமையினால் மெய்யென்று கருதிக்கொண்டு அவனை அந்தச் சிறுபிள்ளையும் எழுந்திருந்து அறைகுதல் போல், கடவுளது திருவிளையாட்டாகிய பஞ்ச கிருத்தியத்தில் சீவர்கள் முன்னிலையாகத் தாஞ்செய்த தீவினைகளுக்கு ஈடாகத் துன்பஞ் செய்தலை மறந்து சீவர்கள் தஞ்செயலாகச் செய்தாரென்று கருதி அவரைநோக்கித் துன்பஞ்செய்யாநின்ற சாபமிட்டு மாதவத்தினையுடைய முனிவோரும் என்ன அறியாமையோ தாம் அருமையாகச் செய்த தவங்களை இழந்து போவது, எ-று.

மாதவருமென்ற சிறப்பும்மையால் சீவச்செயலை நோக்காது சிவச்செயலை நோக்குதல் யாவர்க்கும் அரிதென்பதும், சிவச்செயலை நோக்குவார்க்கு இம்மையில் தவமிழவாமையின் மறுமையிற் பிறவித்துன்பம் இன்றென்பதும், காண்க. சாபமிட்டு மாதவரு மென்கொலோ தவமிழப்பது என்றதற்கு உதாரணம்: அஞ்ஞவதைப்பரணி. "கோப மிக்கபோ தேவ ராறுவார் குறுகுவோர் தமைக் கொடிய நோய்புகுஞ், சாபமிட்டுமா தவர்களாயினோர் தலைமை மிக்கதந் தவமிழப்பரோ." எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (அ௨)

பெண்ணைவிட் டகலா வொருவிடன் றன்னைப்
பிறர்வழக்கினிற்கொடு போகக்
கண்ணைவிட் டகலா தவள்வரல் போலுங்
கண்டுகொண் டேகியாங் கஃதெவ்
வண்ணமா யினுஞ்சீக்கிரத்தினின் முடித்தவ்
வனிதைபாஃ மறிதரன் மானப்
பண்ணிய சமாதி விடுத்தறி ஞருந்தம்
பசிதணித் ததையுறும் பரிசே.

எ-து. அழகினால் மிகுந்துள்ள ஒரு பெண்ணைக் கணப்போதாயினும் விட்டு நீங்காத ஒரு காமியை அவனுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டிய பிறர் வந்து வழக்கினிடை அழைத்துக்கொண்டு செல்ல, அவன் தனது கண்ணை விட்டு நீங்காது அந்தப் பெண் வருதல்போலும் பார்த்துக்கொண்டு சென்று அவ்விடத்து அந்த வழக்கினை எப்படியாயினும் சீக்கிரத்தில் தீர்த்துக்கொண்டு அந்தப் பெண்ணினிடத்தில் மீண்டும் வந்து கூடி யிருத்தல்போல் அறிஞரும் கணமாயினும் இடைவிடாது தாம் பண்ணிய ஞானசமாதியை விட்டு நீங்கிக் காடி கூழேதாயினும் சீக்கிரத்தில் வாங்கிப் புசித்துத் தமது பசியை மாற்றிக்கொண்டு மீண்டும் வந்து அந்த ஞானசமாதியைக் கூடு முறைமை, எ-று.

அறிஞர் மிகவும் விரும்பி ஒரு கணமாயினும் விட்டு நீங்காது ஞானசமாதியைக் கூடியிருத்தலின் 'பெண்ணை விட்டகலா வொருவிடன்' என்றும், பசியினாற் பிச்சையைக்குறித்துப் பிராரத்த வசத்தனாய்ச் செல்லுகின்றபோது மனத்தின்கண் அங்கிஷ்டை நீங்காது செல்லுதலின் 'கண்

ணைவிட்டகலாதவள் வரல்போலுங் கண்டுகொண் டேகி' என்றும், நாச்சுவை விரும்பாது காடி கூழேதாயினும் வந்ததைச் சீக்கிரத்தில் வாங்கி உண்டு பசியைமாற்றி மீண்டும் வந்து சமாதியைக் கூடி யிருத்தலின் 'ஆங்கஃ தெவ்வண்ணமாயினுஞ் சீக்கிரத்தினின் முடித்தவ் வனி தைபான்மறிதரன் மான' என்றும், உவமை கூறினர். ()

நடந்துறங் கொருவன் றனைமல ரமளி
நண்ணுமா புரியின்மற் றவனுங்
கிடந்துறங் குவதைக் குறித்துமுன் னுறக்கம்
விழித்தவா கிளக்குதல் போலுந்
தொடர்ந்தொரு கணமு மிடைவிடா ஞான
நிட்டரைத் தூயதஞ் சமாதி
யடைந்தனர் விடுத்தா ரென்பரே காந்த
மவர்க்கனு கூலமா தலினே.

எ—து. நடந்து செல்போது நித்திரைபண்ணும் ஒரு வனைப் புட்பசயனத்திலே இருக்கும்படி செய்யில் மற்ற வனும் பின்பு படுத்துக்கொண்டு நித்திரைபண்ணுவதைப் பார்த்து முன்பு நடந்தபோது பண்ணிய நித்திரையை விழித்துச் சென்றவாருகச் சொல்லுதல்போலும் மனத் தால் தொடர்ந்து பற்றி ஒரு கணமாயினும் இடைவிடாத ஞானநிஷ்டாபரரை நின்மலமாகிய தமது சமாதியை அடைந்தனரென்றும், விடுத்தனரென்றும் சொல்லுவர் ஏகாந்தம் அவர்களுக்கு அனுகூலமாகலின், எ—று.

நடந் துறங்குவோனுக்கு மலரமளி அவ்வுறக்கத்தில் அனு கூலமாவதுபோல் நிற்றல் நடத்தல் ஓடல் முதலிய கால

த்தும் இடைவிடாத ஞானநிஷ்டருக்கு இருந்து நிஷ்டை கூடல் அனுகூல மென்பதும், நடந்துறங்குவோனுக்கு இடையிலே ஓரோர் நினைவு தோன்றுதல் போல் நிற்றல் நடத்தல் முதலியகாலத்தும் ஞானநிஷ்டை விடாதோர்க்கு இடை யிடையே ஓரசைவு மனத்தின்கண் தோன்று மென்பதும், காண்க. 'தொடர்ந்தொரு கணமு மிடைவிடா ஞானநிட்டர்' என்றதற்கு உதாரணம் : திருமந்திரம். "நிற்றலிருத்தல் கிடத்தனடையோடல், பெற்றவக் காலும் திருவருள் பெறாமற், சற்றியன் ஞானந் தந்தானந்தத்தங்கவே, யுற்ற பிறப்பற்றொளிர் ஞான நிட்டையே." எ-ம். மெய்ஞ்ஞான விளக்கம். "உறங்கிடிற் பிணமேயென்ன வுணர்வுமாய்தலினுற் றுன்டம், பிறங்கு மக்கனவாற் றோன்றும் பிருவான் மிகவுந்துன்ப, மறங்கண் மற் றேர்ச்சி முன்று மனைத்துமாய்ந் திருளோடூடு, முறங்கலிற் கொடிய துன்ப மோர்ந்திடி னில்லையன்றே." எ-ம். வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௮௪)

நித்திரை தடைமீ றிடிற்கைகால் போர்த்து
 நிசியிடைப் பூவணை துயில்வா
ரொத்துறு விடையிற் கிடையுமப் பயிக்க
 வூனுமெங் ஙனமித மென்னி
லித்தரை யோர்நித் திரைமிகிற் பாயு
 மொழிகொடும் பசிமிகிற் கறியுஞ்
சித்தமே வேண்டா வென்றசொல் லன்றோ
 தெரியுமோ வவர்க்கவை மிகலான்.

எ-து. ஞானசமாதியி லிருக்கு மிடத்து நித்திரை வந்து அடுக்கும்போது அதனை விவேகத்தால் தடுக்குமிடத்து

நில்லாது தடைமீறி வருமாயின் இராக்காலத்திலே கையும் காலும் ஆகிய போர்வையைப் போர்த்துக்கொண்டு பூமியாகிய பஞ்சணையில் நித்திரை பண்ணுவார்கள். ஒவ்வாத பூமிக்கண்ணே சயனமும் அந்தப் பிச்சையூணும் அவருக்கு எப்படி இதமா யிருக்குமென்னில் இவ்வுலகத்தார் நித்திரை மிகுந்தாற் பாயும்வேண்டா வென்றும், எரியாநின்ற கொடிய பசி மிகுந்தால் கறியும் வேண்டா வென்றும், சொன்ன சொல் உண்மையே யல்லவோ அவர்களுக்கு அந்த நித்திரையும் பசியுமிகுதலால் இதமன்றென்று தெரியுமோ தெரியாது, எ-று.

மிகுந்த நித்திரை வந்த விடத்து நித்திரை பண்ணவேண்டு மென்பதும், மிகுந்த பசிவந்த விடத்துப் புசிக்கவேண்டு மென்பதும், பகற்காலம் நித்திரை பண்ணலாகா தென்பதும் காண்க. (அ௫)

தென்பர வையினுட் கழிவட பரவை
சேர்நுகத் தொளையினிற் செலல்போ
லொன்பதிற் றென்ப தோடெழு விலக்க
முளவியோ னியும்பிழைத் தேறிப்
பின்பிறப் பிதுபெற் றதனினும் பாதி
பிறப்புறு நாளதாக் குநரி
னின்பமீ தெனமிக் குறங்கலர் பிறவிக்
கறவெரீஇ யுளந்துளங் கிடுவோர்.

எ-து. யுகாந்த காலம் வந்து ஏழ்கடலும் ஒன்றாகித் தென்கடலுட் கிடக்கின்றகழி வடகடலுட் கிடக்கின்ற நுகத்தொளையின் வழியே தெய்வகதியாகச் செல்வது

போல் எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் பேதமாயுள்ள கருப்பங்கடோறும் அளவிறந்த காலம் பிறந்து பிறந்து சுழன்று அவை யெல்லாம் தப்பிக்கடந்து பின்பு இந்த மானுடப் பிறவியை அரிதாகப்பெற்று இப்பிறப்பு அடைந்த நாள்களுள்ளும் பாதிநாள் பிறப்படையாத நாளாக நித்திரை பண்ணிப் போக்குவார்போல் இந்த நித்திரையை இன்பமென்று கருதி மிகுந்த நித்திரைபண்ணுர்கள் பிறவித்துன்பத்திற்கு மிகவும் பயந்து உள்ள நடுக்குறுவோர், எ-று.

பெறுதற்கரிய மானுடப் பிறவி பெற்றும் ஞானசமாதி கூடுதல் மிகவுந் துர்லபமாகலின் இப்பிறப்பு அடைந்த நாள்களைச் சமாதி கூடிக் கழித்தலே யன்றி வீணுள்களாகக் கழிக்கலாகாதென்பது காண்க. (அசு)

அறவுநித் திரையைத் துறந்திடி னுடற்க
ணடைதரும் பிணிகண்மற் றதனுற்
குறைதலு மிகலு மின்றியோர் சமமாக்
கொண்டுகண் டுயின்றுபின் விழிக்கி
லுறுசுகா தனத்தி லெழுதுசித் திரமொத்
துறைகுவ ரிறைதலை கழுத்தான்
செறியுடல் வாங்கா தோங்கநே ரவர்பாற்
சேருமோ காமநோய் சிறிதும்.

எ-து. மிகவும் நித்திரையைத் துறந்தால் தேகத்தின்கண் வியாதிகள் வந்து பொருந்தும், அதனுற் குறைதலுமின்றி மிகுதலுமின்றி ஒரு சமமாகக்கொண்டு நித்திரை பண்ணிப் பின்னர் விழிக்கு மிடத்துப் பொருந்திய சுகாதனத்திலே இறையளவாயினும் தலையும், கழுத்தும்,

ஊன்செறிந்த வுடலும், வளையாது நேரோ ஓங்க எழுதிய சித்திரம்போல இருப்பார், அவரிடத்து வந்தடையுமோ காமவியாதி சிறிதாயினும், எ-று.

'சுகாதனம்' என்றது தமக்குக் கைவந்த பத்மாதன முதலிய ஆதனங்களை. இதனுட்கூறிய இலக்கணத்தோடும் ஆதனங்கட்டிச் சமாதியில் இருப்போர்க்குக் காமம் வந்தடையாதென்பது காண்க. 'குறைதலு மிகலுமின்றியோர் சமமாக்கொண்டு கண்டு யின்று' என்றதற்கு உதாரணம்: பரமார்த்ததரிசனம். "எண்டிகழு மியோகத்தை யிப்பரிசி னெப்பொழுதுங், கொண்டு பயில்வார் கடைக்காலென்னையே கூடுவரா, லுண்டியினின் மிகுவாருன்டுறப்பார் மிக்குறங்குவார், கண்டு யிலையறத் துறப்பா ரவர்க்கிதுகை வாராதால்." எ-ம். தத்துவராயர் அமிர்தசாரம். "செவ்வே யுடலுஞ் சிரமுங் கழுத்துமுற, வெவ்வா தனத்திலிருந்த வர்க்கும் - கைவந்தால், வாத முதலேய் நலியாமதியுடையோ, ராதன மெனப்படுவது." எ-ம். வரும், மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க. (அள)

உறக்கமும் பசியு மிகுந்திடிற் காம
முற்றிடா தற்றபோழ்துள்ள
மிறக்கு மொன்சமாதி யடைதலினடையா
விடையிலு மடுபவத் துயரை
மறக்கலா மையினு லச்சமும் வீட்டை
மதித்தலா லிச்சையு முடலை
வெறுக்குநிக் கிரகத் தாற்களிப் பறலு
மேவலான் மேவிடா ததுவே.

எ-து. நித்திரை மிகுந்தகாலத்தும் பசி மிகுந்தகாலத்தும் காமம் வந்து பொருந்தாது. அந்த நித்திரை பசி இல்லாதகாலத்தும் ஒள்ளிய ஞானசமாதி கூடுதலின் உள்ள மிறந்து போயாகலின் அஃது அடையாது. அந்த நித்திரை பசி சமாதிகளுக்கு இடை யிடையே காமந் தோன்றுதோ வெனின் அவ்விடையிலும் வருந்தா நின்ற பிறவித் துன்பத்தை மறவாமையால் பயமும், வீட்டின்பத்தை என்றைக்கு அடைவோமோ வென்று அதனைக் கருதுதலால் ஆசையும், அன்னபானாதிகளை ஒறுத்தல் முதலியவற்றால் உடலை வெறுக்கு நிக்கிரகத்தாலும் மனச்செருக்கின்றி யிருத்தலும் பொருந்துதலாற் காமநோய் பொருந்தாது, எ-று.

நித்திரை மிகுந்த விடத்தும், சமாதி கூடுமிடத்தும், மனம் இறத்தலினாலும், பசி மிகுந்த விடத்தும் உடலை நிக்கிரகிக்குமிடத்தும் மனக்களிப்பு அறுதலினாலும், பிறவித்துன்பத்தை நினைக்கு மிடத்தும், வீட்டின்பத்தை நினைக்குமிடத்தும் பயமும், ஆசையும், தோன்றலாலும் - காமமேவுதற்கு இடமின்மையால் 'மேவிடாததுவே' என்றார். இவை இரண்டு பாட்டாலும் காமம் அடையா திருத்தற்கு உபாயங் கூறினார். 'அடுபவத்துயரை மறக்கலாமை யினான்' என்றதற்கு உதாரணம்: காசிகாண்டம். "கருவிடை யழுந்துந் துன்பமு நிலத்தின் கண்ணுறிற் கொடிய வெந்நோய..ன், மருவுவெந் துயரு நரைதிரையெய்தி வருந்திடுந் துன்பமுங் கூற்று, லுருவினை யொருவுந் துன்பமு மீட்டுங் கருக்குழி யொன்றுறு துயரும், வெருவர வெண்ணியின்பவீ டதனின் மேவுநன் குணர்தலே வேண்டும்." எ-ம், சிவதருமோத்தரம். "பொற்கடத்தின் மலம்பொருந்திற் புல்லியரும் பொருணசையா, லக்கடத்தைப் பற்

றியிடாரங்கையினு லவனிதனின், மக்கடம துடலினைத் தாமலடாண்ட மெனவறிந்து, மெக்கணக்கா லிகழாதே யருவருப்பற் றிருக்கின்றார்." எ-ம். வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (அஅ)

எங்குள புனன்மற் றிதுகழீஇ யிடுதற்
றென்றுகா லிடைப்படு மசுத்தக்
கங்குடல் குலையு மொருமகன் மலம்புக்
காடவுநாடுமே யதுபோற்
பொங்குபுன் மலவூன் பொதியிதென் றொழிப்ப
லெனவரு வருத்துடல் பொறுக்குந்
துங்கமா தவற்கு மெய்ங்ஙன மடவார்த்
தோயவு நேயமுட் டோன்றும்.

எ-து. எவ்விடத்தில் உள்ளது நீர் இதனைக் கழுவுதற் கென்று காலினிடத்துப்பட்ட அசுத்தத்திற்கு அவ்வசுத் தம்பட்ட அவ்விடத்திலே தானே மனம்பொருது உடல் நடுக்குறும், ஒரு சுத்த புருஷனானவன் மலங்களே நிறைந் துள்ள தடாகம் புகுந்து மூழ்கவும் நினைப்பனே, அவன் போல் உள்ளே நிறைந்த புல்லிய மலங்கள் புறத்திலே நவத் துவாரங்களிலும் கசிந்தொழுகாநின்ற மாமிசச் சுமையாகிய இதனை என்றைக்கு நீக்குவேனென்று உள்ள த்தில் அருவருப்புடனே உடலைத் தாங்காநின்ற உயர்ச்சி பொருந்திய மாதவத்தினை யுடையவனுக்கும் எப்படி மட வாரைக் கூடவும் அன்பு மனத்தின்கண் தோன்றும்,எ-று.

காலிற்படும் அசுத்தத்திற்கு உடல் குலைந்து நீர்தேடும் ஒருமகன் மலதடாகத்தில் மூழ்க நினையாமைபோல் உட லை மலப்பொதி யென்று அறிந்து இதனை என்றைக்கு நீக்

கிக்கொள்வே னென்று மனத்தில் அருவருப்புற்று இதனை நீக்குதற்கு ஏதுவாகிய வீட்டினைக் கருது மாதவன் அசுத்தமீ தசுத்தமாய் வருமாதர் கூட்டுறவினை நினையா னென்பது காண்க. (அக)

அருந்தவம் புரிவோ ரெதிருரு வசிதா
ஞதிய மாதர்வந் துள்ளம்
வருந்திநின் றியாது புரியினு நோக்கார்
மற்றிவ ணுற்றமா தரையும்
பொருந்துமோர் வெளின்மீதேறவிட் டௌநாய்
போனனி நோக்குமென் போல்வா
ரிருந்துள விடத்தாங் கவர்வரின் விழியோ
டென்படுமோபதைத் திதயம்.

எ - து. அரியதவத்தினைப் பண்ணுகின்ற பெரியோர் முன்னர் ஊர்வசி முதலிய அரம்பை மாதர் வந்து எங்களுபசாரப் பணிவிடைகளைக் கைக்கொண்டருளித் தேவரீர் எங்கண்மீது காருணியம் வைக்கவேண்டு மென்று கூறி உள்ளம் வருந்தி நின்று யாது செய்தாராயினும் அவ்வுபசாரப் பணிவிடைகளைக் குறித்தாயினும் அவரைப் பாரார்; அவர் நீங்கலாகிய இந்நிலத்துள்ள மாதரையும் பொருந்தாநின்ற ஓரணிலே மரத்தின்மீதே ஏறவிட்டு ள்ள நாய் அதனைப் பார்த்தலினாலே தனக்குப்பயன் இன்றாயிருந்தும் பார்த்தல்போல, அவரைப் பார்த்தலினாலே தமக்குப் பயனின்று யிருந்தும் மிகவும் பாராநின்ற என் போல்வார் இருந்த விடத்தில் அந்த அரம்பைமாதர் வந்தாராயின் கண்ணுடனே மனமும் பதைபதைத்து என்ன பாடு படுமோ யாம் அறியேம், எ-று.

'வெளின்மீதேற விட்டுள நாய்போனனி நோக்கும்' என்ருர் அணிலேற விட்ட நாய்போ லேன்பார்க்கின்ருய் என்பது ஓருலகவழக்கச் சொல்லாகலின். விழிபதைத்தல் - காமவிருப்பினுலே பிறழ்ந்து நோக்குதல். (கூ0)

பெற்றதாய் முதலோர்ப் புரையமா தரையெண்
பெருந்துற வடைந்துளோன் றவழுஞ்
சிற்றெரு மினைத்தன் மனையெனவிளேதத்
திறத்துரைப் பினுமுனங்கிரகத்
துற்றநா டனது மகடனை யவண
முரைத்திடாமையிற்பழு தென்ருற்
பொற்றொடி யவர்தோ டூவவும் விழைதல்
புரியினென் ஞங்கொலவ்வறமே.

எ-து. தன்னைப்பெற்ற தாய் முதலாரேனைப்போல மாதர்களை யெல்லாம் கருதாநின்ற பெரிய துறவினை அடைந்தவன் தவழ்கின்ற சிறியவொரு பெண்ணினைத் தனது மனைவியென்று விளேத முறைமையாற் சொல்லினும் முன்னம் இல்வாழ்க்கையி லிருந்த காலத்துத் தனது மகளை அங்ஙனம் சொல்லாமையினுல், அங்ஙனம் சொல்லுவதும் குற்றமா மென்ருல், பொன்னுலாகிய தொடியினை யுடையாரது தோளினை அணையவும் மனத்தின்கண் விரும்புதல் செய்யின் அத்துறவறத்தினை எதனேடு சேர்த்தலாகும், எ-று.

துறவறத்திற்கு மகளிரை விழைதல் மிகவு மாகாமையால், அத்துறவறம் போயதாய் வைத்தும் அதனைப் பிரமசரியம் இல்வாழ்க்கை வானப்பிரத்த மென்னும் இவைக

ளோடும் சேர்த்த லாகாமையால் 'என்றுங்கொ லவ்வாற மே' என்றார். (கக)

சிறந்தகற் புடைய மாதரும் பரத்தை
யருமலாத் தெரிவையர் புவிமேற்
பிறந்தநாட் பிறந்தான் போலுநெஞ் சகத்தைப்
பிரிநடை யுரியனு மொருவ
னிறந்ததன் னிச்சை யெவணமவ் வண்ண
மிகத்திலுஞ் செயப்படா துடலைத்
துறந்தகா லையினு நரகில்வீழ்த் தியம
தூதுவர் வருத்தலி னன்றே.

எ-து. மகளிர் இலக்கணமெல்லாம் சிறந்துள்ள கற்புடைய மாதரும் வேசை மாதரும் அல்லாத வியபிசார மாதர் புவியின் கண்ணே பிறந்த நாளிலே பிறந்தவன் போலும் நெஞ்சகத்திலே வஞ்சகத்தை வைத்துக்கொண்டு தவத்தோர் நடைபோல் வாக்குக் காயங்களில் நெஞ்சகத்தைப் பிரிந்து பிறர்க்குக் காட்டு நடைக்கு உரியனாகிய ஒருவன் தனது மிகுந்த ஆசை யெப்படியோ அப்படி இம்மையிலும் செய்யக்கூடாத படியினாலும், உடம்பின்னை நீங்கிய மறுமைக் காலத்திலும், யமதூதுவர் நரகத்தில் வீழ்த்தி வருத்தலினாலும், எ-று.

கற்புடைய மகளிருக்கு இம்மை மறுமைகளிலும் இன்பம். பரத்தையருக்கு இம்மையில் இன்பம். வியபிசார மாதருக்கு இம்மை மறுமைகளிலுந் துன்பம். அவர்போலச் சுத்த தவத்தினர்க்கு நிராசை முதலியவற்றால் இம்மையிலும் தபோபலத்தால் மறுமையிலும் இன்பமென்

பதும், இல்வாழ்வானுக்கு இம்மையில் இன்பமென்பதும் கூடாவொழுக்கம் உடையோனுக்கு இம்மை மறுமைகளி லும் துன்பமென்பதும், காண்க. வியபிசார மாதர் தன் மைபோல் நெஞ்சகத்தைப் பிரிந்தடையுடையோன் தன் மையு மிருத்தலிற் 'பரத்தை யருமலாத தெரிவையர் புவி மேற் பிறந்த நாட்பிறந்தான்போலும்' என்றார். எங்குள புனன்மற்றென்பது முதல் இந்நான்கு பாட்டாலும் தவத் தோர்கள் மனம் விழிமெய்களினுல் மகளிரை நினைக்க லாகாதென்றும், பார்க்கலாகாதென்றும், கூடலாகாதெ ன்றும், கூறியவாறு காண்க. (கஉ)

மைப்படு விழியா ரின்பமோர் முள்ளி
மலரின்வாய்த் தேனெயொப் பெனக்கண்
டொப்பில் பேரின்பம் வேண்டினேன்வேண்டி
யுலகர்வே றெவைகொடுத் திடினுந்
துய்ப்ப மற்றுடுப்ப விரண்டுமே யன்றித்
தொடுவனோ பிறிதிவற் றினுக்கூர்
குப்பைசா ரிடம்புக்கிடுதலி னவற்றைக்
குறித்தொரோ ரிடம்புகா மையினே.

எ-து. மைபொருந்திய கண்ணிணையுடைய மாதரால் வரும் இன்பம் ஒரு முள்ளி மலரின்கணுள்ள தேனுக்குச் சமானமென்று கண்டு துறந்து ஒப்பற்ற பேரின்பத்தை அடைய விரும்பினேன் உலகத்தார் தன்னை வேண்டிக் கொண்டு வேறே எவற்றினைக் கொடுத்தா ராயினும் உண் பனவும் உடுப்பனவுமாகிய இரண்டுமே யன்றிப் பிறிதொ ன்றனையும் கையினுலும் தீண்டுவனோ ஆனல் இவை யிர ண்டையும் வாங்கலாமோ வென்னில் இவற்றினைக் குறி

த்து ஊரினிடத்தும், குப்பைசாரிடத்தும், செல்லுகை யால் இவை வாங்கிக் கொள்ளலாகும் மற்றையவற்றினைக் குறித்து ஓரிடத்திலே செல்லாமையால் அவற்றினை வா ங்கலாகாது, எ-று.

இல்வாழ்க்கை யின்பத்தை அற்பமெனத் துறந்து பே ரானந்தத்தை அடையத் தொடங்கினோன் தன்னைப் பிறர் வந்து பின்சென்று எவற்றினைக் கொடுப்பினும் உண்பன வும் உடுப்பனவு மன்றிப் பிறிதொன்றனையும் அங்கீகரிக்க லாகாதென்பது கண்டுகொள்க. 'மைப்படு விழியா ரின்ப, மோர் முள்ளிமலரின் வாய்த்தேனை யொப் பெனக்கண் டு'என்றதற்கு உதாரணம்: அனந்தபோதம்''கள்ளக்கோ லக் கருங்குழல் மாதர்பால், முள்ளித்தேனை முனிந்து யர் முத்தியாம், வெள்ளத்தேனை விரும்பும் விடாயினு, னொள்ளிற்போது மிராதுடனேகினான்.'' எனவரும். மற் றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கசு)

தனைநனி யிரந்து வருந்திமற் றொருவன்
சந்தன மாதிய பூசி
யினமலர் மாலை புனையினு முனியா
விழுத்துவை தடித்துதைத் துடலிற்
பினைமல மாதி பூசினு மன்னோன்
பிரியமப் பிரியமொன் றின்றி
வினைவழி முனைவ னைந்தொழில் புரியும்
வித்தையே நோக்கியுண் மகிழும்.

எ - து. பிறனொருவன் வந்து தன்னை மிகவும் வருந்தி வேண்டிக்கொண்டு சந்தனமுதலிய பூசி நாறுவாயுள்ள

மலர்களினாலும் இயற்றப்பட்ட மாலைகளைத் தரித்தாலுமயி னும் அவையன்றிக் கோபித்து இழுத்து வைது அடித்து உதைத்து உடம்பின் கண்ணே பின்னர் மல முதலியவற் றைப் பூசினாலுமயினும் அந்தத் தவத்திலோன், நன்று செய் தா னென்றும் தீதுசெய்தா னென்றும் கருதி, விருப்பும் வெறுப்பும் சிறிதாயினும் இல்லாமல் தனது நல்வினை தீவினைகளுக்கு ஈடாக அவன் அவள் அது முன்னிலையாகச் சுக துக்கங்களை ஊட்டுதற்கு இறைவன் செய்யும் பஞ்ச கிருத்திய மென்று அறிந்து அப் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய் யும் விதத்தையே பார்த்து உள்ளே மகிழ்ந்திருப்பான், எ-று.

'ஒருவன் சந்தனமாதிய பூசி யின மலர்மாலை புனையினு முனியா விழுத்துவை தடித்துதைத்துட லிற்பினைமல மாதி பூசினும்' என்றதற்கு உதாரணம்: "வையினும் வாழ்த் தினு மலர்கொ டேத்தினும், வெய்ய வாளிடை வீழ நூக்கினு, மெய்யினு மெறியினு மியாது செய்யினு, மை வொடு மகிழ்வில ஞானி சீலமே." எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க. (கூசு)

தந்தைதாய் பலமா தியகொடுத் திடவுந்
தக்கைபுண் செவியினுக் கிடவு
மைந்தவா வெனலுங் குதித்தெழுந் தோடி
வருதல்போ குதல்செயு மகவி
னைந்தொழில் புரியு மெந்தையுழ் வழியீந்
தருள்சுக மாதிய வருங்காற்
சிந்தையுள் விழைந்து முற்செலா ரழிந்து
பிற்செலார் மாசறத் தெளிந்தோர்.

எ-து. தந்தையுந் தாயும் முப்பழ முதலிய பழங்களைக் கொடுக்கவும், புண்பொருந்திய செவிக்குத் தக்கை யிடவும், மைந்த வாவென்று அழைத்தவுடனே குதித் தெழுந் தோடிவருதலும், குதித்தெழுந் தோடிப் போகுதலும், செய்யும் பிள்ளைபோல் பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் பண்ணுகின்ற எமது தந்தையாகிய இறைவன் ஊழ்வினைப்படியே கொடுத்தருளிய சுக துக்கங்கள் வருமிடத்துச் சுகமென்று மனத்தின்கண் விரும்பி முன் சென்று பற்றுர். துன்பமென்று மனத் திடழிந்து பின்சென் றிடையார். முக்குற்றங்களும் அற வேதாகமங்களைத் தெளிந்த பெரியோர், எ-று.

இவை யிரண்டுபாட்டானும் தவத்தினர் சீவர்கண் முன்னிலையாகச் சுக துக்கங்கள் வந்த விடத்து அச்சீவச்செயலாக நாடாது சிவச்செயலாக நாடி விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சமபாவனையோடு இருக்கவேண்டுமென்று கூறிய வாறு காண்க. (கரு)

இத்தரை யிடைப்பா ழாயவா லயமற்
றிருண்மிகு முடுக்கரா திகளிற்
சுத்தமெய்த் தவரொப் பொழுதடைந்துறினுந்
தோன்றுரு தச்சமங் கவர்பா
லத்தனில் வுடலைப் புழுக்குஞான் றழிப்பா ரி
ரிலையவ னெபினு மழிக்கின்
வைத்திவண் புரப்பா ரிலையெனுந் துணிவு
மனத்தினு ளிருத்தலி னன்றே.

எ-து. இந்தப் பூமியின்கண்ணே பாழ்ங்கோயில் இருண்மிகுந்த மலைக்கெவி முதலிய இடங்களிலே பரிசுத்த

மாகிய சத்திய நவத்தோர் எக்காலத்திலே சென்றிருந் தாராயினும் அவ்விடத்திலே பாம்பு முதலியவற்றால் துன் பம் வருமென்று அவரது மனத்தின்கண்ணே பயம் தோ ன்றாது. இறைவன் தான்படைத்த இவ்வுடலைக் காக்கு நாளில் அழிப்பார் ஒருவரும் இல்லை; படைத்துக் காக்கும் அவனே பின்னரும் அழிக்குமிடத்தில் இந்நிலத்தின்கண் வைத்துக் காப்பார் ஒருவரும் இல்லை; என்னும் நிச்சயம் அவரது மனத்தின்கண்ணே இருத்தலினால், எ-று.

இதனுள்ளே பாழ்ங்கோயில் முதலிய விடங்களிலே ஏகாந்தமா யிருக்கும்போது இராக்காலங்களிலும் சிவச் செயலை நாடிப் பயப்படா திருக்கவேண்டுமென்று கூறிய வாறு காண்க. (கூசு)

ஊனையோம் புதல்கை விடுத்துனை யுவப்பா
 ருணர்வொன் றுளுடை நம்பி
தானுனைத் தமையா னுடல்விழைந் திடினத்
 தத்துவ நிலையுங்கை தவறி
யீனமார் பிறப்புற் றிடுவனைத் தொழிற்கு
 மிறையதி காரியென் றெண்ணு
ஞானமொன் றனையே தொடருமோர் புருட
 னண்ணுவன் பரகதி திண்ணம்.

எ-து. ஊன் பொருந்திய உடம்பினைப் பாதுகாத்தல் கைவிட்டு உனது திருவடியை விரும்புவார் அதனை அறி வாலொன்று என்னை ஆளாகவுடைய சுந்தரப்பெருமா னுயை னர் ஓதினமையால் தான் உடலைப் பாதுகாத்தற்கு விரும் பிடின் அந்தப் பரத்துவ நிலைமையை அறியும் அறிவும்

தன்னைவிட்டு நீங்கித் தன்னுல் உடலைப் பாதுகாக்கக் கூடாமையால் அவ்வுடலும் நீங்கி மறுமைக்கண் இங்ஙவு பொருந்திய பிறப்பினையும் அடைவருதலின் பஞ்சகிருத்தியத்துக்கும் இறைவனே அதிகாரி யென்று அறிந்து இவ்வுடலை அவ்விறைவன் வசமாக ஒப்பித்து ஞானமொன்றனையுமே விடாது பற்றும் ஒரு புருஷன் பரகதியினை அடைவான் இது உண்மையாம், எ-று.

'ஊனையோம்புதல் கைவிடுத்துனை யுவப்பாருணர்வர்' என்றதற்கு உதாரணம், தேவாரம். "தேனைக் காவல் கொண்டு விண்ட கொன்றைச் செழுந்தாரய், வானைக் காவல்கொண்டு நின்று ரறியா நெறியானே, யானைக் காவிலரனே பரனே யண்ணுமலையானே, யூனைக்காவல் கைவிட்டுன்னை யுகப்பா ருணர்வாரோ." எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கள)

உள்ள துண்டாமற் றில்லதின் றெனவெண்
　　காடரோதிடுதலி னுறுமூழ்
தள்ளொணு மையினெவ் விதத்தினு நுழைந்து
　　தவம்புரி காலையூ னுயினை
விள்ளல்செய்திடினு ஞானசா தகனுண்
　　மேவுமவ் வாதனை யொடும்போய்த்
தெள்ளிய போகமுண்டு மீண் டடைவன்
　　சிவமதுற் பவமதொன் றிரண்டில்.

எ-து. உள்ளது ஒளிப்பினும் உண்டாம், இல்லது ஒரு காலத்தும் இல்லையென்று திருவெண்காட நாயனுர் ஓதுதலினுலே பொருந்தாநின்ற ஊழ்வினையை யாவராலும்

தள்ளக்கூடாமையால் தான் தவத்தினைப் பண்ணுங் காலத்தில் அந்த ஊழ்வினை எந்த விதத்தாலாயினும் வந்து பொருந்தித் தன்னுடம்பினையும் உயிரினையும் வேறுக்குதல் செய்தாலும் ஞானசாதகனானவன் தன்னுள்ளத்தின்கண் மேவிய அந்தச்சுத்த வாதனையுடனே ஊர்த்தலோகங்களிலே சென்றிருந்து சுத்த போகங்களை அனுபவித்துப் பின்னர் மீண்டும் பூமியின்கண் வந்து ஒருசனனம் இரண்டு சனனத்திலே பரிபூரண ஞானத்தைப் பெற்றுச் சிவத்தினை அடைவான், எ-று. (கூஅ)

அருந்தவ விலக்கிவ் வுடற்பரிப் பதுதா
    னச்சமா திகடருமூலர்
திருந்துநஞ் சிந்தை சிவன்கணே யாவர்
    வரினுமென் றமைமயிற் பேதிப்பான்
பொருந்தினும்வாளேனொதிர் முதிர்கொலைவெம்
    பூதமா தியவளைந் திடினு
மிருந்ததஞ் சமாதி நிலைகுலை யாதோ
    ரெண்ணிய வெண்ணியாங் கடைவர்

எ-து. அரிதாகிய தவத்தினுக்கு மாறுபாடு இவ்வுடம்பினைத் தாம் பாதுகாக்குதல், அதனால் பயம் ஆசை அபிமானம் முதலியன மனத்தின்கண் உண்டாமாதலின், தவத்தினுக்கு இடையூறு செய்தற்கு யாவர் வந்தாராயினும் நமது சிந்தை சிவனது திருவடியின் கண்ணே திருந்தா நிற்குமென்று திருமூலநாயனார் கூறினமையால், மனத்தினைப் பேதிக்கும் பொருட்டுத் தமது எதிரே தேவர்கள் வந்தாராயினும், முதிர்ந்த கொலையினைச் செய்கின்ற வெவ்விய பூதங்கண் முதலியவை வளைந்து கொண்டன

வாயினும், தாமிருந்த சமாதி நிலைமை வழுவாதிருந்தோர் தாம் எண்ணிய வீட்டின்பத்தினை எண்ணியவாறே அடைகுவார், எ-று.

இத்தனை யென்னும் பாட்டு முதல் இந்நான்கு பாட்டானும் தவத்தினோர்கள் தாம் உடம்பினைப் பாதுகாத்தல் கைவிட்டு இவ்வுடம்பினைப் படைத்த இறைவனே காத்தலும் அழித்தலும் செய்வான் அவனை யன்றிப் பிறரொருவராலும் காத்தல் அழித்தல் செய்யக் கூடாதென்று அறிந்து அவ்விறைவன் செயலை நாடிப் பயமாதிகளின்றி ஞான சமாதி கூடவேண்டுமென்று கூறியவாறு காண்க. 'அருந்தவ விலக்கிவ்வுடற் பரிப்பதுதான்' என்றதற்கு உதாரணம்: தேவாரம். "நன்கடம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன், றென்கடம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான், றன்கடனடி யேனையுந் தாங்குதல், லென் கடன்பணிசெய்து கிடப்பதே." எ-ம். 'திருந்துநஞ் சிந்தை சிவன்கணே யாவர் வரினும்' என்றதற்கு உதாரணம்: திருமந்திரம். "இருந்துவருந்தி யெழிற்றவஞ் செய்யும், பெருந்தன்மை யாளரைப் பேதிக்க வென்றே, யிருந்திந்திரனே யெவரோ வரினுந், திருந்துஞ் சிந்தை சிவனவன் பாலே." எ-ம். 'சமாதிநிலை குலையாதோர் எண்ணிய வெண்ணியாங் கடைவர்' என்றதற்கு உதாரணம்: ஞானவாசிட்டம். "எனக்கிதென்னு முணர்வுடைமை யிடர்விட்டகலா துணர்வின்மை, யனர்த்தமில்லா வீடளிக்குமாசையேதிங் கதுசெய்வாய், சனிப்பில் சிவமெங் கணுமுளது சாந்தஞ் சுபஞ் சித்துருவென்னுங், கனத்தவிந்த வொரு நினைவே கருமத்தியாக மிராகவனே." எ-ம். வரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கக)

தேவர்மா முனிவ ரசுரர்வா ளரக்கர்
சித்தர்வித் தியாதரர் முதலோர்
யாவரும் விரும்பிச் சித்திபுத் திகளுமெட்டுணை
யச்சமா தியவுண்
மேவுறு தகற்றித் தவம்புரிந் தடைந்தான்
மேலதா மூலபண் டார
மோவற வவையே குடிகொள்ளன் போனெஞ்
சுடையரா லடையவும் படுமே.

எ-து. தேவர்களும் மகத்தாகிய முனிவர்களும் அசுரர்களும் இராக்கதர்களும் சித்தர்களும் வித்தியாதரரு மென்று சொல்லாநின்ற இவர்கள் முதலியவர்களும் அஷ்டமாசித்திகளையும் மேலாகிய ஊர்த்தபோகங்களையும் விரும்புங்காலைப் பயம் ஆசை கோபம் அபிமானம் முதலியவை எண் மாத்திரமாயினும் மனத்தின்கட் பொருந்தாது மாற்றித் தவத்தினைப் பண்ணி அவற்றினை அடைந்தாராகுல், அந்தச் சித்தி புத்திகளுக்கு மேலாயுள்ள வீட்டின்பமாகிய மூலபண்டாரத்தினை அச்சப்பய முதலியவை தாமே விட்டு நீங்காது. குடிகொண்டிருக்கின்ற என்போலு மனத்தினை யுடையவரால் அடையவுங் கூடுமோ, எ-று.()

ஒருவனுக் கிருளற் றுரியசிற் சொரூப
முள்ளவா விளங்கினன் றறுமிப்
பருவர லுருவப் பற்றுமற் றதுநேர்
படுமள விறைபுரி தருமைங்

கருமமெவ் விடத்துங் கண்டுதற் செயலைக்
கைவிடுத் தச்சமா தியவுண்
மருவுறு தகற்றித் தவஞ்செயல் வழக்கால்
வாழியெங் குரவனீ டூழி.

எ - து. ஒரு புருஷனுக்கு அஞ்ஞான விருள் நீங்கித் தனக்குரிய ஞான சொரூபம் உள்ளபடியே விளங்குமாயின் இந்தத் துன்பம் செய்யாநின்ற தேகபற்று அன்றைக்கு நீங்கும். அந்த ஞானசொரூபம் தனக்குநேராய் வந்து லபிக்குமளவும் இறைவன் செய்யாநின்ற பஞ்ச கிருத்தியங்களை எவ்விடத்திலும் பார்த்துச் சீவச்செயலை விட்டு நீங்கிப் பயமுதலிய துர்க்குணங்கள் மனத்தின் கண்ணே பொருந்தாது மாற்றித் தவத்தினைச் செய்வதே முறைமையாம். எமது ஞானாசாரியன் நீடூழிகாலமும் வாழக்கடவன், எ-று. (க0க)

வைராக்கியதீபவுரை

முற்றுப்பெற்றது.
